

॥ अथ श्रीमद्भागवते द्वितीयः स्कंधः प्रारभ्यते ॥

श्रीलक्ष्मीवैकटेशायनमः ॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ॥ वरीयान्प्रष्टव्योनिगमविषयोऽस्यजनकोवराहाद्यात्मायोऽवतरतिसुरारातिहृदये ॥ अदाद्वात्रेज्ञानंसकलविषयं पञ्चवि
नुतस्तमंगोपास्वत्वं हृदयसततं स्वेष्टकृतये ॥ १ ॥ संप्रतिपरीक्षित्प्रश्नपरिहरिष्यन्स्तीति वरीयानिति श्रीभागवतसंहिताप्रारंभकारणं सविस्तरमभिधायेदानीं श्रीभागवतसंहिताप्रारम्भ्यतइत्यतोवा
ह वरीयानिति यच्छ्रोतव्यमथोजाप्यमित्यादिनायस्त्वयाकृतः स एष प्रश्नो वरीयान् अंगीकार्यतमः सर्वोत्कृष्टत्वात् लोकहितमितिक्रियाविशेषणं यथा लोकस्यहितं भवति तथा कृतइत्यनेन न केवलं त
वैवहितकरोयं किंतु सर्वस्येत्युक्तं भवति उत्कृष्टत्वे हेतुर्भावविशेषणमाह आत्मविदिति मुख्यत आत्मविदो ब्रह्मादयस्तेषामपि संप्रतत्वात् तत्कथमनाह पुंसामिति आत्मविदित्यनुवर्तते इह जगति नृणां स
हस्रशः श्रोतव्यानि संति त्रियमाणानां च पुंसां श्रोतव्यादिषु यः परः परमात्मा स एवात्मवित्संप्रतइति यत्तस्मादेत्यर्थः आत्मावाअरेद्रष्टव्यइत्यादिश्रुतेः अनेन परमात्मविषयत्वेनास्पवरीयस्तइमित्युक्तं भ
वति १ इतोपि परमात्मश्रवणादिकमंतरेण संसारस्य तदज्ञाननिबन्धनस्य दुर्हच्छेद्यत्वात् स एव तेषु मुख्यत्वेन संप्रतइत्युपसंहरन्नलोकप्रवृत्तिप्रकारमाह अपश्यतामित्यादिना दृशिरत्रज्ञानार्थः आत्मनः
परमात्मनस्तत्त्वमनारोपितं रूपं ज्ञानादिलक्षणं आत्मनां लक्ष्मीब्रह्मादिचेतनानां कदाप्यनभिभूततरतमभावेनावस्थितिं चापश्यतामजानतां निद्रयेत्यत्राप्यनुसंधेयं गृहमेधिनां गृहमेधानां गृहाश्रमएवकर्तुं यो
ग्याः पंचमहायज्ञाः स्मृतिविहितप्रत्यवायपरिजिहीर्षयातान्कर्तुं शीलमेवामस्तीति गृहमेधिनः तेषां गृहेषु गृहाश्रमेष्वेव वर्तमानानां पुंसाम् २ निद्रयाव्यवायेन च स्त्रीभोगेन च न कंरात्रिर्निबन्धयो हि पते दिवा

श्रीशुक उवाच ॥ वरीयानेषते प्रश्नः कृतो लोकहितं नृप ॥ आत्मवित्संप्रतः पुंसां श्रोतव्यादिषु यः परः १ श्रोतव्यानीहरा जेंद्रनृणां संतिसहस्रशः ॥ अपश्य
तामात्मतत्त्वं गृहेषु गृहमेधिनाम् २ निद्रया हियतेन कं व्यवायेन न वं वयः ॥ दिवा चार्थे हयाराजं कुटुंबभरणेन वा ३ देहापत्यकलत्रादिष्वात्मदैन्येष्वस
त्स्वपि ॥ तेषु प्रसक्तो निधनं पश्यन्नपि न पश्यति ४ तस्माद्भारत सर्वात्मा भगवान्हरिरीश्वरः ॥ श्रोतव्यः कीर्तितव्यश्च स्मर्तव्यश्चेच्छताऽभयम् ५

चाहश्चार्थे हया श्रीनारायणाराधनानुपयोगि हरिण्याचापादनायासेन अप्यकार्यशतं कृत्वा भर्तव्यामनुरब्रवीदिति वचनात् कुटुंबभरणेन वा हियतइत्यन्वयः ३ आत्मतत्त्वाज्ञाने कारणमाह देहेत्यादिना
अपिर्गैर्हार्थः आत्मनः स्वस्य दीनत्वं क्षीणत्वमापादयंतीत्यात्मदैन्यानि तेषु दीदृक्ष्यइति धातोः यद्वा स्वतएव दीनभावो येषां ते तथा तेषु अतएवास्तस्वभद्रेषु तदुक्तं सद्भावे साधुभावे चेति निधनं नाशं प्रक
र्षेण सक्तः प्रसक्तः न पश्यति स्वस्येति शेषः अपिनाऽसच्छब्दस्य मिथ्यार्थाभिधायित्वं गार्हितमिति दर्शयति तेषु प्रसक्तो निधनमिति पाठोऽनन्वितः ४ यतः श्रीनारायणश्रवणादिना विना संसारनिवृत्तिस्त
स्मात्सर्वात्मा सर्वव्यापी । सर्वमभीष्टमाददानोत्रा । भगवान्निरतिशयैश्वर्यादिगुणवान्ब्रह्मादिचेतनराशिपूज्योवा हरिः स्मरणमात्रेणाशेषसंसारकेशसंहर्ता सर्वजगदीश्वरो नित्यभयरूपः स मात्संसार
दभयं मोक्षमिच्छता पुरुषेण श्रवणादिविषयः कर्तव्यइत्यन्वयः श्रवणादिब्रमेणाज्ञानसंशयादिनिरासं करोति श्रुत्वामत्वा तथा ध्यात्वा तदज्ञानविपर्ययो । संशयं च पराणुबलभेदेन ददर्शनमिति विवच
नात् श्रवणेनाज्ञानं । कीर्तनापरपर्यायमनेन संशयविपर्ययो निरस्य स्मरणलक्षणध्यानेन ब्रह्मापरोक्षज्ञानं लभतइति । श्रोतव्यो न्यो ज्ञप्तव्यो न्यइति शंका निरासार्थं श्रवणादीनां चतुर्णामेकविषयत्वं द्योतयितुं
सर्वात्मैत्यादिविशेषणचतुष्टयमुपात्तं अहंकाररूपेण सर्वव्यापित्वेन सर्वात्मा रुद्रः किं न स्यादित्यत उक्तं हरिर्भगवानिति तथापि सूर्याद्यन्वयतमः किं न स्यादत उक्तमीश्वर इति ईशादुद्गाहरइति योगेन तस्य रूप
सिद्धिरपि निरस्तेति ज्ञातव्यं ५

एतदेव सर्ववेदेति हासपुराणे पुतात्पर्येण प्रतिपादितमिति दर्शयति एतावानिति अन्ते मरणकाले नारायणस्मरणं यथा स्यात्तथा बहुशास्त्राभ्यासः कर्तव्य इति भावेनेत्यतो वाह एतावानिति सांख्यशास्त्रोक्तसांख्येन तत्त्वज्ञानेन योगशास्त्रोक्त भगवत्पूजादियोगानुष्ठानेन तथा स्वधर्मपरिनिष्ठया स्वाविहितवर्णाश्रमोक्तस्वधर्मानुष्ठानेन चांते मरणकाले नारायणस्मृतिरिति पावानेतावानेपावेषुंसां परउत्कृष्टो जन्मलाभो जन्मनः साफल्यमित्यन्वयः अतो वेदादिशास्त्रेषु त्रिषमाणेन सर्वथानारायणस्मरणं कर्तव्यं नान्यदिति प्रतिपाद्यत इति अतः प्रष्टुः परिहारः सुप्रसिद्ध इति सिद्धम् ६ सर्वथानारायणश्रवणादिकार्यमित्यत्र कैमुत्यन्यायमाह प्रायेणैति मुनयः स्वस्वयोग्यज्ञानवन्तो विधिनिषेधाभ्यानिवृत्ताः निर्गुणो भगवान् तेन दीयमानत्वात् तत्संबन्धिनिर्वाणं नैर्गुण्यं तत्स्थामुक्ता इरेर्गुणानुक्त्यनेरयंत इत्यन्वयः गुणान्स्मारंस्मारं कथयंत इत्यस्मिन्नर्थे स्मेति पदं कदाचिद्ब्रह्मचानाभिप्रायेणोक्तं प्रायेणैति अतो ज्ञानार्थिभिर्निरंतरं हरिगुणश्रवणादिकार्यमिति किं वाच्यमित्यर्थः ७ इदानीं भागवतप्रतिपाद्यमर्थं तस्माद्भारतेत्यादि श्लोकत्रयेणाभिधाय पुनस्तद्विस्तरणेन वक्तुमुपक्रमते इदमिति बुद्धिसन्निहितत्वादिति दमित्युच्यते ब्रह्मसंमितं वेदसमं । तदर्थं व्याख्यानरूपत्वात् द्वापरादौ कृष्णावतारापेक्षया द्वापरे भादौ च । ननु द्वापरस्यादाविति । व्यासः षट्शतवर्षी यो धृतराष्ट्रमजीजनदिति वचनात् द्वापरांते भारतकथाप्रवृत्तिकथनाच्च ८ नन्वस्तु भवतो भागवताध्ययनं तत्किमर्थमिति तत्राह परिनिष्ठ इति यत्र यच्छ्रद्धधतां यत्र यस्मिन् भागवते प्रतिपादितमर्थं श्रद्धधतामिति वा अहं भागवतं नाम यदाख्यानमधीतवान् । तत्ते तुभ्यमभिधास्यामीत्यन्वयः अभिधाने निमित्तमाह महापुरुषिक इति पूर्णषड्गुणत्वात् पुरुषो भगवांस्तद्भक्ताः पुरुषिकास्ते

एतावान्सांख्ययोगाभ्यां स्वधर्मपरिनिष्ठया ॥ जन्मलाभः परः पुंसामन्तेनारायणस्मृतिः ६ प्रायेण मुनयो राजत्रिवृत्ताविधिनिषेधतः ॥ नैर्गुण्यस्थारमन्ते स्म गुणानुक्त्यनेहरेः ७ इदं भागवतं नाम पुराणं ब्रह्मसंमितम् ॥ अधीतवान् द्वापरादौ पितुर्द्वैपायनादहम् ८ परिनिष्ठितोऽपि नैर्गुण्य उत्तमश्लोकलीलया ॥ गृहीतचेतो राजर्षे आख्यानं यदधीतवान् ९ तदहं तेऽभिधास्यामि महापुरुषिको भवान् ॥ यत्र श्रद्धधतामाशु स्यान्मुकुंदेमतिः सती १० एतां विविद्यमानानामिच्छतामकुतोभयम् ॥ योगिनां नृपनिर्णीतं हरेर्नामानुकीर्तनम् ११ किंप्रमत्तस्य बहुभिः परोक्षैर्हायनैरिह ॥ एकं मुहूर्तं विदितं घटते श्रेयसेयतः १२ खट्वांगो नाम राजर्षिर्ज्ञात्वेयतामिहायुषः ॥ मुहूर्तं त्संगमुत्सृज्य गतवानभयं हरिम् १३

षांध्ये महानितियत्तस्मादित्यर्थः स्थितप्रज्ञतया कृतकृत्यस्य भवतो भागवताध्ययनं किमर्थमिति तत्राह परिनिष्ठित इति नैर्गुण्ये मुक्तौ परिनिष्ठितः मुक्तिरस्य भवतीति निश्चयवानापि । उदरं संशयः प्रोक्तः परिनिष्ठाविनिश्चय इत्यभिधानात् । कथमनेनास्पपरिहारआयात इति तत्राह उत्तमश्लोकेति अनेनैवं विधमाहात्म्यादतिशयो भगवानित्युक्तं भवति ९ १० न केवलं वेदे तन्निर्णीतमपितु सर्वयोगिनामपीत्याह एतदिति निर्विद्यमानानां विरज्यमानानां क्लेशैरिति शेषः अकुतोभयं मोक्षः एवं वैराग्यादिसाधनसामग्रीमतां योगिनां हरेर्नामानुकीर्तनं यदेतत्तदहं ते हरिस्मरणकारणमित्यर्थः ११ अनेन भागवताकर्णनमभिप्रेतं तदत्यन्ताल्पायुष्टेन न घटत इति शंका माभूदित्याह किमिति हायनैर्वत्सरैः परोक्षैरागामिभिः यतो येन मुहूर्तं न हरिस्मरणारूपश्रेयसे घटते तदेकं मुहूर्तं घटिकाद्वयमापि परमुत्तमं विदितं प्रख्यातम् १२ एतमर्थं व्याख्यानं न द्रढयति खट्वांग इति नामशब्दः प्रख्यात्यर्थे इह मनुष्यलोके मुहूर्तं त्विपूर्वमायुष इत्यर्थादाज्ञात्वा राज्यादिसंगमुत्सृज्य हरिमुदित्यर्थे द्विपाणिचदत्त्वाऽभयलक्षणं मोक्षं गतवानित्यन्वयः त्पागो विहायितं दानमुत्सर्जनविसर्जन इत्यभिधानं अभयं पुरुषार्थरूपं हारंगतवानिति वा १३

१ अत्र प्रायेणेत्यस्य कदाचित् इति नार्थो ग्राह्यः इति तात्पर्यमतमाह कदाचिदिति । २ अत्र नामशब्दोऽग्रंथपरः । सोऽहं नाम विदेवास्मीत्यादीग्रंथे प्रयोगवर्धनात् । हरि विषयग्रंथभगवतादिकार्येति यावत् ।

तवतदपेक्षयानेकायुष्मानहृत्तापः कार्यइत्यतस्तत्सर्वहारचरणारविंदस्मरणविषयत्वेनकल्पयेत्याह तवापीति एतर्हिदानीं समानामह्मांसमाहारःसप्ताहंजीवितावधिरागुण्यस्येयसा यत्तावदायुःतत्सर्वमपि सांपरायउत्तरकालोमुक्तिकालस्तत्संबंधियथाभवतितथा तावतंकालंहरिचरणस्मरणगोचरमुपकल्पय भागवताकर्णेनेतात्पर्यकुर्वित्यर्थः । सांपरायस्तुसंग्रामआपदागामिकालयोरितियादवः । मरणलक्षणापत्कालेहरिचरणस्मरणंयथाभवतितथातावतंकालंभागवताकर्णनंकुर्वित्वा १४ मरणकालंज्ञात्वाहरिस्मरणमिच्छतांवैराग्यंप्रथमसाधनमित्याह अंतकालइति आगतेस्वतःपरतोवाज्ञातेसति गतसाध्वसः देहनाशप्रयुक्तभयरहितः पुत्रादिस्नेहलक्षणःसंगः तद्विरोधिविवेकज्ञानलक्षणोऽसंगस्तेनशस्त्रेणतंदेहमनुपेक्षीपुत्रादयस्तेषुचस्पृहांछिद्यादिसन्वयः १५ अर्थिककर्तव्यमन्नाह गृहादिति गृहात्प्रजितःसंन्यासलक्षणवैराग्यंप्राप्तः धीरःप्रतिबंधकनिवर्तनसमर्थः पुण्यतीर्थजलाशुतोभागवतादिपुण्यशास्त्रजलस्नातस्तथागंगादिपुण्यतीर्थजलस्नातोनिर्धूतबाह्यांतर्मलःसन् शुचौशुद्धेविविक्तेदुर्जनसंगरहितेदेशेनात्युच्छ्रितंनानातिनीचमिति विधिवत्कल्पितासनआसीनोभवेदितिशेषः १६ स्थिरासनस्यकृत्यमाह अभ्यसेदिति रेचकादिक्रमपरंपरयाप्राणायामेनाजितश्वासःप्राप्तप्राणप्रसादः मनोयच्छेत् स्ववशंकुर्यादेवांजितमनस्कःसन् बीजंसर्वजगद्वयंजकं शुद्धंपरंब्रह्मानुस्मरन् अकारादींस्त्रीन्विर्णान्विवृणोतीतित्रिवृद्क्षरंब्रह्मवाचकत्वात्सर्वगतंपरमुत्कृष्टमोकारंमनसाऽभ्यसेदावर्तयेदित्य

तवाप्येतर्हिकौरव्यसप्ताहंजीवितावधिः ॥ उपकल्पयतत्सर्वंयत्तावत्सांपरायिकम् १४ अंतकालेतुपुरुषआगतेगतसाध्वसः ॥ छिद्यादसंगशस्त्रेणस्पृहांदेहेऽनुयेचतम् १५ गृहात्प्रजितोधीरःपुण्यतीर्थजलाशुतः ॥ शुचौविविक्तआसीनोविधिवत्कल्पितासने १६ अभ्यसेन्मनसाशुद्धंत्रिवृद्ब्रह्माक्षरंपरम् ॥ मनोयच्छेजितश्वासोब्रह्मबीजमनुस्मरन् १७ नियच्छेद्विषयेभ्योऽक्षान्मनसाबुद्धिसारथिः ॥ मनःकर्मभिराक्षिप्तंशुभार्थेधारयेद्विया १८ तत्रैकावयवं ध्यायेदव्युच्छिन्नेनचेतसा ॥ मनोनिर्विषयंयुह्त्वाततःकिंचिन्नसंस्मरेत् ॥ पदंतत्परमंविष्णोर्मनोयत्रप्रसीदति १९ रजस्तमोभ्यामाक्षिप्तंविमूढंमनआत्मनः ॥ यच्छेद्धारणयाधीरोहंतियातत्कृतंमलम् २० यस्यांसंधार्यमाणायांयोगिनोभक्तिलक्षणः ॥ आशुसंपद्यतेयोगआश्रयंभद्रमक्षितः २१

न्वयः १७ जाप्यमुक्त्वाध्यानप्रकारमाह नियच्छेदिति बुद्धिःसारथिर्यस्यसतथासत्पुरुषोजितेनमनसाऽक्षान्द्रियाणिविषयेभ्योनियच्छेत्प्रत्याहरेत् प्रत्याहृत्यचसंस्कारवशाद्बहिर्मुखतयाकर्मभिराक्षिप्तमनः स्वाध्यासारथिनाशुभार्थेपरममंगलार्थेहरोधारयेदित्यन्वयः १८ एवंहरौनियतचेतसोयोगिनोध्यानाभ्यासप्रकारमाह तत्रेति तत्रपुणपत्सर्वावयवध्यानाशक्तौ विषयैरव्युच्छिन्नेनासंदितेनचेतसाएकावयवमेकैकावयवंश्रीपादादिलक्षणंध्यायेदेवमनायासेनस्मरणविषयंकुर्यात् तत्परिपाकमाह मनइति एवमभ्यासपाटवेनयुगपत्सर्वावयवस्मरणसमर्थःसंस्ततोन्तरंनिर्विषयंविषयेभ्योनिर्गम्यस्थितंमनस्तस्मिन्हरौसर्वावयवव्यापितयायुह्त्वा नियुज्य यत्रमनःप्रसीदतिनिरतिशयंसुखंलभते ताद्विष्णोःपरमंपदं समग्ररूपमेवस्मरेत्ततोन्वात्किंचिन्नस्मरेदित्यन्वयः १९ असंस्पृष्टानोपायमाह रजस्तमोभ्यामिति रजसाऽक्षिप्तमितस्ततोविषयैराकृष्टं । तमसाविमूढंकृत्याकृत्यज्ञानगूढं आत्मनःस्वस्य मनः । धारणयातैलधारावदव्युच्छिन्नयास्पृत्यायच्छेद्विषयेभ्योवृत्त्यध्यानममंकुर्यात् । याधारणातत्कृतंरजस्तमोभ्यामाक्षिप्तंरागाविद्यादिमलंहंतितयेत्यन्वयः २० नकेवलंमलनाशोधारणायाःफर्कंकितुनिरंतरंभक्तिलक्षणयोगश्चेत्याह यस्यामिति । यस्यांधारणायां । सर्वजगदाश्रयंभद्रंभगवन्तृमीक्षतश्चित्तवतोयोगिनोभक्तिलक्षणोयोगआशुसंपद्यतइत्यन्वयः । भविकल्पाणइतिधातोः । कल्प्यामंगलं मंगलंभगवान्विष्णुरितिवचनम् २१

परीक्षित्विशेषबुभुक्षयाशुकं पृच्छति यथति अत्रयथायत्रयादशीतिपच्छब्दाः प्रश्नार्थाः । यतश्चेदिति सूर्यः । पच्छब्दस्तु परामर्शप्रश्नार्थे चापि भण्यत इत्यभिधुत्यभिधानाभ्यां निश्चितत्वात् । तथाच यथाकथं यत्र कुत्र यादशीकीदशीतिसंपद्यते इत्यर्थः २२ तत्र प्रथमतो यथा प्रश्नं परिहरति जितासन इति यत्रेत्यनंतरं प्रश्नं प्रत्याह स्थूल इति २३ क्रममाप्तत्वाच्चादशीतिप्रश्नं प्रतिवाक्ति विशेष इति यदिदं भूतं भव्यं भवच्च जडाजडतद्विश्वं यत्रांडकोशे दृश्यते सौर्यस्थवीयसां स्थूलतराणां सकाशात् स्थविष्ठः स्थूलतमो विशेष आंडकोशः शिलाक्षणप्रतिमावत्तस्य तदंतस्थस्य हरेर्देहः न तु साक्षाद्देह इत्यन्वयः । तदुक्तं शिलावत्तस्य देहोयमंडकोशस्तु सावृत्तिरिति २४ पृथिव्यादिपंचभूताहंकारमहत्तत्त्वसंज्ञैः सप्तभिरावरणैः कवचस्थानीयैः संयुते बहिरावृते । शरीरेऽप्येवमाणत्वात् । तस्मिन् आंडकोशे यो सौविशेषेण प्रकाशनाद्विराजामाणां हांतर्वर्तितात्सर्वतो वरत्वाद् द्विराजामाणः पुरुषः पुरुबहु कर्मफलं स नोतिददातीति पुरुषः असौ भगवान्धारणाश्रयः तद्विषयतया कृताधारणामनोमलं हरतीत्यन्वयः अंडकोशो विराट्प्रोक्तो विशेषेण प्रकाशनात् । वैराजस्तद्वत्त इत्यादेः २५ उपदिष्टरूपध्यानप्रकारमाह पातालमित्यादिना अंडारूपप्रतिमायाः पातालादिसत्यलोकपर्यन्ता लोकाः पादमूलादिशि रेतान्यंगानि न त्वं डास्थितस्य तस्य हरेस्तान्यंगानि किं तर्हि । तत्पादमूलाद्यवयवैर्भ्योजातानि तदाश्रितानि वा तानि तेषां केवलं चिदानंदाद्यात्मक भगवदवयवैरभेदः शंकनीयः । एतस्य पादमूलमित्याद्यभेदोक्तिस्तु ब्राह्मणोऽप्यमुस्वमासीदित्या

राजोवाच ॥ यथासंधार्यते ब्रह्मन्धारणाय त्रसंमता ॥ यादशीवाहरे दाशु पुरुषस्य मनोमलम् २२ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ जितासनो जितश्चासोजितसंगोजितेन्द्रियः ॥ स्थूले भगवतोरूपे मनः संधारयेद्विया २३ विशेषस्तस्य देहोयं स्थविष्ठश्च स्थवीयसाम् ॥ यत्रेदं दृश्यते विश्वं भूतं भव्यं भवच्च यत् २४ आंडकोशे शरीरेऽस्मिन् सप्तावरणसंयुते ॥ वैराजः पुरुषो यो सौ भगवान्धारणाश्रयः २५ पातालमेतस्य हि पादमूलं पठंति पार्ष्णिप्रपदे रसातलम् ॥ महातलं विश्वसृजः सुगुल्फौ तलातलं वै पुरुषस्य जंघे २६ द्वे जानुनी सुतलं विश्वमूर्तेरुद्रयं वितलं चातलं च ॥ महीतलं तज्जघनं महीपतेन भस्तलं नाभिसरो गृणंति २७ उरःस्थलं ज्योतिरनीकमस्य ग्रीवामहर्बदनं वै जनोस्य ॥ तपोरराटि विदुरादिपुंसः सत्यं तु शीर्षाणि सहस्रशीर्ष्णः २८ इंद्रादयो बाहव आहुरस्य कर्णौ दिशः श्रोत्रममुष्यशब्दः ॥ नासत्यदसौ परमस्य नासे प्राणं च गंधो मुखमाग्निरिद्धः २९ द्यौरक्षिणी च क्षुरभृत्पतंगः पक्ष्माणि विष्णोरहनी उभे च ॥ तच्छूविर्जुंभः परमेष्ठिधिष्ण्यमापोस्य तालूरस एव जिह्वा ३०

दिव्युज्यते । एवमेवेन्द्रादिदेवादीनामत्र तदवयवैर्द्रियगोलकाद्यभेदकथनं तत्तदंगादिभ्य उत्पन्नत्वात्तदाश्रितत्वात्तदधीनत्वाभिप्रायं न तु स्वैरूपैक्याभिप्रायम् । तेषां स्वतस्तेभ्योभिन्नत्वात्प्रतिमापेक्षया गानि भूरादीनि स्वरूपत इत्यादेः तथाचाक्षरयोजना एतस्यां हांतर्वर्तिनो हरेः पादमूलं पातालं पठंतीत्यन्वयः चिदानंदाद्यात्मकात्पादमूलाज्जातं तदाश्रितं चेति ज्ञानिनः शिष्टेभ्य उपदिशन्ति । उपदिष्टास्तथोपासते चेत्तत्राप्येवमेवानुसंधेयम् । हिशब्द उक्तार्थप्रमाणप्रसिद्धिप्रकाशकः पार्ष्णिश्च प्रपदं च पार्ष्णिप्रपदे पार्ष्णिः पादस्य पृष्ठभागः प्रपदं पादार्थं विश्वं सृजतीति विश्वसृष्टस्य गुल्फौ मशस्तलं प्राणाण्डकारण्यपर्वणी महातलं पठंतीति पूर्वगान्वयः २६ अधोभागे वितलमुपरिभागे त्वतलमिति विभागः । जघनं कटितलं एतत्स्मरणं विशेषास्वयाकार्यमित्यतो महीपत इति संबोधितं भगावत्त्वब्रह्मजनकपञ्चनिदानत्वाभिप्रायेण नाभिसर इत्युक्तं न भस्तलं मुखलोकः २७ ज्योतिरनीकं ज्योतिश्चक्रस्थानं स्वर्लोकः महर्लोकोऽप्यहरेर्ग्रीवेति गृणंति । जनोजनलोकः । तपस्तपोलोकः रराटिललाटं २८ इंद्रादयोलोकपालास्तस्य बाहव इत्याहुः दिशः कर्णौ गोलकस्थानीयो । अमुष्य हरेः श्रोत्रमिन्द्रियं शब्द इति । नासत्यदसौ नासेनासिके गंधो भूमेर्गुणः प्राणं गंधप्राणीन्द्रियं गंधजनकमाहुरित्यर्थः इन्द्रोऽभिः २९ द्यौरलोकः । अक्षिणी गोलके पतंगः सूर्यः मनुष्याणामहनी देवादीनामहनी इति उभे विष्णोः पक्ष्माणि तवो जाते तदाश्रिते च परमेष्ठिधिष्ण्यं ब्रह्मलोकः बधुरादिरसः ३०

गायत्र्यादिच्छंदांसि गिरो वचनानि गृणन्ति अर्धमेदू सूर्वे च द्वा द्विदंष्ट्रा द्वायां जातावेति शेषः बहु रूपत्वात् पुनर्वचनं । बह्वर्गत्वं बहुत्वस्यैव वचनात् उदुगणानि संप्राणि द्विजा निदंताः अग्रप्रवृत्तसंज्ञाऽभावो लिंगव्य
त्ययश्च वेदक्षणे चोतनां येति ज्ञातव्यं मायामोहनशक्तिः हासो हासादभिव्यक्ता सप्तसुप्रथमेति सूत्रात् । दुरंतसर्गोऽनवसानविश्वसृष्टिः ३१ ब्रीडालज्जा अधरोऽधरोष्ठः । एवमभ्येदोऽन्ययोगव्यवच्छेदकः कः प्र
जापतिः मेढूमिद्विषं वृषणौ बीजद्वयं मित्र इत्युपलक्षणं वरुणश्च ३२ विश्वातत्तत्पदार्थेषु प्रविष्टानुपस्य सतथा तस्य विवृतनुः प्रतिमा यस्य सतथा तस्येति वा वीर्ये तोत्रं प्राणिमोर्ध्वं मतिर्गमनं
तस्माद्वयमायुः प्राणिनां जीवनावधिलक्षणमुत्पन्नं कर्मव्यापारः तस्मात्सत्त्वादिगुणानां प्रवृत्तिक्रमः ३३ संध्ये ह्ये अव्यक्तं मूलप्रकृतिं मनोभिमानत्वाच्च त्रस्य कामादिना नाविकार इत्युपचारः मनो
मनसोजातः ३४ विज्ञानशक्तिर्विरिंचं गिरिकैलासं त्रायत इति गिरेर्वापोऽस्त्राणं यस्य सतथेति वा गिरि त्रोरुद्रः सर्वात्मनः सर्वस्वामिनः अंतःकरणमहंकारः तस्माज्जातः नखानि नखेभ्यः । गर्पभाद्वडवाया
मुत्पन्नाऽश्वतरो श्रोणिदेशे स्थितास्तस्माज्जाताश्च ३५ वचांसि लौकिकवैदिकानि विचित्रं तस्य व्याहरणं शब्दः व्याहरणाश्रितानि तज्जातानि च मनुर्वायुः तस्य मनीषा बुद्धिः । ते वापवे मनवे वा धिता येति श्रु
तिः । मनुः स्वायं भुवो वा मनीषा विचारः भगवद्विचारशक्तिजातत्वात् स्मृतिकर्तृत्वं मनोर्निवासो निवसनं कर्मजनितत्वात् गंधर्वादीनामुत्पादिके स्वरस्मृती यस्य सतथा स्वरः षड्जादिलक्षणः स्मृ

छंदांस्यनंतस्य गिरो गृणांति दंष्ट्राय मेदू उदुगणा हि जानि ॥ हासो जनोन्मादकरी च माया दुरंतसर्गो यदपांगमोक्षः ३१ ब्रीडोत्तरोष्ठो धर एव लोभो धर्मस्तनो धर्म
पथश्च पृष्ठम् ॥ कस्तस्य मेदू वृषणौ च मित्रः कुक्षिः समुद्रा गिरयो स्थिसंधाः ३२ नद्योऽस्य नाभ्योऽथ तनू रूहाणि महीरूहा विश्वतनोर्नृपेन्द्र ॥ अन्नं च वीर्यं च सितं
मातरिश्वा गतिर्वयः कर्मगुणप्रवाहः ३३ ईशस्य केशान्विदुरं बुवाहान्वासस्तु संध्ये कुरुवर्यभूषः ॥ अव्यक्तमाहुर्हृदयं मनस्तु सचंद्रमाः सर्वाविकारकोशः ३४
विज्ञानशक्तिं मतिमामनंति सर्वात्मनोऽंतःकरणं गिरित्रः ॥ अश्वाश्च तयुः प्रगजानखानि सर्वे भृगाः पशवः श्रोणिदेशे ३५ वचांसि तद्व्याहरणं विचित्रं मनुर्मनीषाम
नुजो निवासः ॥ गंधर्वविद्याधरचारणाप्सरः स्वरस्मृतीरसुरानीकवीर्यः ३६ ब्रह्माननः क्षत्रभुजो महात्मा विदूरं त्रिभुजं कृष्णवर्णः ॥ स्वाहा स्वधा वीर्यमु
णोपपन्नो हव्यात्मकः कर्मवितानयोगः ३७ इयानसा वीश्वरविग्रहस्य यः सन्निवेशः कथितो मया ते ॥ संधार्य ते सिमन्वपुषि स्थविष्ठे मनः स्वबुद्ध्या नयतोऽस्ति किं
चित् ३८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वितीयस्कंधे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं पुराधारणयात्मयोर्निर्दष्टां स्मृतिं प्रत्यवरुह्य तुष्यन् ॥
तथा स सर्वजैर्ममो घट्टिर्ध्याप्य यात्प्राग्व्यवसायबुद्धिः ३

कस्य जनकं वीर्यं यस्य सतथा ३६ ब्रह्मणः ब्राह्मणजातेर्जनकमाननं यस्य सतथा क्षत्रजातेरुत्पादको भुजो यस्य सतथा विशां जनकोऽरु रूपस्य सतथा । अंघ्रिश्रितः कृष्णवर्णः शूद्रजातिर्यस्य सतथा दे
वपितृभ्यो विनियुज्यमानस्वाहा स्वधा तयोरुत्पादको वीर्यगुणोरेतो गुणस्तेनोपपन्नः हव्यजनक आत्मा मध्यदेहो यस्य सतथा अग्निष्टोमादिकर्मवितानस्योत्पादको योगउपायो यस्य सतथा वितानं विस्तारः
३७ उक्तार्थमुपसंहरति इयानिति ईश्वरविग्रहस्य वैराजारूपहारिदेहस्य यः सन्निवेशोऽवस्थितिर्विशेषः स इयानित्यंभूतो मया ते तव कथितः यतोऽस्मादीश्वरविग्रहादस्य विष्टमुत्तमं च नास्ति । यो मिभिर्मनोऽस्मि
न् स्थविष्ठे सर्वोत्तमे वपुषि स्वबुद्ध्या संधार्यते । मनो नैर्मलयापेति शेष इत्यन्वयः ३८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वितीयस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ एवं वैराजारूपस्य मूलरूपस्य
धारणाश्रयत्वमुक्त्वाऽस्मिन् अध्याये तत्तद्व्ययकमलकर्णिकां तर्वाति नो हरेरात्मा खरूपस्य धारणाविषयत्वं तदुपासकानां फलं वोपदिशति । तत्र प्रथमतो धारणायां सिद्धप्रवृत्तये कुमकस्य दृष्टफले धारणेति
शंका शं कुमुन्मूलयन्ब्रूहि यद्वा विपर्ययमिति प्रश्नं परिहरति एवमित्यादिना आत्मा परमात्मा योनिः कारणं यस्य सतथा स ब्रह्मा पुरा आदिसृष्टौ कालेन नष्टांति रोहितां प्राकल्पविषयां स्मृतिमेव मुक्तधारणया प्रत्य

वरुणाऽकुरीकृत्यप्रतिलभ्यतुष्य नलंबुद्धिगच्छन्व्यवसायेजगत्सर्जनलक्षणोद्योगेबुद्धिर्यस्यसतथा तत्तत्तद्विधायावायावामोघहृष्टिः । अप्यथात्मलयात्पूर्वयथावस्थिततथेदंजगत्सर्जेत्यन्वयः । ब्रह्मणोदृष्ट
फलत्वादियंविश्वसनीयेतिविज्ञायते १ बाह्मणोऽमोघरस्यकथंधारणावलंबनत्वमत्राह शब्दस्येति उक्तप्रकारेणश्रोतव्यादित्वेनविपश्चितासंमतत्वात् स्वतन्त्रत्वात् ब्रह्मादिसर्वजगत्संपृत्वात्सर्वातःस्थितत्वा
त्सर्वस्यतदधीनत्वात्सर्वगुणसंपूर्णत्वाच्चशब्दस्यब्रह्मणोवेदादिसर्वशब्दराशेरेशहरिः पंधाविषयोमुख्यवाच्यइत्यन्वयः । इंद्रादिनाम्नांपुरंदरादिष्वेवब्रह्मत्वात्हरेस्तन्मायवाच्यत्वेकदेः काप्यप्रयोजकत्वमत्रा
ह यन्नामभिरिति मायामयईश्वरेच्छानिर्मितत्वात्तदधीनेसंसारेशयानः परिभ्रमन्किमप्यजानन्बर्तमानोत्तएववासनयानानाकर्मवासनयामानायांनेषुपरिभ्रमन्त्योजीवस्तस्यधीर्यत्पुरंदरादिकर्मिन्द्रादिनाम
भिर्ध्यायति तत्रपुरंदरादावर्थानिन्द्रादिनाम्नामनुग्रहतपरमैश्वर्यादिलक्षणाभिर्विदतेअलंबुद्धिनामप्रोति किंचतदुपास्त्यातेभ्यःपुरुषार्थाश्चनलभते । कुतइत्यतउक्तं अपार्थैरिति तत्रैश्वर्यावर्थानामसंभवात् अ
तोहरिरेवपरमैश्वर्यादिगुणाकारत्वेनाभिधेयइतिसएवस्मर्तव्यइति अन्यत्सर्वमस्मर्तव्यंप्राधान्येनेतिभावः अनुपसर्गोपिकिंप्रत्ययविधानाद्व्यापत्तीतिधीर्ज्ञानाभयःपुरुषोवायदित्यस्याव्ययत्वेनापार्थैरित्यने
नसंयोज्ययदपार्थैर्धस्मिन्पुरंदरादावपार्थैरिन्द्रादिनामभिःपुरंदरादिकंध्यायतितत्रपुरंदरादावित्तिवा सर्वनामायतोविष्णुस्तदन्वयार्थाच्चतुस्मरोदितेस्मृतिप्रसिद्धिदिशब्देनाह २ सर्वशब्दानांविष्णवैकविषय
त्वेविदुषामभिवादानादिसर्वव्यवहारोच्छेदमसंगइतितत्राह अतइति एवंसर्वनामार्थतयाहरिरेवव्येयस्तद्व्यवहार्यश्चयतोऽतःकविःसर्वज्ञः । अग्रमतोजागरणशीलोनाम्नाहरिविषयत्वमविस्मरन्नित्यर्थः अत

शब्दस्यहिब्रह्मणएषपंधायन्नामभिर्ध्यायतिधीरपार्थैः ॥ परिभ्रमंस्तत्रनविंदतेऽर्थान्मायामयेवासनयाशयानः २ अतःकविर्नामसुयावदर्थःस्यादप्रमतो
व्यवसायबुद्धिः ॥ सिद्ध्यन्यथार्थेनयतेतत्तत्परिश्रमंतत्रसमीक्षमाणः ३ सत्यांक्षितौकिंकशिपोःप्रयासैर्बाहौस्वसिद्धेह्युपबर्हणैःकिम् ॥ सत्यंजलौकिंपु
रुपर्णपात्रैर्दिग्वस्रलाभेसतिकिंदुकूलैः ४ चीराणिकिंपथिनसंतिदिशंतिभिक्षांनोवांघ्रिपाःपरश्रुतःसरितोप्यशुष्यन् ॥ रुद्रागुहाःकिमवधूतसुहृद्वक्रुष्णःक
स्माद्भ्रजंतिकवयोधनदुर्मदांधान् ५

एवव्यवसायबुद्धिर्निश्चयबुद्धिर्नामसुहरीतरविषयेषुघटादिषु अभिवंदनादिनायावदर्थः स्वप्रयोजनयस्यसतथास्यात् । नातोधिकप्रयोजनइत्यर्थः अन्यथाघटादिलोकविषयव्यवहारमंतरेणार्थेस्वप्रयोज
नेसिद्धेस्वयमेवसंपन्नोतत्रयतेतेत्यन्वयः कुतोत्राह तत्तदिति तत्तत्पदार्थेषुतत्तत्परिश्रममर्थपूर्त्यभावेनभनःकुशंसमीक्षमाणइत्यन्वयः ३ इदानींस्वतःसिद्धिप्रकारंदर्शयति सत्यामिति देवनिर्मितायां
क्षितौसत्यांकशिपोःशय्यायाःसंपादनेप्रयासैःकिंककिमपिप्रयोजनम् । शरीरयान्नानिर्वाहस्यद्रव्यांतरेणसिद्धत्वादितिभावः । बाहौस्वसिद्धेस्वतोऽनायासेनसंपन्नेसतिउपबर्हणैःशिरःपीठेरुच्छीर्षकैःकिम् ।
करांजलौसतिपुरुभिर्विस्तीर्णैःपर्णपात्रैःकिम् । बर्हणैर्दलपत्रमित्यभिधानं । दिशामेववस्त्राणालाभेसतिदुकूलैर्नैष्कापाचक्षुमादिवसनेःकिं ४ ननुभवाहशानायोगिनांक्षित्यादिनाशरीरयान्नासिद्धावप्यप
रिपकयोगिनांपुंसांकथमुपभोगःसंपद्यतइत्यत्राह चीराणीति पठचीराणिगृहिभिर्देवानि पथितोरणे दरिद्राणांचभिभूणामाच्छादनकराणिचेतिस्मृतेः पथितोरणेगृहस्थैर्निहितानिचीराणिजीर्णवस्त्रा
णि । मूषकादिप्रभिन्नानिवा । नसंतिकिं भोजनार्थमितिचेत्परान्फलपाकादिनाविश्रंतीतिपरभृतः आंघ्रिपावृक्षाःफलादिनानोदिशंतिवादिशंत्येवउदकार्थमितिचेत्सरितःस्यंदमानानद्योऽशुष्यन्नापिकिं
शुष्यन्नित्यर्थःशयनार्थमितिचेत् गुहारुद्राःपिहिताःकिं केनचिदितिशेषः गुहासुसिंहादिभयेनकथंवासःसंपद्यतइतितत्राह किमिति रुष्णोवधूतानांधूलिधूसरांगानांयोगिनांसुहृन्नाकिम् सुहृदेव अतोव
स्त्राद्याशयाकवयोधनादिदुर्मदेनांधान्विवेकचक्षुरहितान् राजादीन्कस्माद्भ्रजंतिनभजंत्येव अतोमुमुक्षुणायहच्छयालब्धाशनादिनाभाव्यामेतिभावः ५

१ हरिः इंद्रादिशेषशब्दवाच्यः तथाध्यानेनपुरुषार्थप्रदत्वात् । व्यतिरेकेणैन्द्रादिबुद्धित्यनुमानमत्राभिप्रेतम् ॥ नविंदतेर्धानित्वेनोक्तहेतोः सूचनात् ॥ इतिपादुपार्थ

इदानीमुक्तानुष्ठानपरिपाकप्रकारमाह एवमिति एवमुक्तप्रकारेण यदृच्छया लब्धा शानादिना वृत्तिद्वयाप्रसवस्य स्वतः स्वतंत्रस्य हरेः प्रसादात्स्वचित्ते स्वाधीनतया वर्तमाने सति भगवानैश्वर्यादिगुणसमुद्रोऽनं तः परिच्छेदशून्यः आत्मा परमात्मा देहपुत्रादिभ्यो त्यंतं प्रियोर्थ इति कृत्वा निर्वृतः समुद्रतरोर्माचो नियतार्थ एतं मितः प्रेत्याभिसंभावितास्मीति निश्चितार्थः पुरुषस्तं भगवंतं भजेत । कदाचिदपि तद्भजनं न मुंचेत । ततः किं फलमत्राह संसारेति यत्र यस्मिन्सेव्यमाने सेवकस्य संसारहेतूनामविद्यादीनामुपरमः । अविद्यादीनां सद्भावे सोस्तीति शक्यशंका । तएव न संतियत इति शंकमानोऽमुरप्रकातिरिति भावः तदेतत्प्रेय इत्यादि श्रुतिसिद्धं हरेः प्रियार्थत्वं च । न केवलं संसारहेतू परमः फलं । किंतु निर्दुःखानंदानुभवलक्षणमोक्षप्राप्तिश्चेति च शब्दः ६ भजनापरपर्यायोपासनं गुणोपसंहारेण कार्यमिति यदतस्तद्गुणकथन पूर्वकं तदेवोपासनं स्पष्टीकुर्वन् विपक्षे बाधकमाह स सर्वविदिति प्राण एवैतस्मिन्पूरे जाग्रतीति श्रुतेः पंचवृत्तिरेको मुख्यप्राण एव यथा सुप्तजनस्येक्षिता द्रष्टा । तथा सहरिः सर्वान्वेत्तीति सर्ववित् हृदि स्थितवानुभूय धेष्टानंदानुभवनात् सर्वो गुणपूर्णः आत्मा स्वामीत्येवं गुणानुपसंहृत्य सत्यं सर्वतः सारमानंदनिधिं तं विष्णुं भजेतोपासीत आधिव्याध्यादिसमुद्रावेऽप्युपासनं न हातव्यमित्याशयेनोक्तं सर्वात्मनेति अतोऽन्यतः परमात्मानुपासनेऽपि आत्मघातः अहितकरणादिना स्वात्महनारूपदोषापत्त्या नित्यदुःखतमप्राप्तिः स्यादित्यन्वयः च शब्दस्तत्तद्योग्यतानुसारेणेत्यस्मिन्नर्थे यथैकस्तु बहून्सुप्तानुसुप्तः पश्यति प्रभुः यथेष्टम वनाद्विष्णुरनुभूः परिकीर्तित इत्यादेरुक्त एवार्थ इति । स्वेच्छयानुकूलविग्रहग्रहणाद्वाऽनुभूः अनेन प्राणेन दत्तानि चेष्टालक्षणात्मिकमाणीत्यानंदशब्देन कर्माभ्युच्यंते तेषां फलपर्यंतं निधाय कत्वेन निधिपाल

एवं स्वचित्ते स्वत एव सिद्ध आत्मा प्रियोर्थो भगवाननंतः ॥ तं निर्वृतो नियतार्थो भजेत संसारहेतू परमश्रयत्र ६ स सर्वविद्भ्यनुभूश्च सर्वजात्मा यथा सुप्तजने क्षितैकः ॥ तं सत्यमानंदनिधिं भजेत सर्वात्मना तोन्यत आत्मघातः ७ कस्तं त्वनादृत्य परानुचितामृते पशुत्वमसतीनामयुं ज्यात् ॥ पश्यन्जनं पतितं वैतरण्यां स्वकर्मजान्परितापान्जुषाणम् ८ केचित्स्वदेहांतर्हृदयावकाशे प्रादेशमात्रं प्ररुषं वसंतम् ॥ चतुर्भुजं कंजरथांगशंखगदाधरंधारणयास्मरंति ९ प्रसन्नवक्त्रं नलिनाय तेक्षणं कदंबाकिंजल्कपिशंगवाससम् ॥ लसन्महाहारहिरण्मयांगदं स्फुरन्महारत्नकिरीटकुंडलम् १०

नत्वात्स्वामित्वाद्वाऽऽनंदनिधिर्हरिस्तं च ७ भगवदुपासनामकुर्वाणस्य पशोरपि वेलक्षण्यं नास्तीत्याह कस्तमिति नरके विगततरणत्वौ द्वतरपीनामनदीयात्स्याहिरण्मुपासनाख्यदोषात्पतितं स्वकर्मजान् स्वकृतकर्मसमुद्रान्परितापान् सर्वतोदिशमायातान्दुःखविशेषान्जुषाणं भुजानं जनंगुरुशास्त्रोपदेशदृष्ट्या पश्यंस्तु शब्दसूचिततादृशदुःखनिवर्तकालंबुद्धिगोचरसुखप्रदं हरिचपश्यन्कोविदेकीतं भगवंतं मनादृत्या सतीमशुभांपरानुचितां हितरविषयामुपास्ति लक्षणां स्मृतं युं ज्यात् पशुत्वं विवेकबुद्धिराहित्यमृते । यदि युं ज्यात्तर्हिसपशुरेव न विवेकीत्यन्वयः चतुर्वैद्यपियो विप्रो वासुदेवं नावेदति । वेदभारभराक्कां तः सप्रेमब्राह्मणगर्दभ इति ८ योग्यतावारतम्येनाधिकारिणां बहुत्वात् स्थूलरूपोपासनयोग्यानां तदुपास्तिमभिधायाधुना स्वदेहहृदयकमलकोणकानिकेतनात्मोपासनायोग्यानां तदुपासनाविधत्ते केचिदिति केचिदात्मोपासनायोग्याः स्वदेहांतर्हृदयावकाशे वसंतं प्रादेशमात्रं प्रादेशपरिमाणम् । कंजपञ्चरथांगं सुदर्शनं शंखपां च जन्यंगदां कौमोदकीं धारयतीति कंजरथांगशंखगदाधरस्तं धारणया वेलक्षणादवदस्तं हितमनोवृत्त्यास्मरंतीत्यन्वयः ९ श्लोकचतुष्टयेन न मेव विशिनीष्ट प्रसन्नवक्त्रमित्यादिना नलिनवद्रक्तपद्मदलवदायते दीर्घेर्दक्षणे यस्य स तथातं कदंबः कुण्ठप्रियस्त रुस्तस्य पुष्पस्यां किंजल्कमंफुरविशेषस्तद्वत्पिशंगपीतं वासो यस्य स तथातं लसन्महाहारश्च हिरण्मयांगदश्चेति लसन्महाहारहिरण्मयांगदस्तथा । स्फुरंति शोभमानानि महांति चरत्नानि तैर्भुजैर्किरीटकुंडले च यस्य स तथातम् १०

१ इतश्चरमदेहात् प्रेम्णमृत्वा एतं हरिं अभि आभिमुख्येन संभावितास्मि सम्यक् यथा योग्यं प्राप्तो माविद्यामीति नियतार्थ इति तात्पर्यदीपिका ।

स्वाख्यविष्णुरूपोधीरः कृत्याद्विधिनिषेधलक्षणात्कार्याद्विरमोदित्यन्वयः । भक्त्याप्राणवशेनीत्वाजितमाधोभवत्युत । जीवस्थोभगवान् विष्णुः क्षेत्रज्ञ इति गीयते । हृदयस्तु स एवात्मा व्याप्तोऽप्यात्मेति भण्यते । हरौ हरेर्भवेत्तीति स्तदेकत्वस्य चिन्तनं । अन्यत्र तन्मिथ्यादिचिन्तनं नीतिरुच्यते इति प्रमाणेभ्य उक्त एवाधोऽन्योन्यस्वकपोलकल्पित इति भावः । मनस्तत्त्वं बुद्धितत्त्वे बुद्धितत्त्वं क्षेत्रज्ञेऽधिष्ठानभूते तं क्षेत्रं दृष्ट्वा रमात्मनि शोधितत्वं पदार्थो चेन्मात्रे तमात्मानं शोधितत्वं पदार्थभूते परमात्मन्यवबुध्यैकीकृत्य भेदहेतुमाविद्याधिष्ठानं यथार्थज्ञानेन निरस्य कृत्यात् विरमेतेति मायावादेनः एतां व्याप्तिरूपां बुद्धि क्षेत्रज्ञे समष्टिरूपहिरण्यगर्भात्मानि संक्षेत्रज्ञमात्मनिकारणात्मात्मके कारणात्मानमात्मनि शुद्धे ब्रह्मण्यवष्टभ्य कृत्याद्विरतः स्यादिति पौराणिकं मन्थाः इति द्वयमापि प्रमाणविरुद्धत्वादुपेक्षणीयं मनश्चोत्तिष्ठ शब्दे न मनःशब्दवाच्यं रुद्रं बुद्धिशब्दवाच्यं वाणीं विरंचलस्मीद्वाराक्षेत्रज्ञे लयं तत्त्वानां स्वस्वकारणेषु कल्पत इति ज्ञातव्यं उपोधिके समीपे चेति शांतिः प्रशममंगल इति च मंगलं भगवान् विष्णुरिति च १७ एवमुत्क्रांतो ज्ञानी यं लोकमाप्नोति तमितरलोकेभ्यो व्यावर्तयति । नयत्रेति । यत्र यस्मिं लोकेऽनिमिषाणां रुद्रादिदेवानां प्रभुः कालो वा युने प्रभुः स्वशक्तेरुद्बोधकः । हरिश्च प्रकृतिश्चैव ब्रह्मवायूतयैव चेत्यादेः ये रुद्रादयो देवाः जगतामीशिरजगति स्वस्वकार्येष्ववर्तयामासुस्ते देवानमभवन्ति कुतो न्यावकाशो न कुतोपीत्यर्थः । यत्र यस्मिन् स्थाने सत्त्वादिगुणत्रयं च स्वशक्तिप्रकाशकं । विकारो वैभूते द्विधात्मको हंकारश्च । महान् महत्तत्त्वं प्रधानं प्रकृतिश्च । जरादिस्वधर्मापादिकानभवन्तीत्यर्थः १८ न न कालादिसंस्पर्गाभावाद्दृशविषाणवभास्तीति तत्राह । परंपदमिति । तद्वैष्णवां विष्णो

नयत्र कालो निमिषां परः प्रभुः कुतो नु देवा जगतां य इति शिरे ॥ नयत्र सत्त्वं नरजस्तमश्च न वै विकारो न महान् प्रधानम् १८ परंपदं वैष्णवमामनंति यत्रेति नेतीत्यत दु
त्सि सृक्षवः ॥ विसृज्य दौरात्म्यमनन्यसौ हृदा हृदोपगुह्या पुरमुपदेपदे १९ इत्थं मुनिस्तूपरमेव्यवस्थितो विज्ञानदृग्वीर्यसुरं धिताशयः ॥ स्वपार्ष्णिना
पीडय गुदं ततो निलं स्थानेषु पट्मूत्रमयेजितकुमः २०

विद्यमानं परंपदं प्राप्तव्योत्तमं लोकमामनंति पठन्तीत्यन्वयः । अनेन यथा कालादिकृतो पद्रवो हरेर्नास्ति तथा लोकस्यापीत्युक्तं भवति । यत्संबंधाल्लोकोपिताद्भ्यः हि मासविष्णुः किं माहिमेति तत्राह यत्रेतीति वैष्णवमिति यनेन प्रस्तुतो विष्णुरयमुच्यते । अतस्तस्मात् ब्रह्मण इतरत्संसारलक्षणं दुःखमुत्सि सृक्षवस्त्यक्तुकामाः विशिष्टाधिकारिणो यं विष्णुनेति नेति पृथिव्यादिव श्वाकाशादिव च न तत्कारणमहदाविव च न तदभिमानिव च नेत्युपास्य तदौरात्म्यं दुरात्मनामसुरप्रकृतीनां विद्यमानं संसारदुःखं विसृज्या नन्यसौ हृदा अनन्यभक्ता हृदानेरति शयस्त्रेहलक्षणभक्त्योपगुह्यपदेपदे मनसानिरंतरं परिरम्यामुमापुः एवं विधस्य हरेर्विद्यमानमिति पूर्वोक्तान्वयः यद्वा यत्सर्वोत्तमं परमं मंगलं विष्णुरूपमाप्तवान् तद्रूपमितरेभ्यो व्यावर्तयति नयत्रेति अतस्तस्माद्ब्रह्मणोन्यदजगदुत्सि सृक्षवस्त्याजयितुकामाः सवा एष आत्मानोति नेतीत्यामनंति तीदित्यन्वयः देदानामचेतनत्वेन बुद्धिपूर्वकप्रवृत्त्यसंभवात्कथं तदुक्तं निर्णेतुं शक्यत इत्यत्राह विसृज्योति । वेदोक्तं निर्णयदौरात्म्यं दुष्टोपास्ति मैक्यविषया विसृज्यपदेपदेऽन्वहं हृदोपगुह्यापरोक्षी कृत्या नन्यसौ हृदा भूतभवद्भविष्यंतोऽमुमापुरामुर्वत्याप्स्यंति वाऽतो युक्तमुक्तमिति १९ संप्रति ज्ञानिनो देहादुत्क्रमणप्रकारमाह इत्थमिति तु शब्दः प्रकरणभेदार्थः इत्थं स्थिरं सुखं चासनमित्युक्तप्रकारेण मुनिरुपरमेदुत्क्रांतो भवेत् । कथमत्राह व्यवस्थित इति देहादुत्क्रमणे व्यवस्थितो निश्चितबुद्धिः । विज्ञानमात्मयोग्यज्ञानं स्वाविषयविषयंतदेव कृतस्यावीर्येण सुष्ठुरंधितो दग्धभाशयोवाज्ञातः करणं यस्य सत् भोक्तः । विज्ञानं दमेति भुवे विज्ञानस्य ब्रह्मणोऽसौ वीर्येणेति वा जितकुमः शरीरगलानिरहितः पथमे स्वपार्ष्णिना गुह्याधोभागेन गुदमपानद्वारमापीक्य ततोऽपानद्वारानिरोधानंतरं । ततोऽप्युपाधारात्तुर्द

तस्य योगिनो मार्गमाह । वैश्वानरमिति सुषुम्नया नाड्योऽस्त्रम्यविहाय साहृदपाकाशेन ब्रह्मपथेन सुषुम्ना ख्यया शोचिषा । रोचिः शोचिरुभइत्याद्यभिधानं । गतो निर्गतोर्चिरादिदेवान् गत्वाथ वैश्वानरं याति । अथ वैश्वानरप्राप्त्या विधूतकल्कोदग्धपापतृणस्ततो वैश्वानरलोकादुदस्तादुपरिहरेः शैशुमारं चक्रं शिशुमारस्वरूपं प्रयातीत्यन्वयः । वैश्वानरेऽनुनद्यां वासुर्वैवादेह एव वा । विधूय सर्वपापानि याति किंस्तु एकेश्वरमित्येतदर्थेति सूचितम् २५ वैश्वानरो नामाक इति तत्राह यइति यो भूतानामंतः कोष्ठमाप्नोति स्थित्वा तदुक्तं चतुर्विधमंत्रं पचति यश्च ब्रह्मांडमध्यगः स्वपुरमध्यगस्तपति प्रकाशते स प्रधानवद्वि वैश्वानराख्यो ब्रह्मदेवः पितृलोकं गंतुं मुनेर्योगिनः कर्मयोगिनश्च गम्यत्वा न्मार्गं इतीरित इत्यन्वयः । पितृयानं देवयानं ब्रह्मयानमिति त्रिधा । गच्छन् वैश्वानरं याति तस्मान्मार्गः स ईरितः । देवयानेन गंतुणां वैश्वानरादवागर्चिरादयोगम्याः संति । ब्रह्मदेवः पितृलोकं गंतुभिः सर्वैरपि वैश्वानरः प्राप्यत इति चोत्तनाय वैश्वानरं यातीति प्रथमत एव वैश्वानरप्राप्तिकथनामिति ज्ञातव्यं २६ केतुर्हित इति तत्राह देवयानमिति शरीरं दक्षिणपार्श्वस्थं पिंगलाख्यनाडीभिः शतायुषामरणारूपोऽस्त्रमणा इहान्यहः संज्ञं देवयानमेति इडाभिर्देहवामपार्श्वस्थे इडाख्यनाडीभिः शतायुषामरणेन रात्रीः रात्रिसंज्ञं पितृणां यानं पितृयानमेति । देवयानं पितृयानमार्गस्थानां महारादिकालाभिमानिनीनां देवतानां प्राचुर्यादहानिरात्रीरिति बहुवचनं । दक्षिणाः पिंगलाः सर्वा इडावामाः प्रकीर्तिताः । नाड्योऽथ मध्यमा प्रोक्ता सुषुम्ना वेदपारगैरिति । देवयानस्य मार्गस्था अहःशब्दाभिः संज्ञिताः । पितृयानस्य मार्गस्थारात्रिशब्दाह्वयमता इति वा । पिंगलेऽहमध्यस्थया सुषुम्नया नाड्या शतायुषा विशिष्टसुखवत्त्वात्तद्विषुवत्ताख्यं ब्रह्मयानमेति । विशिष्टं सुखं विषु ।

वैश्वानरं याति विहाय सा गतः सुषुम्नया ब्रह्मपथेन शोचिषा ॥ विधूतकल्कोदग्धरेरुदस्तात्प्रयाति चक्रं नृपशैशुमारम् २५ योतः पचति भूतानां यस्तपस्यं ह मध्यगः ॥ सोमि वैश्वानरो मार्गो देवानां पितृणां मुनेः २६ देवयानं पिंगलाभिरहान्येति शतायुषा ॥ रात्रीरिडाभिः पितृणां विषुवत्तां सुषुम्नया २७ तद्विश्वनाभिप्रतिपद्य विष्णोरणीयसा विरजेनात्मनैकम् ॥ नमस्कृतं ब्रह्मविदामुपैति कल्पायुषो यद्विबुधारमंते २८ अथो जनंतस्य मुखानलेन दंदं दद्यमानं स निरीक्ष्य विश्वम् ॥ निर्यातिसिद्धेश्वरजुष्टाधिष्ण्य यद्वै परार्धं तदुपारमेष्वयम् २९

तदस्यास्तीति विषुवत् । तस्य भावो विषुवत्ताता । सषण्णो रभेदाद्वीत्युपतर्गयोगाद्वासकारस्य षकारः विषुवत्ता ब्रह्मयानं विशेषेण सुखं यत इति । रागोपरक्तसुखादिदातृत्वात् पिंगलादेर्देवयानादिशब्दवाच्यत्वं । तदुक्तं पिंगलादेवयानं स्यात्पिंगलाख्यसुखदायकः । इडाब्रह्मदानात्पितृणामेवंमार्गाः प्रकीर्तिता इति । अत्र देवयानं ब्रह्मयानभेदोऽवांतरो वर्गतव्यः २७ अधुना शिशुमारलोकादुपरितनमार्गप्रकारमाह । तदिति । शैशुमार इत्यनेन यद्रूपमुक्तं विष्णोस्तद्विश्वनाभिविश्वाधाररूपं प्रतिप्रच । तुशब्दसूचितान्तदनुज्ञामादाय । विराजेन विगत रागादिदोषेणाऽणीयसा सूक्ष्मतरणात्मस्वरूपेण सर्वोपि ब्रह्मज्ञानि जनस्तल्लोकमुपैति । तं विशिनष्टि कल्पायुष इति कल्पायुषो विबुधाय च त्रारमंते क्रीडंतितमिति शेषः । किं विशिष्टं रूपं । ब्रह्मविदां समुदायेन नमस्कृतमेकं मुख्यं केवलमिति वा मन्वंतरायुषः स्वर्ग्यामहलोकैस्तु कालिका इति पिंगलाभिरुक्तम्यदेवयानेन गतः परात्ते ब्रह्मप्रयास्यस्तत्र महल्लोकैः ऽष्टाधिपत्यमित्युक्तोणिमाद्यैश्चर्षशालीवसाते कश्चन जनलोके कश्चन तपोलोके ज्ञानादिपारिपाकायास्ते कश्चित्सत्यलोके हर्षाज्ञायावसाति ब्रह्मयानेन गताः अप्रतीकालंबनाः प्रतीकालंबनाश्च शैशुमारहरिणानुज्ञातास्तदैवानिरुद्धप्रद्युम्नसं कर्षणादिदेवान् प्राप्य दिवस्पतिं वायुं प्राप्य तेन कार्यं ब्रह्म प्रापिताः तदुपदेशं प्राप्य प्रतीकोपासकानिवसंति अन्येतुतेन वायुना परं ब्रह्म प्रापितास्तल्लोके निवसंति इत्यादिविशेषस्तु शब्देन सूचित इति ज्ञातव्यम् २८ महल्लोकादिषु विहरतां तथा ज्ञानादिसाधनपरिपाकाय च निवसतां चतुर्मुखप्राप्तिप्रकारमाह अथो इति महल्लोकादिषु वसन्संज्ञानि संघोऽथाद्विपरार्थावसाने ब्रह्मप्रलये ब्रह्मणा सह मुक्तिं यास्यन्तीति द्वैः सनकादिभिर्जुष्टस्य चतुर्मुखस्य अधिष्ण्यं निवासस्थानं पतद्वै परार्धं द्वयोः परार्धयोः संबंधि । चतुर्मुखस्याऽऽपरेति नाम च

तुमुखापुर्लक्षणशतसंस्तरभोग्यमित्यर्थः । तत्पारमेष्ठ्यंनिर्याति महल्लोकादेर्निर्गत्यसत्यलोकमाप्नोतीत्यर्थः गंतुहेतुमाह अनंतस्यात अनंतरयभगवतोमुखानलेनमुखनिर्गताग्निनापुनःपुनर्दहमा नंविशन्निरीक्ष्य । संकर्षणमुखाग्निनाप्रपंचस्यदाहोहेतुरित्यर्थः उशब्दोब्रह्मलोकं प्राप्यतेनैवसहस्रंमुक्तिं प्राप्नोतीत्यस्मिन्नर्थे वर्तते २९ सत्यलोकस्येतरलोकेभ्योवैशिष्ट्यमाह नयत्रेति यत्रअतस्तत्सत्यलो केशोकादयोनसंति आधिस्तुव्यसनेचित्तदुःस्वोधिष्ठानबंधयोरितिव्यसनमाधिरत्रोच्यते यत्रानिदंविदांक्रिययादुःखस्यप्रभवस्यजननादिलक्षणस्यचानुदर्शनात् जनरययश्चित्ततोदःसोपिनास्वित्तंतसत्यलो कमाप्नोतीतिपूर्वोक्तान्वयः । जनादिलोकापेक्षयासत्यलोकस्यवैशिष्ट्यंनतुमुक्तिविशेषात् तदुक्तंसर्वदुःखविहीनायेमुक्ताः प्रायस्तुतादृशाः । अमुक्तास्तुजनाद्येषुविशेषेणतुसत्यगाइति ननुपदिब्रह्मणासहैव मुक्तिःसर्वेषांतर्हिततःपूर्वमायासेनसाधनसामग्रीसंपादनंव्यर्थमित्येव योग्यताबाहुविध्यान्मुक्तिप्राप्तेरपिबाहुविध्यात् तदुक्तं विष्णोर्लोकंतदैवैकेयांतिकालांतरेपरे । आज्ञयैवहरेःकेचिदपूर्तैःकेचिदंजसा विहृत्येवान्यलोकेषुमुच्यंतेब्रह्मणासहेति ३० एवंदेवयानेनगत्यासत्यलोकेपरब्रह्मलोकेचस्थितानांज्ञानिनांमोक्षंवक्तुंदेवमुक्तिप्रकारमाह ततइति प्रतीकालंबनाप्रतीकालंबनसंज्ञःसंज्ञानिसंघोब्रह्मप्रलयेस्वावि बंप्रविष्टोगरुडशेषलक्षणमार्गद्वयेनवार्णांप्रविश्यतयाभौतिकशरीरंब्रह्माणंप्रविश्यतस्तेनब्रह्मणासहविशेषंपृथिवींप्रतिपद्यतेनपृथिव्यात्मनासहापःप्रतिपद्यतेनात्मनाऽनलमूर्ध्निप्रतिपद्यतेनज्योतिर्मयोभिप्र धानोभूत्वावायुमुपेत्यमुक्तिकालेतेनवाय्वात्मनाहरेर्लिंगमाकाशवद्व्याप्तंनित्यंचेतिबृहन्महत्स्वंप्रविशतीत्यन्वयः निर्भयःसंसारभयान्मुक्तः अतएवत्वरन्त्वरमाणः । अत्रेदंतात्पर्यंचशब्दादवगंतव्यं तथाहि विशेषारूपांढेव्यवस्थितेविशेषनाभिर्विरंचेस्थितंवैराजाख्यंहरिंपुनस्ताद्वैगुणांढकटाहात्मकविशेषारूपपृथिव्यांस्थितेर्विरंचेस्थितमन्ननामानंहारिं तेनान्ननाम्नाहरिणाप्सुस्थितेचतुर्मुखेस्थितमन्नाख्यंहारिं

नयत्रशोकोनजरानमृत्युर्नाधिर्नचोद्रेगक्रुतेकुतश्चिव ॥ यश्चित्ततोदःक्रिययाऽनिदंविदांदुरंतदुःखप्रभवानुदर्शनात् ३० ततोविशेषंप्रतिपद्यनिर्भयस्तेना त्मनापोनलमूर्ध्निचत्वरन् ॥ ज्योतिर्मयोवायुमुपेत्यकालेवाय्वात्मनाखंबृहदात्मलिंगम् ३१ घ्राणेनगंधरसनेनवैरसरूपंतुदृष्ट्यास्पर्शंत्वचैव ॥ श्रोत्रेणचो पेत्यनभोगुणंतत्प्रायेणनावृत्तिमुपैतियोगी ३२ समूतसूक्ष्मेन्द्रियसन्निकर्षात्सनातनोऽसौभगवाननादिः॥मनोमयंदेवमयंविकार्यंसंसाद्यमत्यासहतेनयाति ३३

तेनान्नेनविष्णुनातेजोगतविरंचस्थंप्राणनामानंहारिंतेनाभिगतेनहरिणावायुस्थितचतुराननस्थितं प्राणाख्यंप्राप्यतेनवायुस्थिविरंचांतर्यामिणाऽऽकाशस्थितविरंचस्थंप्राणाख्यंहारिंप्रविशतीति पृ थिव्यादिकार्याणांस्वस्वकारणेष्वबादिप्रधानातेषुलयः । तदाभिमानिदेवताशरीराणांच । तत्रविरंचकेशवयोस्तत्तत्पदार्थस्थितस्वस्वरूपैरेकाभावोदीपानांदीपांतरेरिव । अन्येषांद्धारमात्रमिति ज्ञानि नःप्रलयेसर्वेब्रह्मणासहपार्थिवं । भूम्यपामन्ननामानंप्राणमग्न्यादिसंस्थितमित्यादिवाक्यद्वयेनचशब्ददृष्टीतेननिष्प्रमाणमितिशंकानिरस्तेतिज्ञातव्यम् ३१ इदानींपंचतन्मात्राप्रलयप्रकारमाह घ्राणेने ति घ्राणेन्द्रियाद्याधिष्ठितविरंचस्थेनहरिणागंधतन्मात्राद्यधिष्ठातृविरंचस्थितंहरिमुपेत्ययोगीपुनरावृत्तिनोपैतीत्यन्वयः तत्रवाय्वादीनांपुनरावृत्तिसद्भावात्प्रायेणेत्युक्तम् यद्वा एवमुक्तवक्ष्यमाणप्रका रेणमुक्तानांतेषांज्ञानिनांभोगप्रकारमाह घ्राणेनेति एवमुक्तःकेवलचिदानंदैकदेहयोगीसःज्ञानिसंघस्तादृशैरिन्द्रियैर्ग्राणादिभिरत्युत्तमान्गंधादीन्पंचविषयानुपेत्य श्वेतद्वीपादिस्थानेष्वश्रितः प्रल येपिनपुनरावृत्तिमुपैतीत्यन्वयः । वाइत्यनेन पंचेन्द्रियैर्विषयाद्रष्टव्याःसर्वतोवराइत्यादिमानसिद्धियोतयति इयमेवमुक्तिर्नाद्वैतवादिकथितेत्येवशब्दः तुना मग्नस्यहिपरेज्ञानैर्किनदुःखतरंभवेदितिमानं सूचयति ३२ उक्तमुक्तिशेषमाह सइति भूतसूक्ष्मेन्द्रियसन्निकर्षात् भूतसूक्ष्मैःपंचभूतैःशब्दादितन्मात्रादिभिः तथाभूतसूक्ष्मैर्जीवराशिभिश्चैन्द्रियैश्चतदभिमानिभिश्चासहितोनादिःसनातनःसोसौभगवान्वि कार्याविविधकार्ययुक्तदेवमयंदेवप्रधानमनोमयंमनस्तत्त्वस्थेन्द्रियस्थितविरंचगतमानसनामानंस्वात्मानंयातीत्यन्वयः नातेननादेनंसहितत्वात्सनातनः । नादेनतेनमहतासनातनइतिस्मृतइति । मनः

स्थितोहीरनिर्त्यसर्वदेवेषु संस्थितः । देवप्रधानकान् लोकान्करोत्यनुगतः सदेति च । यो सावनादिर्मनोमयो विष्णुस्तं यातीति चोभयथापितस्यैव गम्यत्वं गंतृत्वं च ज्ञातव्यं मनःस्थं मानसस्थं मानसनामानं स्वात्मानं संसाद्य सहिरुमास्थितविरिचस्थितस्वात्मद्वारामतिशब्दवाच्यमहंकारगतवाणीस्थविरिचस्थं स्वात्मानं भत्यामतिस्थेन तेन मनस्थेन च सह विज्ञाननामानं विज्ञानतत्त्वाख्यवाणीगतविरिचस्थं स्वात्मानं याति ३३ तेन विज्ञानतत्त्वगतेन हरिणा गुणसन्निरोधं सत्त्वादिगुणविधुरं सर्वमूलकारणं महत्तत्त्वाख्यविरिचगतं विज्ञाननामानं याति एवं सर्वातिर्यामि रूपैरेकीभूतः समहत्तत्त्वातिर्यामी विज्ञाननामा हरिस्तेनात्मना विस्त्रिचेन सह शान्तिचित्प्रकृतिस्थितमानंदनामानं हरिं याति स आनंदमयः पूर्णानंदः आनंदनामा महत्तत्त्वगतो विष्णुः श्रियानुज्ञातं ब्रह्माणमादायावसाने द्विपराधावसाने सर्वात्मके सर्वातिर्यामि गुणतृप्तिपरिपूर्णे ब्रह्मणि वासुदेवाख्ये विहरति । जीवसंघः स्वस्वयोग्यतानुसारेण बृंहितत्वाच्च ब्रह्माख्ये स्वमूलरूपे विहरतीति शेषः । इत्येषा देवानां मुक्तिरिति भावः । एवं स्वस्वविबद्धारेण हरिं प्रविष्टानां पुनरावृत्तिर्नास्तीत्याह वासुदेव इति ३४ यो भागवत आत्यंतिको भक्तो वासुदेव एतां सायुज्याख्यां गतिं मुक्तिं गतः स ब्रह्मादिसंघः पुनरिह संसारेन विषज्जते संसारविषयो नेत्यन्वयः वैशब्देनानंदसंज्ञकेनापि ब्रह्मणा परस्परैक्यं समुद्रे प्रविष्टनदीवदित्यादि दर्शयति मान्वित आनंदं दाति शये । नेह विषज्जते इतीदं युक्तम् । तदभावे प्रशंसामात्रमिदं किं न स्यादित्येतच्चोद्यम् वासुदेवाश्रितो देवा ब्रह्माद्या मुक्तबंधना इत्यादिना प रिहर्तव्यं उपसंहरति एते इति पुराचतुर्मुखेनाराधितः पृष्ठो भगवान् वासुदेवो द्वे सृती ब्रह्मणे आह । ते एते सृती मया ते कथिते इत्यन्वयः । वक्तव्यत्वे हेतुमाह त्वयेति तत्रापि निमित्तमाह वेदोति अथेत्यनेन अथपे

विज्ञानतत्त्वं गुणसन्निरोधं तेनात्मनात्मानमुपैति शान्तिम् ॥ आनंदमानंदमयो वसाने सर्वात्मके ब्रह्मणि वासुदेवे ३४ एतां गतिं भागवतो गतो यः स वै पुनर्नेह विषज्जते ॥ एते सृती ते नृप वेदगीते त्वया भिष्टे य सनातने च ॥ यैवै पुरा ब्रह्मण आह पृष्ठ आराधितो भगवान् वासुदेवः ३५ न ह्यतो न्यः शिवः पंथा विश्रुतः संसृता विह ॥ वासुदेवे भगवति भक्तियोगो यतो भवेत् ३६ भगवान् ब्रह्मकात्स्न्येन त्रिरन्वीक्ष्य मनीषया ॥ तदपश्यद्विकूटस्थे रतिरात्मन्यतो भवेत् ३७ भगवान् सर्वभूतेषु लक्षितश्चात्मना हरिः ॥ दृश्यैर्बुद्ध्यादिभिर्द्रष्टालक्षणैरनुमापकैः ३८ तस्मात्सर्वात्मनाराजन् हरिः सर्वत्र सर्वदा ॥ श्रोतव्यः कीर्तितव्यश्च स्मर्तव्यो भगवान् नृणां ३९

स्थे श्रद्धातप इत्युपासते तेऽर्चिषमभिसंभवंतीत्यादि वेदं सूचयति वेदगीतत्वेऽप्यश्रद्धेयत्वेन हेयत्वं दृष्टमात्राह सनातने इति नित्यस्थितिहेतुत्वादित्यर्थः ३५ अतोत्रानिःश्रेयसार्थाभिर्भाषतमेवाभ्यसनीयमिति भावेनाह नहीति इह संसृतौ अतो भागवताख्यात्प्रग्राहविश्रुतः शिवः पंथानास्ति सज्जनकरुणया भागवतोक्तत्वादिति शेषः । हेतुं तत्रमाह वासुदेव इति ३६ एकस्य प्रतिभानंतु कृतकानां विशिष्यत इत्यत आभिर्मूलत्वेन तदुक्तप्रमाणमेवेत्याह भगवानिति ब्रह्मवेदमन्वीक्ष्य आलोच्य । यतो ग्राह्यस्तदात्मन्वात्मकूटस्थे निर्विकारे हरौ भक्तिलक्षणारतिर्भवेत् तद्भागवतपुराणमपश्यदित्यन्वयः हि शब्देन नित्यज्ञानेन सिद्धश्च पुनः पुनरवेक्षत इत्यादिकं सूचयति ३७ उत्तमाधिकारिणां वेदादिना भगवत्सद्भावसिद्धेऽपीतरेषां तदस्त्वत्वं कथमवगंतुं शक्यमित्याशं कयाह भगवानिति इतोऽपीदमेतानिःश्रेयसहेतुत्वात् श्रवणादिनाभ्यसनीयमित्यतो वाह भगवानिति द्रष्टा साक्षी भगवाननुमापकौर्निश्चयज्ञानजनकैर्दृश्यैर्दरेः सर्वस्वातंत्र्यादिना ब्रह्मादिजीविराशेरस्वातंत्र्यादिना च प्रमाणेन गृहीतव्याप्तिकैर्बुद्ध्यादिलक्षणैर्लिंगैः सर्वभूतेषु निपायकत्वेन स्थित इति आत्मना जीवेनास्मिन्पुराणे लक्षितो ज्ञात इत्यत्र स्वतदस्त्वत्वे सिद्धे तेन शोक्तत्वाद्देदमूलत्वेनाभिर्मूलत्वाच्चेदमवश्यमभ्यसनीयमित्याद्यातमिति भावः इदं बुध्येयं न चोदाहितं बुद्ध्यादीनां परमपश्यत्वं दर्शनादन्योनियंतास्तीत्यस्य स्वातंत्र्यमवसिद्धत्वात्सचान्यो हारिरेवेत्यस्यावधारणामचशब्दः तदुक्तं । समाधावसमाधौ चानिःस्वतंत्रस्वदेहि न इत्यादि ३८ उक्तमुपसंहरति तस्मादिति यस्मात्सर्वज्ञेन व्याप्तेनैव नारायण एव देवेषु सर्वोत्तमत्वेन द्रष्टव्यत्वेनोक्तः तस्मात्स एव श्रोतव्यः ३९

श्रवणमिदं फलमाह पिवंतीति सतां सकाशात् श्रवणपुटेषु संभृतं पूरितं विषयैर्विशेषेण दूषितम् ॥ ४० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वितीयस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ हरेः श्रवणा
द्विजितभगवद्भक्तिरेवापेक्षिता शेषपुरुषार्थसाधनं नान्यदन्यदेवतायागादिकं प्रातिस्विकफलदंतं विषयैक्यत्वात् प्रत्येतदस्मिन् अध्यायेति ह्युच्यते तत्र प्रथमतो बृत्तमनुवदति एवमिति भवान्मनुष्येषु येषु
यमाणानां मनीषिणानां नृणां यत्कर्तव्यत्वेन मम सकाशे पृष्ठवान् तदेतदेवं निगदितं मद्रा मनुष्येषु ध्रियमाणानां नृणां यत्कर्तव्यत्वेन मनीषिणां महं पृष्ठवानेतदिति १ इदानीं प्रातिस्विकफलप्रदं यामप्रकारमाह
ब्रह्मेति ब्रह्मवर्चसकामो वृत्ताध्ययनसंपत्कामः । शिष्यमशिष्यादिषु वेदप्रणेवृत्त्वेन ब्रह्मणस्पतिवेदस्य पतिवृहस्पतिं वृहजातिजीविकमलासनशब्दराशिष्विति धातोश्च यजेत । सत्तत्तत्रोक्ततद्द्रव्यैरितिशे
षः तु नाब्रह्मणि बुद्धिसूचयति इन्द्रियकामश्चक्षुरादीन्द्रियपाटवकामः शुक्रस्तंभनकामो वा प्रजाकामः प्रजातु जनपुत्रयोरिति यादवः प्रजापतीन् कश्यपादीन् २ मायां देवीं लक्ष्मीं विभावसुमग्निं तेजो बले
प्रभावे त्रेज्योतिष्यार्धिषिरेतसीति च वसुकामो हिरण्यकामः वीर्यकामः वीर्यपराक्रमेतेजस्पन्नमाहात्म्ययोरपीति च ३ विशां वैश्यानाम् ४ इलां भूमिं प्रतिष्ठाकामः स्वस्थानाभ्रं शेच्छुः लोकमातरौ

पिवंति ये भगवत आत्मनः सतां कथामृतं श्रवणपुटेषु संभृतम् ॥ पुनंतिते विषयविदूषिता शयं व्रजंतिते तच्चरणसरोरुहांतिकम् ४० इति श्रीभागवते महापुरा
णे द्वितीयस्कंधे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवमेतन्निगदितं पृष्ठवान्यद्भवान्मम ॥ नृणां यन्मिष्यमाणानां मनुष्येषु मनीषिणाम् १ ब्रह्मवर्च
सकामस्तु यजेत ब्रह्मणस्पतिम् ॥ इन्द्रमिन्द्रियकामस्तु प्रजाकामः प्रजापतीन् २ देवीं मायां तु श्रीकामस्तेजस्कामो विभावसुम् ॥ वसुकामो वसून् रुद्रान् वीर्यकाम
स्तु वीर्यदान् ३ अन्नाद्यकामस्त्वदिति स्वर्गकामो दितेः सुतान् ॥ विश्वान् देवान् राष्ट्रकामः साध्यान् संसाधको विशाम् ४ आयुष्कामोऽश्विनौ देवौ पुष्टिका
मइलां यजेत् ॥ प्रतिष्ठाकामः पुरुषोरोदसी लोकमातरौ ५ रूपाधिकामो गंधर्वान् स्त्रीकामोप्सर उर्वशीम् ॥ आधिपत्यकामः सर्वेषां यजेत परमेष्ठिनम् ६
यज्ञं यजेद्यशस्कामः कोशकामः प्रचेतसम् ॥ विद्याकामस्तु गिरिशं द्वापत्यार्थ उमां सतीम् ७ धर्मार्थमुत्तमश्लोकं तंतुं तन्वन्नापितृन् यजेत् ॥ रक्षाकामः पुण्यजना
नो जस्कामो मरुद्रणान् ८ राज्यकामो मनून् देवान् निर्ऋतिं त्वभिचरन् यजेत् ॥ कामकामो यजेत् सोममकामः पुरुषं पुमान् ९ अकामः सर्वकामो वामोक्षकाम उदा
रधीः ॥ तीव्रेण भक्तियोगेन यजेत पुरुषं परम् १०

लोकस्य मातापितरौ माता पृथिवी चैः पिता मधुचौरस्तुनः पितोतिश्रुतिः ५ अप्सराश्चासातुर्वशीचेत्यप्सर उर्वशी । तां परमेष्ठिनं चतुर्मुखम् ६ यज्ञमिदं फलधेदादितु पुनरुक्तिः कोशकामो नि
धिकामः प्रचेतसंवरुणं गिरिशं दक्षिणमूर्तिधरं द्वापत्यार्थेऽसंखितं द्वापत्याय ७ धर्मार्थमक्षयपुण्यफलार्थमुत्तमश्लोकं विष्णुं अकामो धर्मकामो वामोक्षकामो विष्णोर्भवेत् । अथवा सर्वकामो यः स विष्णुं पुरुषं यजेत्
त्यनेन विष्णुस्त्वोत्तम इति निश्चीयते अकामः पुरुषं पुमानित्यत्रापि पुरुषो विष्णुरेवास्मादुक्तप्रमाणात् तंतुं सततं त्वविच्छेदं तन्वन्विततं कुर्वन् पुण्यजनान् यक्षान् मणिभद्रादीन् ८ अभिचरन् परोपद्रवकर्म
कुर्वन् निर्ऋतिकोणविक्षिप्तं सोमं चंद्रं अकामो निषिद्धकामरहितः पुरुषं पूर्णं बुधम् ९ अकामो भगवत्प्रसादमंतरेणान्यत्राकाशः सर्वकामो यजेत् सर्वकामो न्यहेत् तायजनयि चान्तरं पुरुषं
यजेत् विष्णुं यजेत् साधनमाह तीव्रेणेति १०

काम्यानुष्ठानस्य यथा मुक्तिसाधनता स्यात्तत्र प्रकाशमाह एतावानिति इह कर्मभूमौ यजतां काम्यानुष्ठानं कुर्वतां निःश्रेयसोदय एतावान् भागवतानां संगतसेवालक्षणात् भगवति हरौ भवलोभावो भक्ति लक्षण इति यत्स इति ११ भागवतसंगदचलीभावः कथं स्यादित्याशंक्यतेषां सदसि प्रसक्तानां हरिकथा मृतानां श्रवणलक्षणपानादिना प्रसक्ताः करणस्य पुंसो हरेरितरत्र विरक्तस्य ज्ञानसाधनं भगवत्स्य चलाभक्तिस्तया ज्ञानं भविष्यतीत्याह ज्ञानमिति यदास्तत्तमा सुप्रसक्ताभिः श्रुताभिर्याभिर्हरिकथाभिः पुंसः आत्मप्रसादो मनसः प्रसन्नतानैर्मल्यलक्षणा तदोभयत्र इह परत्र च स्वर्गादौ गुणेषु विषयेष्वसंगः फलसंहरादित्यलक्षणवैराग्यं भवति अथ भक्तिसाधनवैराग्यजन्मानंतरं कैवल्यसंभूतपथः सम्यक्संपादितमोक्षमार्गो भक्तियोगो जायते तु शब्दाच्च द्रष्टेऽपि अथात्मनो हरेः प्रसादः स्यादनंतरं हरेरपरोक्षज्ञानं भवति कीदृशं प्रतिनिवृत्तमपक्रांतं सत्त्वादिगुणनिमित्तानामस्ति जायत इत्यादिषड्भूमीणां चक्रं पुनः पुनरावर्तनं येन तत्तथोक्तं यद्वापसारितसत्त्वादिगुणा एव ऊर्मयस्तरंगास्तेषां चक्रं येन तत्तथोति यद्वा पासां हारिकथानां श्रवणाद्भगवदपरोक्षज्ञानं तदा प्रतिनिवृत्तगुणोर्भिचक्रं सत्त्वादिगुणनिमित्ताशनापिपासाशोकमोहरागद्वेषलक्षणा ऊर्मयस्तेषां चक्रं निरस्तं भवति तस्मादात्मप्रसादस्तस्मादुभयत्र गुणेष्वसंगस्तस्माद्वैराग्यात् कैवल्यं संश्रियते नेनेति कैवल्यसंभूतमपरोक्षज्ञानं तदेव पंथामार्गो यस्य सतथोक्तः एवंविधो भक्तियोगो जायते अथ कस्मात्को निवृत्तोरसन्नः पुरुषस्तासु हरिकथासुरतिन कुर्यादित्यर्थः १२ परीक्षितपृष्ठशुकोक्तभगवत्क

एतावानेव यजतामिह निःश्रेयसोदयः ॥ भगवत्स्य चलोभावो यद्वा भगवतसंगतः ११ ज्ञानं यदा प्रतिनिवृत्तगुणोर्भिचक्रमात्मप्रसाद उभयत्र गुणेष्वसंगः ॥ कैवल्यसंभूतपथस्त्वथ भक्तियोगः को निवृत्तो हरिकथासुरतिन कुर्यात् १२ ॥ शौनक उवाच ॥ इत्यभिव्याहृतं राजानि शम्य भरतर्षभः ॥ किमन्यत्पृष्टवान् भूयो वै यासकिं मृषिकविम् १३ एतच्छुश्रूषतां विद्वन्सूतनोर्हसिभाषितम् ॥ कथा हरिगुणोदकाः सतांस्युः सदसि ध्रुवम् १४ सवै भागवतो राजा पाण्डवे योमहारथः ॥ बालक्रीडनकैः क्रीडन्कृष्णक्रीडां यथा ददे १५ वै यासकिं श्रवणं भगवान्वासुदेवपरायणः ॥ उरुगायगुणोदाराः सतांस्युर्हिसमागमे १६ आयुर्हरति वै पुंसामुद्यन्नस्तंचयन्नसौ ॥ तस्य र्तेयः क्षणो नीत उत्तमश्लोकवार्तया १७ तरवः किं न जीवांति भस्त्राः किं न श्वसंत्युत ॥ न स्यादंति न मेहंति किं ग्रामपशवोऽपरे १८ श्वविड्वराहो ह्रस्वरैः स तुल्यः पुरुषः पशुः ॥ न यत्कर्णपथोपेतो जातु नाम गदाग्रजः १९

याता द्विगुणीभूत रसेव स्यादित्याशयवान् शौनकः सूतं पृच्छति इतीति ऋषिमात्रस्य त्रिकालदर्शित्वमस्तीत्यतः कविमिति भगवंतमपरोक्षतो जानातीति १३ शुश्रूषतां श्रोतुकामानां सत्सभायां कदाचित्प्रसंगादितरकथापि संभाव्यत इति नेत्याह कथा इति भुवमित्यनेन नियमो यदर्शितः १४ अनयोरेकस्याप्यसत्त्वेनियमभंगः स्यादिति नेत्याह सवा इति तत्र हेतुमाह बाल इति १५ अस्तूभयोः सत्त्वं ततः किं तत्राह उरुगायेति उरुगायेत्यनेन हरिकथाया अवश्यं सद्भावं दर्शयति उरुभिर्वेदविद्याविशारदैर्महद्भिर्गीयत इति उरुगायः सतांसमितौ प्राचुर्येण हरिकथासत्त्वेऽपि संगदन्यकथा स्यात् । न तथा श्रीशुकः परीक्षितो रित्येतस्मिन्नर्थे हि शब्दः कथा इति शेषः १६ वासुदेवकथामंतरेण जीवनं व्यर्थमित्याह आयुरिति उद्यन् अस्तंचयन्नगच्छन्नसावादित्यः पुंसां यदा युर्हरति वै । आदित्यस्य गतागतैरहरहः संक्षीयते जीवनमिति वचनात् तस्यायुषोप उत्तमश्लोकवार्तया ऋते विनाक्षणः कालविशेषः स नीत एव वृथेत्यन्वयः १७ इतलोके दीर्घकालं जीवनं पुमान्सूयत इति तत्राह तरव इति तरवोऽपि साध्याभावादि त्यत उक्तं भस्त्रा इति भस्त्राहतयः । अयः संतापनार्थाश्चर्मविशेषाः ॥ भस्त्राणां निश्चेतन्या भतस्तत्ताम्यमाह नेति ग्रामपशवः सारमेयादयो मेहंति रेतोमूत्रादिकमुत्सृजंति अपरेति र्यग्जातिव्यतिरिक्ताः स्त्रीपुरुषाः अनेन हरिचरितश्रवणाभावे चेतनत्वमप्योजकमित्युक्तं भवति १८ एतदेव विशिनष्टि श्वविड्वराहोऽमेध्यसूकरः पशुर्विवेकशून्यः गदाग्रज इति पाण्डवो भूत इति पदार्थः ग्रामं भित्त इति वम् १९

हृत्तोपिहरिकथाश्रावंश्रावंवर्तमानस्यपुंसःश्रोत्रादीन्द्रियसाफल्येनायुवःसाफल्यमन्यथाव्यर्थमित्याशयेनाह विलेइति शृण्वतःशृणुतः विलेपवर्तस्येतिशेषः उरुगायगाथानप्रगायतिचेत्तर्हिदार्दुरिकाद
दुरस्यविद्यमानाजिह्वाऽसतीव २० वापदि शावौशवस्यविद्यमानौ २१ बर्हायितेपिच्छनेनवदाचारितेनिष्फलेइत्यर्थः लिंगानिप्रतिमाः द्रुमवत्जन्मभजतइति क्षेत्राणिपुण्यस्थानानि क्षेत्रं
रेणुहेदेहेकेदारेयोनिभार्ययोः । पुण्यस्थानेसमूहेचघृतमाज्यंबुसर्पिषोरितिपादवः २२ भागवतस्यभगवद्भक्तजनस्यांध्योरेणुं यद्वा भागवतयोर्भगवतोविद्यमानयोर्ध्योरेणुनाभिलषेतनकांक्षेतजीवच्छवो
जीवन्मृतः श्रीविष्णुपद्याःश्रीविष्णुवदप्रियायाः । श्वसच्छवःश्वासकृत्कुणपतुल्यः २३ पुरुषस्यघत्तहृदयंकथारूपेणगृह्यमाणैर्हरिनामधेयैर्नविक्रियेतद्रवीभावात्मकंविकारंनाप्रोति तदिदमश्मसारवदति
कठिनमयोघनंवा अथदैवाद्यादेविकारः तस्येदंलक्षणं । मुखेविकासलक्षणाविकारः । नेत्रेजलंलवाति । गात्ररुहेपुरोमसुहर्षो रोमांचलक्षणःस्यादितिशेषः २४ यतएवंहरिकथाश्रवणाभावेजन्मा
देर्नैष्फल्यमथतस्मात्तृपतिनासाधुपृष्ठः आत्मविद्याविशारदःपरमात्मविद्यायांपदुत्तरोवैयासकिर्नृपतिर्यदाहतन्मामभिधेहि हरिकथाभिधानेमदन्यःकिनस्यादन्नाह मनइति मनोनुकूलंयथाभवतित

विलेवतोरुक्रमविक्रमान्येनशृण्वतःकर्णपुटेनरस्य ॥ जिह्वाऽसतीदार्दुरिकेवसूतनचेत्प्रगायत्युरुगायगाथाम् २० भारःपरःपट्टकिरीटजुष्टमप्युत्तमांगंन
नमेन्मुकुंदम् ॥ शावौकरौनोकुरुतःसपर्याहरैर्लसत्कांचनकंकणौवा २१ बर्हायितेतेनयनेनराणांलिंगानिविष्णोर्निनिरीक्षतोये ॥ पादाँट्टणांतौद्रुमजन्म
भाजौक्षेत्राणिनानुव्रजतोहरैर्यौ २२ जीवच्छवोभागवतांप्रिरेणुंनजातुमर्त्योऽभिलषेतयस्तु ॥ श्रीविष्णुपद्यामनुजस्तुलस्याःश्वसनशवोयस्तुनवेदगंधम्
२३ तदश्मसारंहृदयंबतेदंयद्गृह्यमाणैर्हरिनामधेयैः ॥ नविक्रियेताथमुखेविकारोनेत्रेजलंगात्ररुहेषुहर्षः २४ अथाभिधेद्यंगमनोनुकूलंप्रापसेभागवतप्र
धानः ॥ यदाहवैयासकिरात्मविद्याविशारदोत्पतिसाधुपृष्ठः २५ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेद्वितीयस्कंधेद्वितीयोध्यायः ॥ ३ ॥ सूतउवाच ॥ वैयास
केरितिवचस्तत्त्वानिश्चयमात्मनः ॥ उपधार्यमर्तिकृष्णेजौत्तरेयःसर्तीव्यधात् १ आत्मजायासुतागारपशुद्रविणबन्धुषु ॥ राज्येचाविकलेनित्यंनिरुद्धांम
मतांजहौ २ पप्रच्छचेममेवार्थंयन्मांपृच्छथसत्तमाः ॥ कृष्णानुभावश्रवणेश्रद्धधानोमहायशाः ३

याप्रभाषसे हेत्वंतरमाह भागवतेति अतस्त्वत्तएवश्रोतुमिच्छामवर्ततइति २५ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेद्वितीयस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांतृतीयोध्यायः १ संक्षेपतःश्रुतहरिचरितत्वात्तस्मिन्नेवावहि
तांतःकरणस्यपरीक्षितोभक्त्यतिशयात्पुनर्विशेषतःश्रोतुकामस्यहरिसज्जनलीलाविलासविषयप्रश्नप्रकारःश्रीशुकाचार्यस्यगुरुदेवतानमस्कारपुरःसरंतत्प्रश्नप्रतिवचनप्रतिज्ञाप्रकारश्चास्मिन्नध्यायेप्रतिपाद्य
ते तत्रप्रथमतःशुकोपदेशात्तस्यप्रवृत्तविज्ञानाविरक्तीअनुवदति वैयासकेरिति आत्मनःसर्वगुणपूर्णस्यहरेस्तत्त्वस्यनिश्चयोयेनतत्तथा उपधार्यहृदिनिधायसर्तीमर्तिभक्तिपरिष्ठाताम् १ आत्मजायाराज्यादि
चिंतामलकालिलांतःकरणस्यतस्यकृष्णेनमातिविधानंकथमत्राह आत्मेति सजौत्तरेयआत्मजायादावन्येषांनित्यंनिरुद्धांममतांजहावित्यन्वयः हरेःसर्वस्वातंत्र्यादिज्ञानाविधुराणामहंमोतिनित्य
निरुद्धामनेननित्यंतद्विदुषापुरैवत्यक्तामपितदाविशेषतस्तत्त्वानित्यस्मिन्नर्थेवशब्दः आत्मादेहः स्वाम्यमात्मापुरंरार्णकोशदंडौतथासुहृत् । सप्तैतानिसमस्तानिलोकेस्मिन्प्राज्यमुच्यतइतिमनुवचना
दविकलेसप्तप्रकृतिपूर्णे २ किमन्यत्पृष्ठवानितिप्रश्नपरिहरति पप्रच्छेति ३

संस्थापनं । यत्रैवर्गिकंधर्मार्थकामसाधनंपत्कर्मतच्चस्वस्यात्मास्वामीतिभार्वंभक्तिगतः एवमधिकारसामग्रीमान्राजायमर्थयूयमांपृच्छथइममेवार्थपरिपत्रच्छ शुक्रमितिशेषः ४ स्वाभीष्टंप्रष्टुं
कवचनस्तौति सग्रीचीनमिति यदिष्टसाधनावबोधकंतत्प्रतिबंधनिवर्तकंचतदेववचनंसमीचीनंदष्टमेतत्कथमत्राह तमइति मध्यममतमभांतरमज्ञानंविशीर्यतइत्यनेनसमूलभूतमुच्छ्रितइत्युक्तंभवति
मह्यभित्यनेनस्वेष्टसाधनंज्ञानंचयेनदीप्यतइतिसूचितंभवति हेतुर्वाऽनेनोच्यते मह्यंतमोविशीर्यतइतियेतस्मात्समीचीनमिति ५ आत्ममाययास्वेच्छयास्वनियतयाप्रकृत्याचाऽन्यैर्दुर्विभाव्यं
दुरुत्पाद्यामिदंविश्वंयथायेनप्रकारेणसृजते ६ येनप्रकारेणगोपायातिरक्षाति पुनर्येनप्रकारेणसंयच्छतेसंहरतितंप्रकारंभूयःपुनसपिविवित्सामिज्ञानुमिच्छामिपुरुशक्तिरनंतशक्तिः परःपुमान् ७
आत्मानंजीवंसंसारेक्रीडयन्नवतारैश्चक्रीडयन्प्रांयाशक्तिमुपाश्रित्यविश्वस्ययदपेक्षितंतत्सर्वसामान्यतोविशेषतश्चकरोति तदपिविवित्सामीति चशब्देनानीर्विकारःसदाशुद्धइतिवाक्यंप्रमाणयति भगव
च्चेष्टाविषयस्यज्ञानस्यवक्ताज्ञानिष्ठापिदुर्लभइतिभावेनाह नूनमिति अज्ञैर्दुर्विज्ञेयमिति किंवक्तव्यमित्यास्मिन्नर्थेचशब्दः ८ अथाप्येकःप्रभोस्तीत्याह यथेति एकोहरिर्जेन्ममिवासुदेवाचवतारैर्भूरिशः
सृष्ट्यादिकर्माणि कुर्वन्प्रकृतेःसत्त्वादिगुणानुविभ्रज्यथाकथंविभर्ति युगपत्क्रमशःक्रमेणवेति तुशब्देनगुणानां विरुद्धस्वभावत्वेनयुगपद्ग्रहणेऽनुपपत्तिसूचयति अपिपदेनक्रमशोग्रहणंसं

संस्थांविज्ञायसंन्यस्यकर्मत्रैवर्गिकंचयत् ॥ वासुदेवभगवतिस्वात्ममावंददंगतः ४ ॥ राजोवाच ॥ समीचीनंवचोब्रह्मन्सर्वज्ञस्यतवानघ ॥ तमोविशार्थं
तेमहंहरेःकथयतःकथाः ५ भूयएवविवित्सामिभगवानात्ममायया ॥ यथेदंसृजतेविश्वंदुर्विभाव्यमधीश्वरैः ६ यथागोपायतिविभुर्यथासंयच्छतेपुनः ॥
यांयांशक्तिमुपाश्रित्यपुरुशक्तिःपरःपुमान् ७ आत्मानंकीडयत्कीडन्करोतिविकरोतिच ॥ नूनंभगवतोब्रह्मन्हरेरद्भुतकर्मणः ॥ दुर्विभाव्यमिवाभातिक
विमिश्रापिचेष्टितम् ८ यथागुणांस्तुप्रकृतेर्युगपत्क्रमशोपिवा ॥ विभर्तिभूरिशस्त्वेकःकुर्वन्कर्माणिजन्मभिः ९ विचिकित्सितमेतन्मेब्रवीतुभगवान्य
था ॥ शब्दब्रह्मणिनिष्णातःपरस्मिन्भवान्खलु १० ॥ सूतउवाच ॥ इत्युषामंत्रितोराज्ञागुणानुकथनेविभोः ॥ हृषीकेशमनुस्मृत्यप्रातिवक्तुंप्रचक्रमे ११
श्रीशुकउवाच ॥ नमःपरस्मैपुरुषायभूयसेसदुद्भवस्थाननिरोधलीलया ॥ गृहीतशक्तिव्रितयायेदीहिनामंतर्धुनायानुपलभ्यवर्त्मने १२

भावितामिति ९ न केवलं विविक्ताभिः किन्तु वक्तव्यमिति प्रार्थयेदित्याह विविक्तित्तममिति यथायथावत् एतद्वक्तुं तव पाठित्यं चास्तीत्याशयेनाह शब्देति अनेनालौकिकमपि वस्तु यथा बोद्धुं शक्यं तथा वक्ता बोधयितुं त्वंसमर्थ इत्युक्तं भवति १० परीक्षितपृष्ठः किंचकारेति सूतः शौनकस्य हार्दशं कां परिहरति इतीति इतिशब्दः प्रकारवचनः हृषीकेशमित्यनेन मुख्यतो वामादीन् द्विषशक्तपुद्गोऽप्येकत्वं हरेरित्यभिप्रेतिप्रतिवक्तुं प्रचक्रमेप्रारब्धवान् भागवतसंहितामिति शेषः २१ परीक्षितप्रश्नोत्तररूपत्वेन भागवतपुराणं वक्तुकामः शुकः शिष्टाचारं परिपालयन् स्वेष्टदेवतां प्रणमति नमः परस्मादित्यारभ्य नमस्तस्मैत्यंतैः श्लोकैः । भूयस्त्वमुपपादयति स्रद्धित्यादिना सतः सत्यस्य जगतः उद्भव उत्पत्तिस्थानं पालनरूपस्थितिः निरोधो लयः एतन्निमित्तं लीलाया गृहीतं शक्तीनामिच्छाज्ञानक्रियाख्यानां प्रितयं येन सतथोक्तस्तस्मै इच्छाज्ञानक्रियाचेति नित्याः शक्तय ईशितुरिति वचनाभित्येति पदमध्याहार्यं नित्यं गृहीतशक्तिप्रितयायेत्यर्थः वेदादिरेवात्र प्रमाणं प्रत्यक्षमिति भावेनाह देहिनामिति देहिनां जीवानां च भुरादिनानुपलभ्य वर्त्मने दुर्ज्ञेयमार्गाय दूरस्थत्वादिति नेत्याह अंतर्ध्वनयति अंतर्ध्वमित्वेन सततमंतःस्थिताय पौर्वैश्रुपात्तत्पुखं ह्वाविमौ पुरुषौ लोके इत्यादिवाक्यमत्र प्रमाणम् १२

सर्वस्माद्वारायणप्रसादसाधनाद्रक्तिपूर्वकंपुनर्नमनमेवतत्प्रीतिजनकमितिभावेनाह भूयइति भूयोपिपरस्मैपुरुषायनमइत्यन्वयः यतइष्टावाप्तिरतिबंधकनिवृत्तीत्यातांसएवबंधोदष्टोस्यकथयितित
त्राह । सदिति सतानमनादिप्रशस्तकर्मणांपुंसांवृजिनंदुःखकारणंपाषांछिनत्तिनिर्मूलयतीतिसदृजिनच्छित्तस्मै असतःप्रशस्तकर्मणांमसुरादीनामसंभवायासत्तापदकाय सुखप्रतिबंधकजननिर्बुलका
येत्यर्थः । एतत्करणसामर्थ्यमस्यास्तीतिभावेनाह अखिलेति अखिलसत्त्वमूर्तयेपूर्णसाधुभावस्वरूपाय । निःशेषगुणपूर्णत्वात्सत्त्वइत्येवतंविदुरितिवचनात् साधुभावोगुणइतिज्ञायते अनेनसमस्तचरा
चरलक्षणप्राणिमूर्तयेत्येतभिरस्तं अथाप्यस्मादिष्टावाप्तिःकथमवगतेत्यत्राह पुंसांमिति परमहंससंबंधिन्याश्रमेव्यवस्थितानांसंन्यासधर्मवतांपुंसांमनुमृग्यदाशुषेनिजानंदानुभवलक्षणमोक्षदात्रे । दाशृ
दानइतिधातुः अवधारणवाचिनापुनःशब्देनान्ययोगंनिवारयति एतेभ्यएवानुमृग्यददातिनान्येभ्यइत्यर्थः १३ नन्वन्यशब्देनसंन्यासीतरज्ञानिविवक्षायांतमेवंविद्वानमृतइतीदमप्रमाणंस्यादज्ञविव
क्षायामज्ञानांज्ञानदोषिष्णुरितिचातःकेत्रविवक्षिताइतिमंदाशंकांपरिहरिष्यन्भागवतशास्त्रोक्तविरुद्धयोगायेतइतिवक्ति नमोनमइति सात्त्वतसंहितोक्तविधिनाविष्णुमर्चयंतःसात्त्वतस्तेषांसात्त्वतां
ऋषंज्ञानंभासयतिदीपयतीत्यृषभः ज्ञानमुद्दीप्यमुक्तिंददातीत्यर्थस्तस्मै सत्त्वंतुशोभनत्वंस्यात्तद्युक्ताःसात्त्वतामताइतिवचनात्सात्त्वताःशोभनत्ववतःतेषामनुत्पन्नज्ञानानांतचोगपुण्यवतांज्ञानददाती
त्यृषभः तस्माइतिवाऽनेनोक्तवाक्यद्वयमपिप्रमाणमित्यायातामिति यःपरस्मैपुरुषायेतिप्रकांतःतेतस्मै यद्वा स्वचित्तस्थंसंबोध्यतेतुभ्यंनमइति एवंविधफलदातृत्वेनतत्स्वाप्तीतिवाक्यार्थः । भसभर्त्सनदी

भूयोनमःसदृजिनच्छिदेसतामसंभवायाखिलसत्त्वमूर्तये ॥ पुंसांपुनःपारमहंस्यजाश्रमेव्यवस्थितानामनुमृग्यदाशुषे १३ नमोनमस्तेस्त्वृषभायसा
त्त्वतांविदूरकाशायमुहुःकुयोगिनाम् ॥ निरस्तसाम्यातिशयेनराधसास्वधामनिब्रह्मणिरंस्यतेनमः १४ यत्कीर्तनंयच्छ्रवणंयदीक्षणंयद्वंदनंयत्स्मरणंयदर्ह
णम् ॥ लोकस्यसद्योविधुनोतिकल्मषंतस्मैसुभद्रश्रवसेनमोनमः १५ विचक्षणायचरणोपसादनात्संगंव्युदस्योभयतोतरात्मनः ॥ विदंतिहिब्रह्मगतिगतक
मास्तस्मैसुभद्रश्रवसेनमोनमः १६ तपस्विनोदानपरायशस्विनोमनस्विनोमंत्रविदःसुमंगलाः ॥ क्षेमंनविदंतिविनायदर्पणंतस्मैसुभद्रश्रवसेनमोनमः १७

ह्योरितिधातोष्टिलोपेनसलोपः । शास्त्रकुत्सितोयोगः ऐक्यध्यानलक्षणःसएषामस्तीतिकुयोगिनस्तेषांविदूरेकाष्ठापरिपूर्तिरपरिच्छिन्नलक्षणायस्यसतथातस्मै भगवदाधिष्ठितदिङ्मात्रमपिनजानंतीत्य
तोवाविदूरकाशयेति । दिशस्तुकुभःकाष्ठाइत्यमरः । स्वतस्तुषत्वेनस्वप्रयोजनमपेक्ष्यज्ञानादिदातृत्वमितिभावेनाह निरस्तेति निरस्तोसाम्यातिशयोयेनतथोक्तं तेनराधसांसिद्ध्यास्वधामानिस्व
यंप्रकाशेब्रह्मणिअनवच्छिन्नचिदानंदैकरसेरस्यतेरममाणाय सदातनोनुभावोयामेतिशवृत्त्ययः लोकविलक्षणेपंतरितिरितिद्योतयितुंपरस्मैपदप्रयोगः प्रतिपदमनुसंधेयमितिनमसांबहुत्वम् १४ कीर्तना
दिनाविधूतकल्मषस्यनमसक्रियासंपद्यतइतिभावेनाह यत्कीर्तनामेति सुभद्रश्रवसेसुमंगलकीर्तये सद्यइत्यनेनभक्तिपूर्वकमिति सूचयति भद्रोपपत्तिमुमंगलइतियादवः १५ वैराग्येणहृदीभूतपाभक्त्या
भगवच्चरणनिषेवणंब्रह्मज्ञानसाधनंभवतीतिभावेनाह विचक्षणाइति यच्चरणोपसादनात् यच्चरणैकशरणप्राप्तिलक्षणनिषेवणादंतरात्मनोऽतःकरणस्य उभयत इहामुत्रविषयेषुसंगंस्नेहंव्युदस्यनिरस्य
ब्रह्मगतिब्रह्मज्ञानंतेनमोक्षंविदंति । यस्यगुरुरूपस्यहरेश्चरणोपसत्तेरंतरात्मनः क्षेत्रज्ञस्योभयतःसंगंस्थूलसूक्ष्मशरीरसंगंव्युदस्यापोहब्रह्मगतिब्रह्मस्वरूपंविदंत्पवगच्छंतीत्येवमततद्वेतुशाचिनाहिश
ब्देननिरस्तं यतोभेदःप्रत्यक्षादिप्रमाणसिद्धोऽतोनुपपन्नऐक्यवादः । सुभद्रंश्रवःश्रवणंयस्यसतथातस्मै १६ १७

सज्जनसेवाया अप्येतादृशमाहात्म्यं किमुत भगवत्सेवाया इति भावेन तन्माहिमविशिष्टं नमति किरातोति । किरातादयो येऽन्ये पापास्ते सर्वे यदपाश्रयाश्रयाच्छुध्यंतीत्यन्वयः यस्मादन्य आश्रयो नास्ति ये पांते यदपाश्रयाविप्रादयस्तेषामाश्रयात्सेवा लक्षणात् शुध्यंति विपापा भवन्तीत्यर्थः शबरात्पर्णशबरीजाताः किराताः आठविकाः वैदेहात्पुल्कसीजाता हुणाः । वैश्यात्ब्राह्मणीजातो वैदेहकः वैदेहकपुत्रा आंध्राः पुर्तिबा अज्ञातविप्रादिभाषा मधुपायिनः । निष्ठ्यात्किरातीजाताः पुर्लिदाः व्यभिचाराज्जातश्चौरस्तस्माज्जाता वा शूद्राद्ब्राह्मणीजातश्चांडालस्तस्माज्जाताः पुल्कसाः ब्राह्मणाद्वैश्यायांजातो बृष्टः ब्राह्मणात्तस्यांबृष्टस्य कन्यायांजाता आभीराः कंकाः कर्पराः नृपाद्वैश्यायांजाता पावनाः शमश्रुलाः शकास्तुरुष्कविशेषाः डोंबुकुरुविदपूतिबपूर्वा आदिशब्दगृहीताः तथा चानुकैः सहचतुःषष्टिजात यस्तथाचोक्तं ब्राह्मणस्य त्रयः पुत्रावर्णास्त्रिष्वनुलोमजाः । शूद्रस्य च त्रयः पुत्रास्तेष्वेव प्रतिलोमजाः । त्रयस्त्रयः क्षत्रविशोः प्रतिलोमानुलोमजाः । एते द्वादशवर्णानां पुत्रा एकैकशस्तुते । चातुर्वर्ण्ये प्रसूयंते चतुरश्र तुरःसुतान् । ते च त्वारिंशदष्टौ च पूर्वैर्द्वादशभिः सह । ब्राह्मणाश्चैश्चतुर्भिश्चतुःषष्टिर्हि जातयः । ते सर्वे दस्यवो दोषैः श्रौर्याद्यैः सद्बहिः कृता इति जातिवैकाभिधाने अन्ये पापा ब्रह्महत्यादिकर्तारः । तस्मै प्रभविष्णवे प्रभ वनसीलाय नम इत्यन्वयः १८ एवं विधमाहिमत्वेन प्रसिद्धः स एष आत्मा परमात्मा भगवान् प्रसदितामित्यन्वयः किं विशिष्टः । आत्मवतां भक्त्याऽपरोक्षीकृतपरमात्मतत्त्वानां मुक्तानां प्रशंसायां मनुबिति प्रश स्तमनसां ज्ञानिनां वा धीश्वरः वेदधर्मतपोनुसारिणां पुंसां वशगत्वा त्रयीप्रयोधर्ममयस्तपोमय इत्यनेन भक्तवात्सल्यं दर्शितं । तदक्तं वेदानुसारिवशगः स्वेच्छयेति तत्र प्रमाणमाह गतेति व्यलीकं त्वमिमेनृत इत्य

किरातहूणां ध्रुपुर्लिदपुल्कसा आभीरं ककायवनाः शकादयः ॥ येन्ये च पापायदपाश्रयाश्रयाच्छुध्यंति तस्मै प्रभविष्णवे नमः १८ स एष आत्मा तमवतामधीश्वर ह्ययीमयो धर्ममयस्तपोमयः ॥ गतव्यलीकैरजशंकरादिभिर्वितर्क्यलिङ्गो भगवान् प्रसदिताम् १९ श्रियः पतिर्यज्ञपतिः प्रजापतिर्यियां पतिर्लोकपतिर्धरा पतिः ॥ पतिर्गतिश्चांधकवृष्णि सात्वतां प्रसदितां मे भगवान्सतां पतिः २० यदंघ्रिभिर्ध्यानसमाधिधौतयाधियानुपश्यंति हितत्त्वमात्मनः ॥ वदंति चैत त्कवयो यथारुचं समे मुकुंदो भगवान् प्रसदिताम् २१

भिधानात् गतव्यलीकैरजशंकरादिभिर्ब्रह्मशिवादिभिर्वितर्क्यविशेषेणानुमेयं लिङ्गं गज्जन्मादिलक्षणं यस्य स तथोक्तः १९ चित्तीकृततत्तदभीष्टसिद्धये तत्तद्गुणाविशिष्टस्य हरेः प्रसादं प्रार्थयते श्रियः पति रिति श्रीधरयोः पतित्वकथनेन सर्वाधिपत्ये सिद्धेऽपि तदवांतरदेवानामधिपत्यं निवारयति वेदादिवाङ्मात्राभिमानित्वेन श्रीप्रसादोऽपि प्रार्थनीय इत्याभिप्रायेणाश्रियः पतिरिति तत्र विशेषणान्येव मनुसंधेया नीति । बहुजनाश्रयत्वेन क्षमागुणनिधित्वेन स्थिराया धरायाः पतिः । मनआर्दीन्द्रियव्यापारसाध्यस्य देहांतरभोग्यफलस्य यज्ञकर्मणः फलदावृत्तेन तत्फलपालकः । फलपालनं किमर्थमित्यत आह प्रजापति रिति कर्मण्यधिकृतस्य जनस्य जिवनहेतुत्वेन पतिः । प्रजातु जनपुत्रयोरिति । प्रजापतिशब्दवाच्यत्वं मुख्यमस्येति वा प्रवृत्तेर्ज्ञानपूर्वकत्वेन संभवात्तदर्थं धियां पतिरिति । लोकपतिरित्यनेन पुरंदरादीनां तत्पाति त्वं निवारयति पतिर्गतिश्चेत्यादिना भक्तवात्सल्यातिशयत्वं दर्शयति निरपेक्षत्वेन सतां स्वामित्वापेक्षानास्तीति शंकां निवारयति सतां पतिः २० उक्तार्थजातमिदं किं प्रमाणकं कथं वा ज्ञातुं शक्यमित्यत आह यदंघ्रिंति कात्स्न्येनानिवृत्तविषयसंस्कारस्मरणमभिध्यानं निवृत्तविषयसंस्कारोऽसंप्रज्ञाताख्यः समाधिः यदंघ्रिं विषयाभ्यां ताभ्यां धौतयानि निष्काविद्याकामममलपाधिया आत्मनः परमात्मनस्तत्त्वमनुपश्यं ति हियस्मात्तस्मात्तददर्शनं प्रमाणम् दृष्ट्वा च यथारुचं यथारुचि शिष्यादिभ्यस्तत्तत्वं वदंति चेत्तत्तदुपदेशशब्देन ज्ञातुं शक्यमित्यर्थः २१

ग्रंथारंभे सरस्वतीचतुर्मुखादिप्रसादश्चाभीष्टसाधनं भवतीत्यभिप्रायेणाह प्रचोदितेति पुरासर्गादौ अजस्याऽऽपरब्रह्मणो जातस्य चतुर्मुखस्य हृदिसर्तौ सर्वचेतनेभ्य उत्तमां स्थितिं सनियमलक्षणां वितन्वतां स
स्कारोद्धो धद्वारेण विस्तारपत्तायेन भगवता प्रचोदिता प्रेरिता स्वलक्षणास्वरूपभूत नित्यत्वाख्यलक्षणास्वरूपनिर्णायकषडंगारूपलक्षणावा सरस्वतीवाग्भृगादिवेदरूपा तस्यास्य तत्तत्प्रचतुष्टयात्मा
दुरभूदभिव्यक्ता भूत् चत्वारो निर्गता वेदास्तव वक्रचतुष्टयादित्यादेश्च ऋषीणां ब्रह्मज्ञानिनामृषभोज्ञानप्रदः परमवागीश्वरीपतिर्नारायणो भेप्रसीदतां प्रसन्नो भवत्वित्यन्वयः किलेत्यनेन सर्वश्रुत्यादिसंवादं
शेषति वार्तासंवादयोः किलेत्यादवः । यद्वा पुराशास्त्रप्रबंधेऽधिकृतेनाजस्य ममापितामहस्य पराशरस्य हृदिसर्तौ ज्ञानोपदेशलक्षणां स्थितिं वितन्वता येन व्यासेन प्रचोदिता संकृप्ता स्वलक्षणास्वयोग्यसर्गादि
दशलक्षणा सरस्वतीभागवतसंहितारूपाय स्यास्यतः प्रादुरभूत् स ऋषीणामृषभो व्यासो भेप्रसीदतामित्यन्वय इति अजः पितामहेऽनादाविति प्रबंधेनिकटेतीति पुराणेनागतेपुरेति च । छागो विष्णो हरिश्च जइत्य
तोऽजस्य विष्णोः सर्तौ स्थितिं वितन्वता हृदिलोकस्येति शेष इति वा २२ इदानीं देहो द्विपादिप्रवर्तकं हरिप्रसादपति भूतैरिति पोविष्णुर्महद्भिर्वापैर्भूतैः पृथिव्यादिभिः पुरःशरीराणि निर्मायामूषुर्पुष्पु आत्मादि
रूपैः शेषे इति यत्तत्त एव यः पुरुषः पुरिशयनयोगेन पुरुषनामा । तस्येदमेव शिर इति श्रुतेः गोलकात्मकदेहव्याप्तत्वाद्वा षोडशात्मक एकादशेन्द्रियपंचभूतव्यापी षोडशगुणान्शब्दादिविषयसाराभुंक्ते नदुःखा
निसमगवान् स्वविषयपुराणं व्याकर्तुं कामस्य मेव चांस्पलं कृषीष्टस्वप्नीतिजनकानि कुर्यादित्यन्वयः २३ इदानीं भक्त्यतिशयेन देवकीनंदनं कटाक्षीकृत्य नमति नम इति सौम्याज्ञानसोमार्हाः ब्रह्मादयो ज्ञा

प्रचोदिता येन पुरासरस्वती वितन्वताऽजस्य सर्तौ स्थितिं हृदि ॥ स्वलक्षणा प्रादुरभूत् किलास्यतः समे ऋषीणामृषभः प्रसीदताम् २२ भूतैर्महद्भिर्धर्मैः पुरोवि
भुर्निर्मायशेतेयदमूषुपूरुषः ॥ भुंक्ते गुणान् षोडशषोडशात्मकः सोलं कृषीष्टभगवान्वाचांसि मे २३ नमस्तस्मै भगवते वासुदेवाय वेधसे ॥ यपुर्ज्ञानमयं सौ
म्यायन्मुखांभोरुहासवम् २४ एतदेवात्मभूराजन्नारदायेति पृच्छते ॥ वेदगर्भोभ्यधात्साक्षाद्यदाहरिरात्मनः ॥ २५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वि
तीयस्कंधे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ नारद उवाच ॥ देवदेवनमस्तेस्तुभूतभावनपूर्वज ॥ तद्विजानीहियज्ज्ञानमात्मतत्त्वनिदर्शनम् १

नमयं ज्ञानात्मकं यस्य हरेर्मुखांबुरुहादुत्पन्नमासवं मधुपुस्तस्मै वेधसे कर्त्रे वासुदेवाय भगवते नमः सौम्या उद्धवादयो ज्ञानमयं यन्मुखांभोरुहासवंपुस्तस्मै वेधसे कंसाद्यसुरहंत्रे वासुदेवाय शौरये नम इति वासौम्या
नारदादयो ज्ञानमयं ज्ञानप्रतिपादकं भागवतपुराणं नाम यन्मुखांभोरुहासवंपुस्तस्मै वेधसे चतुर्मुखाय नमः कीदृशाय वासुदेवाय नारायणपुत्राय शौरेः पुत्रः शौरिरिति वत्सौम्याः व्यासादयस्तस्मै वेधसे विधिपुत्रा
य नारदाय वासुदेवाय वासुदेवभक्ताय सौम्या वैशंपायनादयः तस्मै वासुदेवाय वासुदेवावताराय व्यासाय नमः वेधसे भारतादिशास्त्रकर्त्रे २४ स्वाभीष्टदेवताप्रसादं प्रार्थयित्वा सांप्रतं परीक्षितप्रश्नं प्रतिवक्तुमुपक्रमते
एतदेवेति हरिरात्मनः स्वस्य यत्पुराणमाह आत्मभूः परमात्मपुत्रो वेदगर्भो ब्रह्मा तदेतत्सर्वमिति तत्त्वप्रश्नप्रकारेण पृच्छते नारदायाभ्यधादित्यन्वयः अर्थव्यत्यासो नास्तीत्येव शब्दः एतदुक्तं भवति आदौ ना
रायणेन ब्रह्मणोक्तं ब्रह्मणानारदाय नारदेन व्यासाय व्यासेन महंतदहंत्वत्प्रश्नपरिहारत्वेन वक्ष्यामीति २५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वितीयस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥
अस्मिन्नध्याये वेदगर्भे नारदाख्यायिका कथनव्याजेन ग्रंथादौ प्रतिज्ञातं जगज्जन्मादिकारणत्वलक्षणं तदेकनिष्ठमिति संप्रपंचं प्रतिपाद्यते तत्रादौ नारदप्रश्नप्रकारमाह देवदेवेति यदज्ञानमात्मनः परमात्मन
स्तत्त्वनिदर्शयतीत्यात्मतत्त्वनिदर्शनं तज्ज्ञानमहं विजानीहिविज्ञापय आत्मब्रह्मणोस्तत्त्वज्ञानमहं निवेशोस्तीति भेदस्य परमेश्वरप्रसादमंतरेण वागादीन्द्रियमवृत्तिरपि विपरीता भवतीति तत्स्वातंत्र्यस्य
ब्रह्माकर्ता ईकरणमिति कारणस्याविवक्षया व्यत्यस्योक्तं जीवब्रह्मभेदो हरेः स्वातंत्र्यं नारदस्य कारणत्वमिति त्रयं व्यत्यस्यार्थः तदुक्तं व्यत्ययाभेदे स्वातंत्र्यकरणोऽपि १

ज्ञेयं पृच्छति यद्रूपमिति इदं विश्वं यस्य रूपमिव रूपं न तु साक्षाद्रूपं चित्त्वेन सत्त्वेन च सादृश्यात्तद्वत्त्वाच्च । तदुक्तं । तद्वत्त्वादिदं रूपं हरेर्नैव स्वरूपत इति । यो धिष्ठानं मूलाधारो यस्य तच्च दधिष्ठानं न त्वारोप्यमाणस्य
 स्वरज्जुवदधिष्ठानं अधिष्ठानमिति प्रोक्तं मूलाधारं विचक्षणैरिति । इदं यतः सृष्टं संभूतं यतो वा इमानि भूतानि जायन्त इति श्रुतेः । पीठवद्यस्मिन्संस्थासंस्थानं यस्य तच्च तत्संस्थं । यत्स्थितं दृश्यते वस्तुतस्तथा न तं
 दुदीरितमिति च पूर्वपृथिवीवत् अत्र तु पीठवदिति विशेषात्पुनरुक्तिः यः परोयस्माज्जगतस्तच्चत्परं । हरिः परो यस्य जगतो ह्यव्यक्तादेश्च कृत्स्नश इति यस्मात्संस्थामृत्युः संहारो यस्य तच्च तत्संस्थं येन परं पालनं
 यस्य तच्चत्परं येन जाता निजविंति यत्परं यत्प्राप्तं भिन्नं विंतीति वा यच्च यदधीनं च यदधीना यस्य सत्ता तत्तदित्येव भण्यत इति । विभेदे विचक्षमानेऽपि मिथो नित्यस्वरूपत इति च तस्य हरेस्तत्त्वं तत्त्वतोपथावद्देत्यन्वयः २
 मम वक्तव्यांशे भवतो ज्ञानं सामग्रीविद्यत इत्याह सर्वा मिति हि शब्देन प्रजापतेन त्वदेतान्यन्य इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धिं द्यात पाते सर्वमेतदिति । प्रतिज्ञा भूतादिप्रभुरिति हेतुः हीति व्याप्तिदर्शनं । करतला
 मलकवदिति निदर्शनं विज्ञानेति निगमनं ३ नैतत्सामान्यज्ञानं किंतु विशिष्टमेव हरिप्रसादाय चत्त्वादिभिर्भावेनाह यद्विज्ञान इति यस्य प्रसादाद्विज्ञानं यस्य तव सत्त्वं याद्विज्ञानः यथाधारो यस्य स तथा यः
 परोयस्मात्स तथा यथात्मा स्वामी यस्य स यदात्मकः त्वं त्वेदेति शेषः उक्तादधिकं ज्ञातुं पूर्वपक्षं दर्शयति एकः सृजसीत्यादिना एकस्त्वेवात्ममायया स्वेच्छया भूतानि चराचराणि पृथिव्यादिपंचभूतैः सृ
 जसि ४ कुलालादेः कालाच्च धिष्ठानं दृष्टं किमस्या धिष्ठानमत्राह आत्मा भिति अकृमस्त्वं तानि भूतानि सूत्रनाभिरुर्णानाभिरिवात्मशक्तिनिजसामर्थ्यमवष्टभ्यात्मनात्मनि भावयसे उत्पादयासि पालयसि च

यद्रूपं यदधिष्ठानं यतः सृष्टमिदं विभो ॥ यत्संस्थं यत्परं यच्च तत्त्वं वदतत्त्वतः २ सर्वं ह्येतद्भवान्वेदभूतमन्यभवत्प्रभुः ॥ करामलकवद्विश्वं विज्ञानावसितं तव ३
 यद्विज्ञानो यदाधारो यत्परस्त्वं यदात्मकः ॥ एकः सृजसि भूतानि भूतैरेवात्ममायया ४ आत्मन भावयसे तानि न परागभावयेः स्वयम् ॥ आत्मशक्तिमवष्टभ्य
 सूत्रनाभिरिवाकृमः ५ नाहं वेद परं त्वस्मान्नावरं न समं विभो ॥ नामरूपगुणैर्भाव्यं सदसत्किंचिदन्यतः ६ स भवानचरद्दोरं यत्तपः सुसमाहितः ॥ तेन खेदय
 से न स्त्वं परां शं कां च यच्छसि ७ एतन्मे पृच्छतः सर्वं सर्वज्ञ सकलेश्वर ॥ विजानीहियथैवेदमहं बुध्येनुशासितः ८ ब्रह्मोवाच ॥ सम्यक्कारुणिकस्येदं वत्स तो वि
 चिकित्सितम् ॥ यदहं चोदितः सौम्य भगवद्दीर्यदर्शने ९ नानृतं बत तच्चापि यथामां प्रब्रवीषि भो ॥ अविज्ञाय परं मत्त एतावत्त्वं यतो हि मे १०

पराकृत्वो बहिर्न भावयेः ५ भावयसे वर्धयसे च इति यत्तस्मादस्माद्भवतो विश्वस्य परमुत्तमं कारणमहं वेद अवरं हीनं समं कारणं च न वेद तु शब्देनोक्तार्थमवधारयति । निगमयति नामेति नाम्नावाचकेन रूपेण शुक्लादिना भुणैः सत्त्वादिभिः सत्स्थूलमसत्सूक्ष्मं च किंचिद्वस्तु यद्वाप्यमुत्पाद्यंतं च दन्यत इत्यपि गार्हितं निदिष्टं अतस्त्वं मेव सर्वकारणमित्यर्थः ६ ज्ञात तत्त्वेन त्वया प्रश्रः किमिति कृत इति तत्कारणमाह स भवानिति तपोऽचरदिति यत्त्वेन हेतुना त्वं नोऽस्मान् खेदयसे त्वय्यनर्ल बुद्धिं प्रापयसि त्वदितरं कर्तुं सद्भावे परां शं कां च यच्छसीत्यन्वयः तस्मात्प्रश्रः कृत इति भावः ७ एतन्मे पृच्छतः सर्वं सर्वज्ञ सकलेश्वरोति वि शेषणद्वयमुक्तार्थस्थिरीकरणायोक्तं यथा बुध्ये जानामि तथेति शेषः त्वदधीना यतः सत्ता ह्यवरस्यापि केशवेत्यनेन पूर्वपक्षोपमिति ज्ञायते ८ नारदप्रश्नपरिहरिण्यनूताज्जिज्ञासेतं स्तौति सम्यगिति अहं भवतो हरेर्वीर्यस्य सृष्ट्यादिलक्षणस्य दर्शने रूपापने चोदित इति यद्यस्मादतस्ते चिकित्सितं सम्यक् समीचीनमित्यन्वयः कारुणिकस्येत्यनेन लोकोपकारकं चेदमिति लक्षयति ९ तत्र प्रथमतः पूर्वपक्षांशं ज्ञायनाहं वेद परं त्वस्मादिति मायात्थतच्चा नृतं तदप्यनृतमेव कृत इति तत्राह अपीति अतिगार्हितत्वात् अपिः पदार्थसंभावना न ववसर्गगर्हा समुच्चयेऽपि तिसूत्रात् । गर्हा समुच्चयप्रशंका संभावना स्वपीत्यभिधानाच्च । कस्मान्मदुक्तमाक्षिपसीति तत्राह एतावत्त्वमिति हि शब्द एवार्थं भूतावत्त्वं तद्ब्रूयिष्यारो धितरोचकत्वं च । नातोऽधिकमिति यत्तस्मादिति शेषः १०

एतदेव स्पष्टयति येनेति तत्र प्रमाणमाह यथेति तमेवाभातमनुभातिसर्वं यदादित्यगतं तेजो जगद्भासयते स्खलमित्यादेः ११ बुभूषुणा दुर्मतश्रवणप्राप्तापराधो भगवन्नमनेन परिहर्तव्य इति भावेन भगवंतं नमति नमइति तस्मै वासुदेवाय भगवते नमः वयं तं धीमहीत्यन्वयः अनेन ओं नमो भगवते वासुदेवाय । नारायणाय विद्महे वासुदेवाय धीमहि तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् । इति द्वादशाक्षरी चतुर्विंशत्यक्षरी चेति द्वे विद्यो हिरण्यगर्भेण नित्यं सेव्ये इति दर्शितं यद्वा मत्तः परमविज्ञाय यथा एकः सृजसीत्यादि यं प्रकारं मां ब्रवीषितं तत्प्रकारविषयवचनमेवानृतं नान्यत् यद्रूपमित्यादि तदेवानृतं कुत इत्यत आह नेति प्रमाणविरोधात् नाभावान्याविरोधेष्विति वचनात् अयं पक्षः संभावित इत्याह अपीति बत संतोषहेतुत्वात् कुतो नृतमिति तत्राह एतावच्चमिति यतो यस्माद्विष्णोर्मे एतावच्चं परिच्छिन्नप्रभावत्वं हि प्रसिद्धं कथं प्रसिद्धमित्यत उक्तमेव विशिनष्टि येनेति । अनेन हरेः करणत्वं तव कर्तृत्वं प्रतीतं न तु हरेः स्वार्तं न्यकर्तृत्वमित्याशंक्य दासभावकथनेन तत्स्पष्टयति नमइति रामेण मुक्तः शरोरावणमवधीदित्यादाविवकरणत्वमपि मुख्यकर्तृत्वं प्रयोजयतीत्यतः करणत्वप्रयोगो न केचित्करः नन्वेवं चेत्तव कर्तृत्वप्रवादः कथमत्राह यन्माययेति अत्र विधायामाया एका हरेरिच्छामुख्या द्वितीयाऽमुख्या प्रकृतिस्तृतीयाऽमुख्यतमा जीवानां बंधकशक्तिरिति तत्रयस्य विष्णोरिच्छाधीनया दुर्जयया हारिभजनवर्जितैर्जेतुमशक्यया १२ यस्य हरेरीक्षापथे दृष्टि मार्गे स्थातुं विलज्जमानया चित्प्रकृत्याऽभिग्रम्यमानया शैवल्या ख्यया जीवस्वरूपा च्छादिका याऽमुयामायामोहिता अन्यथा ज्ञानमाप्ता अतएव दुर्धिया योजनामवशे विश्वमस्ति । सर्वस्याहं कर्तेति विकृत्यं ते तं धीमहीत्यन्वयः मुख्यामाया हरेः शक्तिरमुख्या प्रकृतिर्मतेत्यादिना त्रैविध्यावगमात्तद्वज्जाल लक्षणा मायाऽत्रोच्यते १३ ननु विष्णोरितरत्कारणनास्तीति कथमुच्यते । पृथिव्यादीनां प्रातिस्विककारणत्वमतीतिरिति तत्राह द्रव्यमिति द्रव्यं पृथिव्यादि कर्मपुण्यपापलक्षणं पृथिव्यादीनां प

येन स्वरोचिषा विश्वं रोचितं रोचयाम्यहम् ॥ यथा कौर्मिर्यथा सोमो यथर्क्षग्रहतारकाः ११ तस्मै नमो भगवते वासुदेवाय धीमहि ॥ यन्मायया दुर्जययामां वदंति जगद्गुरुम् १२ विलज्जमानया यस्य स्थातुमीक्षापथे मुया ॥ विमोहिता विकृत्यं ते ममाहमिति दुर्धियः १३ द्रव्यं कर्म च कालश्च स्वभावो जीव एव च ॥ वासुदेवात्परो ब्रह्म त्रैवान्यो र्थोऽस्ति तात्त्वतः १४ नारायणपरावेदादेवानां नारायणांगजाः ॥ नारायणपरा लोकानां नारायणपरा मखाः १५ नारायणपरो योगो नारायणपरंतपः ॥ नारायणपरं ज्ञानं नारायणपरा गतिः १६

रिणामविशेषो वा कालः परिणामहेतुः शुद्धिलवात्मकः स्वभावः सात्त्विकादिः जीवः सुखदुःखाश्रयः द्रव्यं पुरोडाशादि कर्म ऋत्विगादिव्यापारः कालो वसंतादिः स्वभावो ब्राह्मणत्वादिः जीवो यजमानसंज्ञ इति वा द्रव्याद्यन्यतरो अन्यो र्थो वासुदेवात्परो धिको नास्ति तात्त्वतः कश्चित्स्यादत्राह तात्त्वत इति नेत्यनुवर्तते तात्त्वतः तद्वदेव स्थितः समोपि नास्तीत्यर्थः तद्वदेव स्थितं पशुतात्त्वतं तत्प्रवृत्तं तद्वदिति वचनात् अनेन द्रव्यादीनां प्रातिस्विककारणत्वस्य भगवदेकनियतत्वेन हरेरखंडकर्तृत्वं सुस्थिरमिति सिद्धम् १४ ननु हिरण्यगर्भः समवर्ततां भूतस्य जातः पतिरेक आसीत् ब्रह्मादेवानां प्रथमः संबभूव विश्वस्य गोप्ता भुवनस्य कर्तेत्यादि श्रुतयस्त्वद्गुणप्रतिपादनपराः कथमन्यविषयाः स्युरित्याशंक्य मदंतस्थस्य मन्त्रो हरेर्गुणप्रतिपादका इत्याशयेनाह नारायणपरा इति स्वप्रतिपाद्येषु वस्तुषु नारायण एव प्रतिपाद्यत्वेन परोऽधिको येषां ते तथोक्ताः सर्वस्मादुत्कृष्टं नारायणमेव प्रतिपादयंतीति कुत इति तत्राह देवा इति नारायणस्य चक्षुराद्यवयवेष्वप्यजाता इत्यनेन देवानामवरत्वं नारायणस्योत्कृष्टत्वमुक्तमिति ज्ञायते नारायण एव पालकत्वेन परो येभ्यस्ते तथोक्ताः अहं हि सर्वं ज्ञानमित्यादेरिज्येष्वादिष्वर्थपर इति कृत्या नारायणपरा मखा इत्युक्तम् १५ अष्टांगयोगेन योज्यमानेष्वपि परो हारिरेव कृच्छ्रवां द्रायणादि तपसां विषयोपि स एव अत्रापि तपसा युज्यमानानां पर इत्यर्थः नारायणपरं ज्ञानं ज्ञानेन परमज्ञेयो हरिः नारायणपरा गतिराश्रयेषु गम्येषु वा मुख्यश्रयो मुख्यगम्यश्चायमेव तदुक्तं गम्येज्यज्ञेयवाच्येषु योज्येषु च रोहारे रित्यादि अनेन हिरण्यगर्भादिशब्दानां चतुर्मुखादिविषयत्वमपहस्तितं सर्वे वेदापत्पदमामनंतीति १६

ननुभवतः सृष्ट्वाभावकथं त्वन्नामलोके ख्यातं वर्तत इत्यतस्तत्प्रकारं दर्शयति तस्यापीति तद्वृष्टिप्रतिष्ठधुंकोपिसमर्थो नास्तीति । ईशस्येति ईशित्वं च वरादिप्राप्तनेति निर्विकारस्येति एतदपि बलवत्प्रतिबंध-
केनान्यथानभवतीत्यस्मिन्स्वामिन इति एवंविधस्य तस्य हरेरपिशब्दात् श्रियश्च ईशैव कटाक्षवीक्षणेन वाभिचोदितस्तेन सृष्टोहं सृज्यं जगत् सृजामीत्यन्वयः एवमशब्देन सृष्टौ प्रयोजकांतरं निवारयति १७
एवं हरेर्मुख्यकर्तृत्वं प्रदर्शयानुगुणपत्क्रमशोपिवेति प्रशंसां ररिहति सत्त्वं रजस्तम इति तेन हरिणानि स्यं गृहीता अपि सत्त्वं रजस्तम इति त्रयो गुणानि गुणस्य सत्तत्त्वादिगुणरहितस्य विभोर्मध्ययेच्छया स्थित्या
दिषु निमित्तभूतेषु क्रमशो गुणपञ्चगृहीता इत्यन्वयः माययेति विशेषणान्मूलसृष्ट्यादिषु क्रमशो दैनंदिनसृष्ट्यादिषु गुणपञ्चगृहीता इति विशेषः तदुक्तं नित्यं गृहीताः सत्त्वाद्याः स्थित्यादिषु विशेषतः पुण्यपत्क्रमश-
श्चैवेति १८ रजोगुणमुपादानाकृत्य सृष्टिं वक्ष्यन् हरेः सत्त्वादिगुणैर्जीवबंधकत्वमहिमानमाह कार्येति पुरुषमिति जातावेकवचनं द्रव्यज्ञानक्रियाश्रयाः द्रव्यं तामसाहंकारकार्यं शरीरं । ज्ञानं वैकारिकाहंका-
रकार्यमनः श्रोत्रेन्द्रियाणि च । क्रिया तैजसाहंकारकार्यवागादीन्द्रियजातं आश्रयोपेपांतेतथोक्ताः एवंविधाः प्रकृतेः सत्त्वादयो गुणा अभिमानमंतरेणानित्यदामुक्तं प्रकृतिसंबंधविधुरं मायिनं स्वतो ज्ञानिनं पुरु-
षं जीवसमुदायं कार्यकारणकर्तृत्वे च ब्रंतीत्यन्वयः तत्राप्यं विभागः तमोगुणः कार्यं शरीरेतद्वत्तदुःखाद्यनुभवेन ब्रंतीति रजोगुणः कर्मकारणैरिन्द्रियैः कारणेषु कर्मसु ब्रंतीति सत्त्वगुणस्तु मनसा ज्ञानेन्द्रियैश्चांतरं
यत्सुखमनुभवामीति तत्र कर्तृत्वे ब्रंतीति इदमुक्तं भवति । शरीरगत दुःखाद्यनुभवे तमोगुणः । कर्मसुरजोगुणोहं सुखीति सुखानुभवे सत्त्वगुणः कारणं । गुणानामचेतनत्वेन स्वतः प्रवृत्त्यनुपपत्तेः तन्नियमनेमु-

तस्यापि द्रष्टृशस्य कूटस्थस्य स्थित्यात्मनः ॥ सृज्यं सृजामि सृष्टोहमीक्षयैवाभिचोदितः १७ सत्त्वं रजस्तम इति त्रिगुणस्य गुणास्त्रयः ॥ स्थितिसर्गनिरो-
धेषु गृहीता मायया विभोः १८ कार्यकारणकर्तृत्वे द्रव्यज्ञानक्रियाश्रयाः ॥ ब्रंतीति नित्यदामुक्तं मायिनं पुरुषं गुणाः १९ स एष भगवाँल्लिङ्गैस्त्रिभिरेतैरधोक्षजः ॥
स्वलक्षितगतिर्ब्रह्मन् सर्वेषां मम चेश्वरः २० कालं कर्म स्वभावं च मायेशो मायया स्वया ॥ आत्मन्यदृच्छया प्राप्तं विबुधेषु रूपाददे २१

ख्यकारणमश्वरेच्छेति तदुक्तं ज्ञानेन्द्रियैश्च मनसा सत्त्वं ब्रंतीति पुरुषं । रजः कर्मेन्द्रियैर्नित्यं शरीरेण तमस्तथेत्यादि १९ न केवलमेतानि देहेन्द्रियमनांसि बंधकानि । हरिप्रसादसामग्र्ययोग्यानां मुक्तिसाधकानि
चेत्पाह स एष इति यो येन स्वरोचिषा विश्वमित्यारभ्य कार्यकारणकर्तृत्वेन ग्रंथेन प्रतिपादितः स एषो धोक्षजो भगवानेतैस्त्रिभिर्देहेन्द्रियमनोभिलिङ्गैर्ज्ञानोपायलक्षणैर्यमादिसाधनैर्यतमानैरेतैर्जीवैः स्वलक्षि-
तगतिः प्रदर्शितस्वरूपो भवति एतदुक्तं भवति देहेन्द्रियमनोजयिनस्तैरेव साधनैर्भगवद्विषयैस्तं पश्यंतीति स्वप्रसादादिमं जीवः पश्येत्तेन स्वलक्षितमिति च अधः कृतेन्द्रियजन्यज्ञानत्वेन मुक्तोऽप्यधोक्षजः स्यादि-
त्यतः सर्वेषामिति सर्वेषामुक्तानां । स्वस्य सर्वातर्भावेपिनारदस्य विशेषशंकापरिहाराय ममचेति विशेष्योक्तम् २० सृज्यं सृजामि सृष्टोहमीक्षयैवाभिचोदितः १७ सत्त्वं रजस्तम इति त्रिगुणस्य गुणास्त्रयः ॥ स्थितिसर्गनिरो-
धेषु गृहीता मायया विभोः १८ कार्यकारणकर्तृत्वे द्रव्यज्ञानक्रियाश्रयाः ॥ ब्रंतीति नित्यदामुक्तं मायिनं पुरुषं गुणाः १९ स एष भगवाँल्लिङ्गैस्त्रिभिरेतैरधोक्षजः ॥
स्वलक्षितगतिर्ब्रह्मन् सर्वेषां मम चेश्वरः २० कालं कर्म स्वभावं च मायेशो मायया स्वया ॥ आत्मन्यदृच्छया प्राप्तं विबुधेषु रूपाददे २१

ज्जन्माविकारणत्वेनेति ज्ञापयितुमित्यतो वा सृष्टिप्रकारमाह कालमिति मायेशो लक्ष्मीपातेः परनामस्वानिर्माणेति सृष्टिकाले प्राप्तो विबुधेषुः बहुधा भावितुकामः अनादित एवात्मनात्मानेयदृच्छया स्वेच्छया प्राप्त-
मेव कालं । कर्मजीवानां नानाविधादृष्टं । स्वभावं सात्त्विकादिलक्षणं । चशब्दात्सगुणत्रयां प्रकृतं तस्वमायया स्वशक्त्या विशेषत उपपाददे इत्यन्वयः प्रकृतेः प्रविश्य स्वशक्त्या क्षोभयामासेत्युक्तं भवति । य-
आन्यहेत्वभावः स्यादश्वरेच्छादिना विना तदिच्छाहियदृच्छा स्यादतस्तत्रयदृच्छयेति । कालकर्मस्वभावादिनित्यपेक्षेच्छया सदा । प्राप्तमेव विशेषेण सृष्ट्या दातुं जयत्यज इति च । ईशो ब्रह्माः पुरः सृष्ट्वा तत्रैव ब-
हुरूपतां । तच्च नियामकतया प्राप्तं कालात्पुपादद इति वचनेभ्यो न मायामपी सृष्टिरत्रोच्यत इति सिद्धम् २१

गुणव्यतिकरात्मकमूलप्रकृतेर्महत्तत्त्वोत्पत्तिप्रकारमाह । कालादिति । यदासिसृक्षुर्विष्णुःकालकर्मस्वभावरजोगुणानाविश्यसृष्टयेऽप्रेरकस्तमोगुणोरजोगुणमचसंयुक्तोभूत्सःगुणवैषम्यात्मकोगुणव्यतिकरः
तस्मात्कालादितिपंचमीतृतीयार्थे कालेनसृष्टिहेतुना । कर्मणःकर्मणाहिरण्यगर्भादष्टेनतदुपक्रतात् परिणामस्वभावतइतितसिःसत्तृतीयार्थे विकारस्वभावयामूलप्रकृत्याचसहितात्पुरुषाधिष्ठितादिति पुरुषे
णविष्णुनाधिष्ठायक्षोभमाणान्महतोमहत्तत्त्वस्यचतुर्मुखदेहस्थानीयस्यजन्माभूदित्यन्वयः गुणानांव्यतिकरोविषमावस्थायस्मिन्तस्मादव्यक्तादितिवा । तदुक्तं गुणकालस्वभावेभ्यईशेवार्थाधित्वतः । ज
गदादिर्महत्तत्त्वमभूत्तस्येच्छयाहरेरिति २२ तुशब्देनकालादिकमनुकर्षितिकालकर्मस्वभावेभ्योविकुर्वाणाद्रजःसत्त्वोपबृंहितात्सत्त्वेनानुस्यूतरजोगुणेनप्रवृद्धान्महत्तत्त्वात्तमःप्रधानस्तत्त्वविशेषोभवदित्य
न्वयः द्वितीयस्तुशब्दोमहत्तत्त्वमपेक्ष्यतमःप्रधानत्वेनेतरापेक्षयातदपेक्षयासत्त्वप्रधानएवेत्यस्मिन्नर्थे इतोपितमःप्रधानत्वमौपचारिकमितिभावेनाह द्रव्येति द्रव्याणिभूतानिज्ञानंज्ञानेन्द्रियाणिक्रियाकर्मेन्द्रि
याणिचात्मास्वरूपंयस्यसतथा २३ किंनामकोसौपदार्थइतितत्राह सोहंकारइति तद्विभागमाह कुर्वन्तित्रिणिदर्शयति वैकारिकइति यस्याहंकारस्याभिदाभेदः २४ प्रकारांतरेणतद्वेदमाह द्रव्यशक्तिरि
तिद्रव्यनामकपंचभूतोत्पादनशक्तिमत्त्वात्क्रियानामककर्मेन्द्रियजननशक्तिमत्त्वात्तथाज्ञाननामकज्ञानेन्द्रियजननशक्तिमत्त्वान्मनोदिगादिदेवानांचोत्पत्तिशक्तिमत्त्वात्तस्याहंकारात्मनःप्रभोरुद्रस्यद्रव्यशक्ति
रित्यादिभेदोऽवगंतव्यः । तथाचोक्तं भूतानिद्रव्यनामानिज्ञानंज्ञानेन्द्रियाणिचेत्पादि । द्रव्याद्युत्पादनशक्तिमत्त्वात्द्रव्यादिशक्तिरित्युक्तं तंप्रकारमाह तामसादपीति अपिशब्दःकालकर्मचनुक

कालाद्गुणव्यतिकरात्परिणामस्वभावतः ॥ कर्मणोजन्ममहतःपुरुषाधिष्ठितादभूत् २२ महत्तत्त्वविकुर्वाणाद्रजःसत्त्वोपबृंहितात् ॥ तमःप्रधानस्त्वभवद्
व्यज्ञानक्रियात्मकः २३ सोहंकारइतिप्रोक्तोविकुर्वन्समभूत्रिधा ॥ वैकारिकस्तेजसश्चतामसश्चेतियद्विदा २४ द्रव्यशक्तिःक्रियाशक्तिर्ज्ञानशक्तिरितिप्रभो
॥ तामसादपिभूतादेर्विकुर्वाणादभूत्रभः २५ तस्यमात्रागुणःशब्दोल्लिङ्गयद्रूपदृश्ययोः ॥ तमसोथविकुर्वाणादभूत्स्पर्शगुणोऽनिलः २६ परान्वयाच्छ
ब्दवांश्चप्राणओजःसहोबलम् ॥ वायोरपिविकुर्वाणात्कालकर्मस्वभावतः ॥ उदपद्यततेजोवैरूपवत्स्पर्शशब्दवत् २७ तेजसस्तुविकुर्वाणादासीदंभो
रसात्मकम् ॥ रूपवत्स्पर्शवच्चांभोषोषवच्चपरान्वयात् २८

र्षणार्थः भूतादेर्भूतानांमूलकारणात् २५ तस्याकाशस्यमात्रागुणःपंचेन्द्रियैर्मयंत्वान्मात्रागुणःशब्दोऽभूत्तस्मान्मभोप्यभूदित्युत्पत्तिविशेषोऽत्रज्ञातव्यः । तथावक्ष्यमाणत्वात्तत्प्रयोजनमाह लिङ्गमि
ति यच्छब्दरूपद्रूपदृश्ययोर्द्रुहरेर्दृश्यस्यविश्वस्यचलिङ्गज्ञापकंप्रमाणं तदुक्तं पंचेन्द्रियाभिमेयत्वान्मात्रागुणइतीरितः । शब्देनैवपरोद्रष्टाज्ञायतेजगदेवचेति चशब्दःकचिदाश्रितोगुणत्वादितिच
स्पर्शारुणोगुणस्त्वर्गिन्द्रियैकग्राह्योयस्यसतथा २६ परस्याकाशस्यान्वयात् संसर्गात्शब्दवान्शब्दगुणोपेतः वायोरौत्पत्तिकगुणानाह प्राणइति सर्वचेष्टयितृत्वात्प्राणः । अभिभवशक्तित्वात्ओजोऽ
वष्टंभशक्तिर्वा अनभिभाव्यत्वात् सहःस्वेच्छाकरणशक्तिस्वरूपत्वाद्बलं तदुक्तं सर्वचेष्टयितृत्वात्तुप्राणाभिभवशक्तिः । ओजास्वित्यादि । ओजोऽवष्टंभबलयोरितिपादवः । कालकर्मस्वभावतोविकु
र्वाणाद्वायोस्तेजउदपद्यतउत्पन्नमभूत् तेजःस्वतोरूपवत्कारणानुस्यूतत्वात्स्पर्शादिगुणवत् उपाधिवशात्स्पर्शादिगुणवत्त्वंनस्वतइति वैशेषिककल्पितंस्वकपोलकल्पितमितिदर्शितं वाइत्यनेन २७
विकुर्वाणात्तेजसइत्यादौकालकर्मस्वभावतइत्येतदनुवर्तनीयं तदन्वयात्कारणपरंपरान्वयात्तत्सगुणआत्मास्वरूपंयस्यतत्तथारसगुणोत्पत्तिपूर्वकमितिभावः षोषवच्छब्दवत् २८

१ मात्राशब्दःकर्मव्युत्पत्त्यामेयार्थः । पंचेन्द्रियेतियोग्यतयालभ्यते । मेत्यनंतरंगुणेतिपूरणीयं त्वगादिवेद्यस्पर्शादिगुणेषुमूलकारणतयाशब्दस्यानुस्यूतत्वेनत्वगादिवेद्यत्वस्यापिसंभवात्पंचेन्द्रियाभिमेयत्वयुक्तम् ॥

सर्वे गुणाः पृथिव्यां विशिष्यन्त इति विशेषः पृथिवी गंधवानिति गंधतन्मात्रा गुणोत्पत्तिपूर्वकमित्यर्थः परान्वयात्करणसंसर्गात् २९ वैकारिकाहंकारात् सृष्टिप्रकारमाह वैकारिकादिति वैकारिकाहंकारात्साच्चिकांशान्मनोऽतःकरणं । शब्दज्ञानादिविशिष्टकार्यशक्तित्वाद् वैकारिकनामानो देवाः तेऽपि तस्माज्ज्ञाज्ञिरिति शेषः । तदुक्तं । विशिष्टकार्यशक्तित्वाद्देवा वैकारिकाः स्मृता इति । न्यूनाधिकसंख्या व्यवच्छेदार्थं दशेति तेषां नामसंकीर्तनं करोति दिग्वातेति प्रचेतावरुणः अश्वी इत्यश्विनौ । उपेंद्रो विष्णुस्तस्य नपादाभिमानित्वं किंतु पादाभिमानिनो यज्ञनाम्नो देवस्यांतर्यामित्वेन पादां गुष्ठमधिष्ठाय शरीरधारकत्वात्तन्नामकीर्तनं अनाद्यनंतोऽपि हरिर्वैकारिकगुणेष्वजः । अवतीर्णः पदां गुष्ठमध्यास्ते विश्वभृग्विभुरित्यादेः कोदक्षप्रजापतिः ३० तैजसाहंकारकार्याणिकिमिति नोच्यंत इति पक्षं भक्षयेति भावेनाह तैजसादिति अत्रापि कालाद्यनुकर्षः कर्तव्यः । तेषां शक्तिवैषम्यात्क्रोडीकारेण विभागमाह ज्ञानशक्तिरिति अचेतनानामिन्द्रियाणां ज्ञानादिजनकत्वं कथं घटत इति तत्राह बुद्धिरिति ज्ञानेन्द्रियाणां ज्ञाने ज्ञानजनने शक्तिर्यस्याः सा ज्ञानशक्तिः बुद्धयभिमानिन्युमा बुद्धिः कर्मेन्द्रियाणां क्रियायां क्रियाजनने शक्तिर्यस्य सा क्रियाशक्तिः प्राणोऽहंकारिकश्च तैजसः तैजसाहंकारादुत्पन्ना वित्यर्थः ज्ञानेन्द्रियाणां देवानां ज्ञानशक्तिरुदाहृतेत्यादावुदीर्यमाणे देवानां ज्ञानादिशक्तिरपि बुद्धिप्राणयोः प्रसादादित्यवगंतव्यं इन्द्रियाणां तैजसाभिधानमतिजाज्वल्यमानत्वात् भूतानां तामसत्वं च ज्ञानाक्रियाशक्तयोरभावात् तदुक्तं अतिजाज्वल्यमानत्वाच्चैजसानां त्रिधाण्यपीत्यादि भूतानां द्रव्यत्वं च द्रवणप्राप्यनिमित्तं अहं पूर्वमहं पूर्वमिति विवदमानयोरिवास्थितयोर्द्वयोः । पृथिव्यपोर्वायुतेजसोर्वा विगलक्षणसंस्कारसंपर्का

विशेषस्तु विकुर्वाणादंभसो गंधवानभूत् ॥ परान्वयाद्रसस्पर्शरूपशब्दगुणान्वितः २९ वैकारिकान् मनोजज्ञे देवा वैकारिका दश ॥ दिग्वातार्कप्रचेतोऽश्विर्वह्नी द्रोपेन्द्रमित्रकाः ३० तैजसाचु विकुर्वाणादिन्द्रियाणि दशा भवन् ॥ ज्ञानशक्तिः क्रियाशक्तिर्बुद्धिः प्राणस्तु तैजसः ३१ श्रोत्रं त्वग्प्राणदृग्जिह्वा वाग्दोर्मेढ्रां प्रिपाय वः ॥ य एतेऽसंगताभावाभूतेन्द्रियमनोगुणाः ॥ यदा यतननिर्माणेन शो कुर्ब्रह्मावित्तम ३२ तदा संहत्य चान्योन्यं भगवच्छक्तिचोदिताः ॥ सदसत्त्वमुपादा यनोभयंससृजुर्हृदः ३३ वर्षपूगसहस्रांते तदंडमुदकेशयम् ॥ कामकर्मस्वभावस्थोजीवोजीवमजीजनत् ३४

न्मिथो द्रवणं युज्यते आकाशस्य व्याप्तत्वेन द्रवणाभावेऽपि प्रदेशात्मना तत्संभवात् द्रव्यत्वं युक्तं तदुक्तं द्रव्यं तु द्रवणप्राप्यं द्वयोर्विवदमानयोः । पूर्ववेगादिसंबंधादाकाशश्च प्रदेशत इति ३१ इन्द्रियाणां विशेष नामान्याह श्रोत्रमिति श्रोत्रं त्वक्त्वाग्निन्द्रियं दोषौ हस्तौ मेढ्रं दृग्द्विषं बाह्यसृष्टिमुक्त्वा तेभ्यस्तत्त्वेभ्यो ब्रह्मांडसृष्टिप्रकारमाह य एते इति ये एते कथिता भूतेन्द्रियमनोगुणा इत्युपलक्षणं पंचभूतदशेन्द्रियतैजसस्तु बुद्धिप्राण मनः शब्दादिसत्त्वादिगुणमहदहंकाराख्याभावाः पदार्था अन्योन्यमसंगता असंश्लिष्टाः यदा यतननिर्माणे ब्रह्मांडकरणेन शो कुः शक्तिमंतो नासन् ३२ तदा भगवन्तमभिष्टूय शरणं गताः ततः स्तुतिप्रसन्नस्य तस्य चेष्टारूपेण तंगणं प्रविष्टस्य हरेः शक्त्या चोदिता मिथः संहत्य संश्लिष्य सदसत्त्वं व्यक्ताव्यक्तत्वधर्मवत् पृथिव्यादिभूतत्रयमाकाशवाय्वाख्यभूतद्वयंचोपादाय उपादानीकृत्य नोऽस्माकंसंसारमयजनकमदी ब्रह्मांडं समृजुरित्यन्वयः नोभयंसदसद्विलक्षणमित्येतदुक्तं यतः सत्पत्वं प्रत्यक्षादिप्रमाणसिद्धमत इति हेतुवाचिनो हि शब्दा ब्रह्मांडे संसारे नोभयकारणमिति भयहेतुत्वं प्राप्यते । तदुक्तं ब्रह्मांडं हि वदंतीति जीवानां भयकारणं । तत्र हि संसृतिरिति । आकाशवायूत्वव्यक्तौ इतरं ऽडे प्रकाशिता इत्यादेर्भूतानां सदसत्त्वं युक्तं ३३ ब्रह्मांडांतः सृष्टिं वक्तुं हरेस्तत्र व्यक्तिप्रकारमाह वर्षपूगेति कालाद्युद्बोधकत्वेन कालकर्मस्वभावस्थोजीवः संसारव्यतिरिक्तः परमेश्वरः सहस्रवत्सरमुदकेशयमावरणजलमध्ये स्थितं तदंडं वर्षपूगसहस्रांते तैस्तत्त्वैः सह प्रविश्य तदंडं यदा स्वात्मानं प्रसूते तदा परिवृत्य जीवं स्वात्मानं तत्राजीजनत् व्यंजयामास यः प्राणधारणं प्राणप्रसादात्कुरुते निशं । स जीव इति संदिष्ट इत्यादेरजीव इत्येव पदच्छेदः कालकर्मस्वभावस्थो वासुदेवः परः पुमान् । अकरो दंडमुद्ब्रूमात्मप्रसन्नकारणमिति वचनात् अजी

वमित्येव यद्वा जीवः प्राणधारकः परमात्मा जीवतथाविधार्थस्वात्मानंतत्राजीजनदिति प्राणान्धारयतेयस्मात्सजीवः परमेश्वर इति च । जीवादत्युद्रिक्तेजस्त्वादजीवोजगज्जिवहेतुत्वाज्जिवइतिहेतुद्रया
दिदं युक्तं च अजीवोपिमहोतजास्त्वथवाजीवयज्जगदितिवचनात् यद्वा अजीवः परमेश्वरो जीवं सर्वजीवप्रधानंचतुर्भुसमुत्पाद्यतदंतर्गमिस्त्वेन प्राणधारकं स्वात्मानमजीजनत् विरिचस्यापि विराहाख्यां हांत
र्वीतिरूपजननस्यात्राभिप्रेतत्वात् तदुक्तं । अंडेजातौ पुर्मासौ द्वौ हरिर्ब्रह्मातथैवचेत्यादि ३४ तामेवाभिव्यक्तिस्फुटीकरोति स एष इति अयमर्थः योमहदादितत्त्वानिसृष्ट्यातदंतर्विष्टस्तदुपादानतयांडं
निर्मायतदंतः प्राविशत्स एष पुरुषः करचरणाद्यवयवत्वेन पुरुषनामा हरिरंडं निर्भिचबृंहयित्वा तस्मादंडाभिर्गतः प्रकाशितो भूत्पुरुषत्वेपि लोकविलक्षणोयमितिभावेनविशिनाष्टि सहस्रेति अत्रसहस्रशब्द
स्ययथासंभवमर्थोवक्तव्यः ३५ पुरुषाख्यविष्णोरवयवभ्यएवचतुर्दशभुवनसृष्टिरन्येभ्यस्त्वमुख्येतिभावेनाह यस्येति इहपंचाशत्कोटिविस्तीर्णब्रह्मांडेआयामतोविस्तारतस्तावद्विपुलानंदादिदेहत्वे
नावतोर्णस्यचतुर्दशभुवनेभ्योऽडाच्चभिन्नस्यपुरुषाख्यस्यहरेरवयवौर्नेमित्तकारणैर्मनीषिणश्चतुर्दशलोकान्सृष्ट्यान्कल्पयंतीति यत्तस्मात्तस्मात्तत्सृष्टेर्ज्ञानिप्रत्यक्षसिद्धत्वात् अन्यतः सृष्टिरमुख्येतिभावः
हरेरवयवैः सृष्टालोका इतिविकल्पनमित्यादेशः । तत्सृष्टिकल्पनाप्रकारमाह । ऊर्वादिभिरिति । ऊर्वादिभिः पादतलांतैरवयवैरतलादिपातालांताः । सप्तलोकानिर्मिताः । जघनादिभिर्मूर्धांतैरवयवैरुर्ध्वपृ

स एष पुरुषस्तस्मादंडं निर्भिच निर्गतः ॥ सहस्रोर्वीघ्रिबाह्वक्षिः सहस्राननशीर्षवान् ३५ यस्येहावयवैर्लोकान्कल्पयंति मनीषिणः ॥ ऊर्वादिभिरधः
सप्तसप्तोर्ध्वजघनादिभिः ३६ पुरुषस्यमुखं ब्रह्मक्षत्रमेतस्य बाहवः ॥ ऊर्वावैश्यो भगवतः पद्भ्यां शूद्रो व्यजायत ३७ भूर्लोकः कल्पितः पद्भ्यां भुवर्लोकोऽस्य ना
भितः ॥ हृदास्वर्लोक उरसामहर्लोको महात्मनः ३८ ग्रीवायां जनलोकश्च तपोलोकश्च नेत्रयोः ॥ मूर्धभिः सत्यलोकस्तु ब्रह्मलोकः सनातनः ३९ तत्क
ट्यामतलं कृष्णमूर्ध्यां वितलं विभोः ॥ जानुभ्यां सुतलं शुद्धं जंघाभ्यां तु तलातलम् ४० महातलं तु गुल्फाभ्यां प्रपदाभ्यां रसातलम् ॥ पातालं पादतलतइ
तिलोकमयः पुमान् ४१ भूर्लोकः कल्पितः पद्भ्यां भुवर्लोकस्तु नाभितः ॥ स्वर्लोकः कल्पितो मूर्ध्नि इति वालोककल्पना ॥ ४२ ॥ इति श्रीभागवते महापु
राणे द्वितीयस्कंधे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥

थिव्यादिसत्यांताः सप्तलोकाः सृष्टा इति ३६ इदानीं पुरुषस्यमुखाद्यंगेभ्यो ब्राह्मणादिजातिजनिमाह पुरुषस्येति ब्राह्मणो मुखमित्येवमुखाज्जातत्त्वहेतुतइत्यादेर्मुखमित्यादिप्रथमापंचम्यर्थे । प्रमाणांतरगवेष
णायासोनकर्तव्योऽत्रैव दर्शनादितिभावेनाह ऊर्वा इति अनेन पुरुषनाम्नोहरेर्यथा मुखाद्यंगेभ्यो ब्राह्मणादिजात्युत्पत्तिरेवंलोकसृष्टिरपितदंगेभ्यः सिद्धानान्यतः ३७ तामेव सृष्टिप्रपंचयति । भूर्लोक इति भू
रितिभूमेरव्ययं नामांतरं भूर्लोकः पद्भ्यां जात इति कल्पित इति अन्वेतव्यं भुव इत्यंतारिक्षलोकः इदमव्ययं जघनपादयोः सामीप्याज्जघनादिभिरित्यनेन न विरोधः ३८ ३९ कट्योर्जघनांतर्भावे
पृथ्वीस्तत्सामीप्यादूर्वादिभिरित्यस्याविरोध इति ४० उपसंहरति इतीति यतएवंहरेर्लोकानिर्मातृत्वंलोकव्याप्तत्वंलोकाधारत्वंलोकोत्तमत्वंच अतो वैराजाख्यो विष्णुर्लोकमय इति उपा
सीतितिशेषः ४१ प्रकारांतरेण पुरुषावयवभ्योलोकसृष्टिप्रकारमाह भूर्लोक इति अत्रातलादीनां भूम्यंतर्भावेन महारादीनां स्वर्लोकांतर्भावेन त्रिलोकविवक्षाज्ञेया अतो नोक्तविरोधः अत्रेदं तात्पर्यमुक्तं भवति च
तुर्दशलोकपक्षस्त्वेकः सप्तलोकपक्षस्त्वपर त्रिलोकपक्षस्त्वन्योऽधिकारिभेदेन ध्यानार्थत्वात्कल्पनापास्ततोविकल्प उपपन्न इति ॥ ४२ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वितीयस्कंधे विजयध्वजकृत
टीकायां पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥

आध्यात्मिकाधिदैवाधिभौतिकादिरूपस्यजगतोहरेर्मुखादिभ्योऽत्पत्तिस्तस्यततोभिन्नत्वंतदुत्तमत्वंप्रतिमादिस्वरूपत्वंचप्रतिपाद्यतेऽस्मिन्नध्याये तत्रप्रथममध्यात्मैन्द्रियतदभिमानिदेवतादिसर्वपदार्थानां तदंगेभ्योऽत्पत्तिप्रकारमाह । वाचोवाग्निद्रियस्यवक्तव्यस्यचतुर्दशभिमानिनोवह्नेरग्निदेवस्यचपुरुषस्यमुखंक्षेत्रंयोनिःकारणमुत्पादकमित्यर्थः । क्षेत्रपुरेयहेदेहेकेदारेयोनिभार्ययोगेति योनिःस्त्रीणांभगेश्चानेकारणेतान्प्रकेपणइतिपादवः । गापञ्चुष्णिगनुष्टुब्बृहतीपंक्तित्रिष्टुब्जगतीसंज्ञानांछंदसांमस्यपुरुषस्यत्वष्ट्रमांसरुधिरमेदोमज्जास्थ्यारूपाःसप्तधातवः । क्षेत्रमित्यनुवर्ततेअत्रतदुत्पत्तित्वं तदाश्रितत्वंचेतितात्पर्यमुत्तरत्राप्यनुसंधेयं हव्यादिसर्वानानांजिह्वैन्द्रियस्यचक्षुषायमधुरादिसर्वरसस्यचतस्यपुरुषस्यजिह्वाक्षेत्रम् १ सर्वासूनांसर्वमारुतांमुख्यवायोश्चतन्नासेतस्यहरेर्नासापुटेक्षेत्रेपरमायनेचोत्तमाश्रयणेच अभिमानिनोरश्विनोब्रौह्माचौषधीनांचघ्राणैन्द्रियस्यगंधस्यचसुरभ्यसुराभिलक्षणस्यचतस्यघ्राणक्षेत्रं नपुंसकस्यघ्राणस्यपुंशक्तिमत्त्वद्योतनायघ्राणइत्युक्तं कृबिघ्राणं गंधवहोघोणानासाचनासिकेत्यमरः २ चक्षुरिन्द्रियस्यतद्विषयाणांचरूपाणांविषयप्रकाशकानांतेजसांज्योतिषांचहरेश्चक्षुःक्षेत्रं दिवोद्युलोकस्याभिमानिनःसूर्यस्यचहरेरक्षिणीचक्षुर्गोलकेक्षेत्रमितिशेषः दिशादिदेवतानां तीर्थानांशास्त्राणांचहरेःकर्णौक्षेत्रं तीर्थमंत्राद्युपाध्यायेशास्त्रेष्वंभसिपावनइत्यभिधानं श्रोत्रेन्द्रियस्यतद्विषयस्यशब्दस्याकाशस्यचहरेःश्रोत्रेन्द्रियंकारणम् ३ वस्तुसाराणांवस्तुश्रेष्ठानांवस्तुबलानांवासौभाग्यस्यतस्यहरेर्गात्रमुत्पादकंभाजनंनिधानंनिधानपात्रं च । त्वगिन्द्रियस्यस्पर्शगुणस्यस्पर्शाभिमानिनोवायोःसर्वमेधस्यसर्वज्ञस्यचास्यहरेस्त्वगिन्द्रियंक्षेत्रम् ४ यैरुद्रिजजातिविशिष्टैःपालाशादिवृक्षै

ब्रह्मोवाच ॥ वाचोवह्नेर्मुखंक्षेत्रंछंदसांसप्तधातवः ॥ हव्यकव्यामृतान्नानांजिह्वासर्वरसस्यच १ सर्वासूनांचवायोश्चतन्नासेपरमायने ॥ अश्विनोरोषधीनांचघ्राणोगंधस्यचैवहि २ रूपाणांतेजसांचक्षुर्दिवःसूर्यस्यचाक्षिणी ॥ कर्णौदिशांचतीर्थानांश्रोत्रमाकाशशब्दयोः ३ तद्रात्रंवस्तुसाराणांसौभाग्यस्यचभाजनम् ॥ त्वगस्यस्पर्शवायोश्चसर्वमेधस्यचैवहि ४ रोमाण्युद्रिजजातीनांयैर्वायज्ञस्तुसंभृतः ॥ केशश्मश्रुनखान्यस्यशिलालोहाभ्रविद्युताम् ५ बाह्वोलोकपालानांप्रायशःक्षेमकर्मणाम् ॥ विक्रमोभूर्भुवःस्वश्चक्षेमस्यशरणस्यच ६ सर्वकामवरस्यापिहरेश्चरणआस्पदम् ७ अपांवीर्यस्यसर्गस्यपर्जन्यस्यप्रजापतेः ॥ पुंसःशिश्रुपस्थस्तुप्रजात्यानंदनिर्वृतेः ॥ पायुर्यमस्यमित्रस्यपरिमोक्षस्यनारद ८

यज्ञःसंभृतःसंपादितः यज्ञकारिभिरिशेषः तेषामुद्रिजजातीनांवृक्षाणांरोमाणिहरेरोममूलानिक्षेत्रं यैर्यज्ञःसंभृतोयज्ञादन्यःकार्यविशेषःसाधितस्तेपांहरेरोमांतर्भागाः अयंविकल्पोवाशब्दसूचितात् याज्ञिकारोममूलस्थारोमांतस्थास्तुतत्पराइतिवचनात्ज्ञायते तुशब्दइत्कार्यावधृतौवर्तते अस्यहरेःकेशाभ्रानां । श्मश्रूणिविद्युतां । शिलालोहानां नखानिक्षेत्रं । पुनर्भवःकररुहोन्खोलीनखरोस्त्रियामित्यमरः । हरेःश्मश्रूणांविद्युच्छिलालोहानखाभ्रानांइतिवचनात् ५ ब्राह्मणवैश्यादीनवर्जयितुंप्रायशइत्युक्तं भूर्भुवःस्वरितिभुवनत्रयमस्यहरेर्विक्रमःपादविक्षेपस्थानं क्षेमस्यमंगलस्यप्राप्त्यक्षायावा शरणस्यमोक्षस्यच ६ सर्वकामवरस्यचसर्वाभिमतलाभस्यचहरेश्चरणआस्पदं दातृत्वेनेतिशेषः मोक्षःशांतिश्चशरणानिर्वाणंचाभिधीयतइतिवचनात् । शरणंमोक्षः भेजेस्वर्गेद्रव्यजपादमूलमित्यतोमोक्षोऽपिपादमूलमितिभावः स्वोत्पत्त्यंगेषुदेवानामन्येषांपादमूलतः मुक्तिस्तुविहिताविष्णोर्नादिष्टेषुयथावचइतिवचनाच्चशब्दसूचिताक्तविरोधः ७ अपांजलस्यवीर्यस्यरेतसःसर्गस्यसृष्टेर्जलाभिमानिनःपर्जन्यस्य सर्गाभिमानिनोदक्षप्रजापतेःशिश्रुस्यचपरस्यपुंसःशिश्रुक्षेत्रं प्रजातिःप्रजननमानंदःसुखंताभ्यांसहितायानिर्वृतिः अथवाप्रजातिर्मेथुर्नाकपा रक्षिणित्वादानंवाचा निर्वृतिस्तस्याः हरेरुपस्थंगुह्येन्द्रियं तुशब्दाद्गुह्येन्द्रियस्यचक्षेत्रं मित्रनाम्नोदेवस्यपांथ्विन्द्रियस्यतद्विषयस्यपरिमोक्षस्यगुदक्रियाविषयस्ययमनाम्नोदेवस्यचपुंसः पांथ्विन्द्रियक्षेत्रमित्येतन्मंदमतीनांसुबोधनाथमन्वीर्यते ८

हिंसादीनांपुंसोऽगुदोऽगुदमपानद्वारक्षेत्रं पराभूतेः पराजयस्याऽलक्ष्म्यावाऽधर्मस्य पापस्य तदभिमानिनोऽधर्मस्य कलेश्वरमसस्तमोऽगुणस्य च पश्चिमः पृष्ठभागः क्षेत्रम् ९ नदनदीनां शोणगंगादीनां तु शब्दादि
तरनदीनां च पुंसो नाड्यः क्षेत्रं गोत्राणां पर्वतानां हरेरस्थानां संहतिः क्षेत्रं । अव्यक्तस्य मूलप्रकृतेः । रसादीनां मधुरादीनां । सिंधूनां समुद्राणां । भूतानां जीवानां । निधनस्य च संसरस्य १० पुंस उदरक्षेत्रमिति
विदितं मनसः परस्य हृदयं पदं क्षेत्रं धर्मस्य सुकृतस्य तदभिमानिनो धर्माख्यदेवस्य च तुरुमुखनाम्नो मम तुभ्यं तव कुमारानां सनकादीनां चतुर्णां भवस्य रुद्रस्य च । विज्ञानस्य तत्त्वस्य च तदभिमानिन्याः सरस्वत्या
श्च परस्य पुंस आत्मा मध्यदेहः परायणं कुमारब्रह्मरुद्राद्याहरेर्मध्यात्समुद्रता इत्यनेनात्मा जीवेधृतौ देहे इत्याद्यभिधानेनापि सिद्धं । सृजामिति त्रिगुको हामिति यत्सर्वस्वातन्त्र्यं हरेरुक्तं तत्पुरुषसूक्तसंवादे
न विवृणोति अहंभवानित्यादिना अग्रजामुनयः सनकादयः ११ १२ १३ घटादिवज्रभातीति नभ आकाशोऽकारांतोऽप्यस्ति १४ यदेतदस्मदादिकमातृणं भूतं भव्यं भवज्जगदेतस्माद्दरेष्टप
क्षंतदिदं सर्वपुरुष एव पुरुषाधीनस्तथा चैव । त्रिकालमपि तदधीनमेव न तु तेनैकीभूतं यदधीनायस्य सत्ता तत्तदित्येव भण्यत इति वचनात् यद्वा पुरुष एवेदं पुरुषेणैवेदं व्याप्तं पुरुष एवेदं सर्वं यद्भूतं यच्च भव्यमिति पुरु
षेणैवेदं व्याप्तमातृणां दाकरीषात् सर्वभगवानिति मिथ्या दृष्टिरेवेति श्रुतेः । तामेव व्याप्तिं स्पष्टीकरोति तेनेदमिति वितस्ति मात्रं जीवहृदयमधितिष्ठता तेन पुरुषेण सर्वपुरुष एवेति भण्यते भेदवज्जगत् ।
वितस्ति मात्रं हृदयमास्थाय व्याभुते जगदित्यादेः सर्वसिद्धम् १५ हृदयो पाध्यवच्छिन्नस्य हरेर्जीववैलक्षण्यमाह स्वधिष्ण्यमिति तपसंतापदर्शनयोरिति धातोः स्वाधिष्ण्यं स्वस्थानं हृदयमधिष्ठापान्तः सर्वप्रतप

हिंसायानिर्ऋतेर्मृत्योर्निरयस्य गुदः स्मृतः ॥ पराभूतेरधर्मस्य तमसश्चापि पश्चिमः ९ नाड्यो नदनदीनां तु गोत्राणामस्थिसंहतिः ॥ अव्यक्तरससिंधूनां भू
तानां निधनस्य च १० उदरं विदितं पुंसो हृदयं मनसः पदम् ॥ धर्मस्य मम तुभ्यं च कुमारानां भवस्य च ११ विज्ञानस्य च तत्त्वस्य परस्यात्मा परायणम् ॥
अहंभवान्भवश्चैव यद्मे मुनयोऽग्रजाः १२ सुरासुरनरानागाः स्वगामृगसरीसृपाः ॥ गंधर्वाप्सरसो यक्षारक्षोभूतगणोरगाः १३ पशवः पितरः सिद्धा विद्याधरा
श्चारणाद्रुमाः ॥ अन्ये च विविधा जीवा जलस्थलनभौकसः १४ ग्रहर्क्षकेतवस्तारास्तडितस्तनयित्तवः ॥ सर्वे पुरुष एवेदं भूतं भव्यं भवच्च यत् ॥ तेनेदमावृतां वि
श्वं वितस्ति मधितिष्ठता १५ स्वधिष्ण्यं प्रतपन् प्राणो बहिश्च प्रतपत्य सौ १६ एवं विराजं प्रतपंस्तपत्यंतर्बहिः पुमान् ॥ सोमृतस्याभयस्येशो मर्त्यमन्यदत्य
गात् १७ महिमैष ततो ब्रह्मन् पुरुषस्य दुरत्ययः ॥ पादोऽस्य सर्वभूतानि पुंसः स्थिति विदो विदुः १८

नृपश्यन् असौ प्रकृष्टेष्टायोगात् प्राणनामा परमात्मा देहाद्बहिश्च बहिष्ठां विषयानपि प्रतपति पश्यति १६ एवं विराजं विराडारूपां तां तस्थान् बहिर्ब्रह्मां द्वाद्बहिष्ठां विशेषादिमूलप्रकृत्यंतान् सर्वान् पदार्थान् शेषा वि
शेषाकोरेण तपति पश्यति पश्यन् स्वधिष्ण्यं देहं स बहिष्ठां विषयानपि एवमंतां तपश्यन् बहिः सर्वं च पश्यतीति वचनात् नन्वस्त्वमुक्तप्रपंचात् वैलक्षण्यं मुक्तप्रपंचवैलक्षण्यं कुत इति तत्राह स इति स
पुरुषोऽभयस्य जननादिभयरहितस्यामृतस्यानंतमुक्तसमुदायस्य ईशः स्वामी सर्वाभीष्टदानेनेति शेषः आत्मनोऽंभोग्यं नित्यमुक्तलक्ष्मीतत्त्वं तदभिमान्यमानमव्यक्तं जडं तत्कार्यमर्त्यं देहनाशादिना विनाशिनं
महदादितत्त्वाभिमानिनं ब्रह्मादिसर्वजीवसमुदायं तानितत्त्वादीनि चानाद्यनंतकालतोऽत्पगादिति शेषः १७ नानैकांतोऽयं हेतुरिति भावेनाह महिमिति ब्रह्मादित्वं पक्षांतर्भूतमिति यत्तत्तदिति अव्य
क्तमात्मनोऽंभं महदादिविनाशि च । यदतीतः परो विष्णुः स एवातो विमोक्षद इति स्मृतेः जीवानां परमांशत्वात्कथं दुरत्ययत्वं महि इति तत्राह पाद इति स्वरूपां शोभिचां श इति द्विविधोऽशो हरेरस्ति सत्र सर्वभू
तानि सर्वजीवा अस्य पुरुषस्य पादो भिचां श इति स्थिति विदः सर्वस्य यथावत् स्थितिना विदुरतः सद्यो तस्य कालाग्न्यं शत्वेपितन्महिमात्ययत्वं यथानास्ति प्रमाणविरुद्धत्वादेवं जीवानामपीति भावः १८

तर्हि स्वरूपांशाः केकुत्र संतीति तत्राह अमृतमिति अमृतमनंतासनाख्यं क्षमं वैकुंठाख्यं मभयं श्वेतद्वीपाख्यं मिति पुरत्रयं त्रिमूर्धो हरेस्त्रिभुर्धस्वधापिष्टं रूपान्तरेणेति शेषः । नन्वेनेन प्रश्नपरिहारः कथमागतइ
स्यस्यापीदमेवोत्तरं तथाहि त्रिविधामूर्त्तोजीवास्तान्धत्तइति त्रिमूर्धा तस्य हरेरमृतमनंतगतं रूपमनंतासनमिति यावत् अनन्तेऋतं गतं रूपमिति अमनंतं विदुर्बुधा इत्येकाक्षरमाख्यायाम् । विकुंठनाम्नोपमृत्यु
लक्षणं क्लेशक्षिणोतीति क्षेमं वैकुंठाख्यं भादीप्ताविति धातोर्दीप्तिविरोधित्वा दंभानि जलानि यात्याप्नोति आश्रयत्वेनेत्यभयं नारायणाख्यं मिति रूपत्रयम् । एषु त्रिभुर्धसूक्तमेषु बहुलक्षोच्छ्रितेषु पुरेष्वधापि निहितं
तस्मादनंतासनवैकुंठनारायणाः स्वरूपांशा येषु लोकेषु संतीति भावः तदुक्तं स्वरूपांशो विभिन्नांश इति द्वेधांश इत्यत इत्यादि । त्रिमूर्धा स नृहरिर्धत्तेद्युत्रयं भूर्धमिच्छिभिरित्यादिना ब्रह्मविष्णुमहेश्वरात्म
ना त्रयोमूर्धानो यस्य स त्रिमूर्धा तस्य मूर्धसु सत्यवैकुंठकैलासाख्यस्थानेषु तेषामेव नामान्तरा विशिष्टममृतमित्यादि रूपत्रयमध्यायीत्यपव्याख्यानमपहस्तितम् । ते च लोकास्त्रिलोक्या बहिरेवासन्नित्याह पादाइ
ति पादयंति प्रापयंतीत्यात्मानमिति पादाः येलोका ये च तेषु संतः स्वरूपांशाः अप्रजानामपुत्राणां मदाद्यादीनां ब्रह्मादिदेवानामाश्रयास्ते भूम्यादि त्रिलोक्या बहिरेवासन्नित्यन्वयः अत्र तु नासूचितमिदं प्रमाणं
अनंतासनवैकुंठनारायणपुराणित्वित्यादि १९ तस्यैव त्रिधा भ्रोविष्णोस्त्रिलोक्यं तं गतं स्वरूपांशां तत्रमाह अंतरिति बृहदिति भावप्रधानः स एव विष्णुस्त्रिलोक्या अंतरपरो यज्ञपुरुषाख्यः गृहमेधैर्गृह
स्थैः । बृहत्त्वेन ब्रह्मत्वेन ब्रह्मार्पणबुद्धयेति यावत् हुतो वसतीति शेषः तुना तस्य स्थानस्य शक्रलोकसामीप्यं सूचयति तदुक्तं स एवान्यस्वरूपेण शक्रलोकसमीपि गइत्यादि । न केवलं शक्रलोकनिकटवर्ति
लोकस्थ एव पूज्यते अपितु त्रिलोक्या अंतर्धुवादिलोकस्थोपीति इममर्थमपि तु शब्देनाह तदुक्तं यतीनां ध्रुवलोकस्थो वनिनां मेरुमध्यगइत्यादि एतत्र योपि स्वरूपांशा इति निर्णयमूलरूपवाद्भिर्बांशे

अमृतक्षेममभयं त्रिमूर्धो धायि मूर्धसु ॥ पादास्त्रयो बहिस्त्वासन्नप्रजानां य आश्रयाः १९ अंतस्त्रिलोक्यास्त्वपरो गृहमेधैर्बृहद्भुतः ॥ सृती विचक्रमे विष्वक्
साशनानशने उभे २० यदविद्या च विद्या च पुरुषस्तूभयाश्रयः ॥ तस्मादंडाद्विराट् जज्ञे भूतैर्द्रियगुणाश्रयः २१ तद्रव्यमत्यगाद्विश्वं गोभिः सूर्य इवाश्रयम्
॥ यदा स्य नाभ्यान्नलिनादहमासं महात्मनः २२

पुदेवाः दिसर्वजिविषुतेषां व्याप्तिप्रकारमाह सृती इति अनंतासनवैकुंठनारायणाख्यास्त्रिपादभगवान्विद्याब्रह्मविद्या तदविद्या च आश्रिते ते विरुद्धलक्षणत्वाद्बुभेदेव मनुष्यसंज्ञे सृती सरणी मार्गौ विष्वक् सर्वतो
विचक्रमे आप देवमनुष्यसंज्ञे कुतो वगते इति तत्राह साशनानशने इति साशनानमनुष्या अनशना देवास्तद्विषयवत्त्वात्तथोक्ते यद्वाप्येविद्यावाविद्याच ते सृती इत्यनेन तद्वतः पुरुषालक्ष्यं ते तेषु विक्रम्यस्थितः
तदुक्तं त्रिपात्स एव भगवान्सर्वप्राणिषु संस्थितः निरन्त्रेषु च विद्वत्सु त्रिदशेष्वितरेषु चोति ननु हरेराधेयत्वेन पारतन्त्र्यमागतमत्राह पुरुष इति पुरुषो विष्णुर्भूयोराश्रय आधारः तु शब्देनान्ये मत्स्यादयः स्व
रूपांशा अपि सर्वव्याप्तिमंत इति सूच्यते । अंडव्याप्तचतुर्मुखोत्पत्तिमाह तस्मादिति पूर्वमहदादितत्त्वोत्पादनाय हरिणाय दंडं निरमायित तस्मादंडाद्ब्रह्मनामा विराट् जज्ञे अंडव्यापिनं तं विशिनष्टि भूतेति
भूतानां पृथिव्यादीनां जीवानां वा इंद्रियाणां श्रोत्रादीनां गुणानां शब्दादिविषयाणां विषयवृत्तौ सहकारिणां दिगादिदेवानां वाऽऽश्रय आधारः यद्वा स्वसृष्टात् तस्मादंडाद्विश्वासौराट् चोति विराट् विष्णुः जज्ञे शे
षशायित्वेन प्रादुर्भूतः किंचांशदभिव्यक्तात् तस्माच्छेषशायिनो हरेर्नाभिपन्नात् रूपांतरेण भूतैर्द्रियगुणाश्रयो विराट् ब्रह्मा जज्ञे इत्यन्वयः तस्माद्धरेरंडमभूदंडादपि चतुर्मुख इत्यादेरुक्तार्थ एवायं श्लोकः
२० २१ एतस्माद्गुणयोगात्परमेष्विनामचास्याभूदिति भावेनाह तद्रव्यमिति यदा ब्रह्मांडांतरुभयात्मको ब्रह्मा जज्ञे तदैव सलोकपितामहो हरेः स्वस्माद्वापच्छर्वापूर्वादि विष्वमुत्पन्नं तद्रव्यं गोभिर्भक्ति
ज्ञानादिगुणलक्षणादिभिरत्यगादुद्रिक्तो भूत् कथमिव यथा सूर्यो दिगंत विश्रांतैरश्मिभिरंतरिक्षाद्याश्रयमत्येतितथेत्यन्वयः तदुक्तं यदोभयात्मको जज्ञे ब्रह्मालोकपितामह इत्यादि । प्रथमरूपस्य विरिंचस्या

इत्युक्तस्य वैराजपुरुषाभिधस्य हरेर्मुखाधिष्ठानत्वाच्चस्येहावयवैरित्याद्युक्तलक्षणंचतुर्मुखे संभवति तत्परिहारायाह यदेति यदाख्यनाभ्यान्नाभिप्रदेशाज्जातान्नालिनादहमासंद्वितीयरूपेणोत्पन्नोऽभवं महात्म
न इत्यनेन तन्माहात्म्यात्स्वमाहात्म्यस्यात्यन्तार्वाचीनत्वं सूचयति २२ तदाभक्त्या तं पियधुरहं पुरुषावयवानृते अंशं पुरुषप्रतिमात्वात् लोकादिपागसंभाराणामुक्तप्रकारेण तदवयवोत्पन्नत्वात्तदवय
वव्याप्तत्वात्तदाश्रितत्वाच्चपुरुषावयवान्विहायलोकादियज्ञसंभाराणां विदं न लब्धवानित्यन्वयः अनेन यज्ञकर्मणा भगवाद्विषयेण शुद्धांतःकरणस्वपुंसः समुद्रिकमक्तिज्ञानादिभिस्तत्प्रसादातिशयोभवतीत्यु
क्तं भवति । पुनर्ब्रह्मणा किमकारीत्याशंक्यतदर्थत्वेन तत्सृष्टत्वेन तत्सन्निधानविशिष्टैस्तैर्हरियजनाद्धरिमीति र्भवतीति विमृश्य यज्ञसंभरणप्रकारमाह तेष्विति तेषु पुरुषावयवेषु तदाश्रितयज्ञसंभारो मया
संभृतः साधित इत्यन्वयः । यज्ञाभिमिश्रोमादयः । पशवोऽजादयः । वनस्पतयोऽश्वत्थादयः । यैररण्यादिनिर्माणं क्रियते २३ देवयजनं यागभूमिः । कालेव संतादिः । तस्य गुणाधर्माद्याः । वसूनि कांच
नादीनि । ओषधयो ब्रीह्यादयः । स्निहाभ्याज्यादयः । रसाः क्षीरगुहादयः । लोहाभयः प्रभृतयः । मृदो वल्मकिमृदिष्टिकादयः । जलं गंगादिगतम् २४ नियतपादवद्वाक्चः । अनियतच्छंदो बंधोपेता
नियजृषि । गानप्रधानानि सामानि चतुर्भिर्ध्वर्यादिभिः क्रियमाणं कर्म चातुर्होत्रं नाम धेयानां त्रिद्रव्यादीन्पि होत्रदर्शादीनि वा मंत्रा द्विविधा बीजात्मका मालात्मकाः विंशद्वर्णाद्वर्णा बीजमंत्राः । ततो धि
का मालारूपाः । ते च देवताद्रव्यादिप्रकाशकाः । चंद्रकलावत् बिदुर्मंडितशिरसो वर्णा बीजारूपाः चतुर्थ्यं तां इंद्रादिनामा विशिष्टा नमः स्वाहा फंडंता माला मंत्राः उभये च जपाधिकान्यूनजपा इति कर्मदक्ष

नाविदं यज्ञसंभारान्पुरुषावयवानृते ॥ तेषु यज्ञाश्च पशवः सवनस्पतयः कुशाः २३ इदं च देवयजनं कालश्चोरुगुणान्वितः ॥ वसून् ओषधयः स्नेहारसलोहमृदोज
लम् २४ ऋचो यजूंषि सामानि चातुर्होत्रं च सत्तम ॥ नामधेयानि मंत्राश्च दक्षिणाश्च व्रतानि च २५ देवतानुक्रमः कल्पः संकल्पः सूत्रमेव च ॥ गतयो मतयः श्रद्धा प्रा
यश्चित्तं समर्पणम् २६ पुरुषावयवैरैतैः संभाराः संभृता मया ॥ इति संभृतसंभारः पुरुषावयवैरहम् ॥ तमेव पुरुषं यज्ञं ते नैवायजमीश्वरम् २७ ततस्ते भ्रातर इ
मे प्रजानां पतयो नव ॥ अयजन्व्यक्तमव्यक्तं पुरुषं सुसमाहिताः २८ ततश्च मनवः काल ईजिरे ऋषयो परे ॥ पितरो विबुधा दैत्या मनुष्याः क्रतुभिर्विभुम् २९

यंतीति दक्षिणाः होत्रादिभ्यो द्रव्यदानसंबंधाः व्रतानि ब्रह्मचर्यादीनि २५ देवतास्तत्तन्मंत्रवाच्या अभ्यादिकाः । अनुक्रमस्तासां तारतम्यं पौर्वापर्यं लक्षणमनुपाठो वा कर्म क्रमो वा कल्पः प्रयोगविधिप्रतिपादको
बौधायनादिः संकल्प इदं करिष्ये इति मनोवाग्भ्यां स्मरण कीर्तनलक्षणः सूत्रं मीमांसा सूत्रं च शब्दात्कर्म दैवमीमांसा सूत्रे च गृहीते गतयः स्वर्गादिफलानि मतपोज्ञानानि ऋषिमतभेदभिन्नानि वा श्रद्धाभास्तिक्य
बुद्धिः इदं सत्यमस्मात्प्रयोजनमस्तीत्येवंरूपा प्रायश्चित्तमंतरालावाप्तांतरायपरिहारत्वेन यथोक्तकर्मफलसाधनं कर्म समर्पणं ब्रह्मणीति शेषः २६ इति शब्द आदिवचनः एवमादिसंपादितयज्ञसाधनोऽहं पुरुषा
वयवैः कल्पितैः पश्वादिभिस्तमेव यज्ञपुरुषं तेन मय्यनुविष्टेन प्रेरितो देशकालपश्वादि साधनेषु चाहितेन मद्दृष्टिविषयेण वाऽयजमित्यन्वयः ईश्वरमित्यनेन स्वेन यष्टव्यमाहात्म्यं सूचयति २७ स्वकृतयज्ञ
स्य व्याप्तिं कथयति तत इति अनेन स्वस्य सर्वस्मात् श्रेष्ठं च स्वकर्मणः प्रामाण्यं च दर्शितं ते तव भ्रातरो मरीच्यादयः न सनकादय इति परिच्छिनत्ति प्रजानां पतय इति व्यक्तं गम्यमव्यक्तं गम्यं अनेन साधन
सामग्र्यसामग्रीभ्यां हरेः कश्चन स्वभावो दर्शितः पुरुषं बहुफलप्रदं समाहिता इदमेव श्रेयो नातोऽन्यदित्येकाग्रचित्तगुणाः २८ कालेव संतादिसमये अपरे मरीच्यादिव्यतिरिक्ताः पितरोऽग्निष्वात्तादयः विबु
धा इंद्रादयः दैत्याः प्रह्लादादयः मनुष्याः प्रियव्रतप्रभृतयः क्रतुभिर्पांगैः अत्राहं भवानित्यारभ्य ततश्च मनव इत्यंतैर्ग्रैः पुरुषसूक्तार्थो विवृत इति ज्ञातव्यं । तथा हि सर्वपुरुष इत्यनेन पुरुष एवेदं सर्वमित्यस्यार्थः
प्रदर्शितः तेन दमित्यनेन सहस्रशीर्षेत्यस्य । सोऽमृतस्येत्यनेन उतामृतत्वस्येशान इत्यस्यामहिभै इत्यनेन एतावानस्येत्यस्य । पादास्त्रय इत्यनेन त्रिपादूर्ध्व इत्यस्य । सृती इत्यनेन ततो विष्वङ् इत्यस्य । तस्मा

दंढादित्यनेन तस्माद्विराजजायतेत्यस्य । तत्तद्व्यमित्यनेन सजात इत्यस्य ते पुण्यज्ञादय इत्यनेन ब्राह्मणोऽप्यस्य मासीदित्यस्य इति संभूतेत्यनेन यत्पुरुषेणेत्यस्य तत्तस्तेभ्योऽतरेभ्योऽनेन यज्ञेन यज्ञ इत्यादेः २९
 तद्व्यमित्यनेन भक्त्यादिभिरेवोत्तमत्वमुच्यते न तु स्वरूपत इत्युक्तमेवार्थस्फुटयन्नुपसंहरति । नारायण इति श्रीमत्पुण्डरीकाक्षकटाक्षप्रक्षणप्राप्तसर्वप्रभावोऽहं तमेव नारायणं यज्ञादिभिरयजमिति य
 स्मात्तस्मादिदमस्मदादिविश्वं तस्मिन् नारायणे एवाहितं तदाभारतया तदधीनतया तद्व्याप्तयाऽवस्थितमित्यन्वयः आहितत्वे हेतुमाह गृहीतेति सत्त्वादिगुणाधीनं सर्वं ते चानेन गृहीताः । अतः सर्वत
 स्मिन्नाहितं ग्रह उपादान इति धातोः सर्गादावुपादानीकृतप्रकृत्युत्पत्तौ अन्यदा समीपावाप्तमायोरुत्पत्तौ ननु हरेर्जीवजडवद्गुणसंबन्धः किं न स्यादिति तत्राह अगुण इति, जीवस्य स्वतो गुणराहित्येऽपि मिथ्याभि
 मानाज्जडस्य तु तन्मयत्वाद्गुणित्वं युक्तं हरेस्तदुभयाभावाद्गुणित्वं गुणस्वातंत्र्यात् बहिःसमीप एव सदावस्थानात् गृहीतगुणत्वं युक्तं उर्वित्यनेन हरेरतिशयितमाहात्म्यं सूचयति नित्यं गृहीताः सत्त्वाद्या जीवव
 ज्जडवन्न तु । मिथ्यामानात्स्वरूपत्वात् स्वातंत्र्याद्वा हिरेव त्वित्येतद्व्रतमानम् ३० येन स्वरो विषाविश्वमिच्छाद्युक्तमुपसंहरन् हरेरस्य संहारस्वातंत्र्यं मंदमतीनां प्रतीयमानं परिहरति सृजामीति पुरुषरूपेण विष्णु
 रूपेण त्रिशक्तिधृक् सृष्टिपालनसंहारशक्तिधरो ज्ञानबलक्रियाशक्तिधरो वा ३१ प्रभप्रतिवचनमुपसंहरति इतीति अथ कुत्रापि कदाचिदपि मेजगतः स्वातंत्र्यबुद्धिर्न कुर्वति भावेनाह नान्यदिति सदसदात्म
 कं व्यक्ताव्यक्तात्मकं ज्ञेयाज्ञेयस्वरूपत्वात् तत्स्वभावं भाव्यमुत्पाद्यं महदहंकारादियज्जगत्किंचिदपि हरेरन्यत्स्वतंत्र्यं न भवति किंतु तदधीनसत्ताकमतोऽयुज्यते तदन्यादित्यर्थः तदुक्तं सादित्यव्यक्तमुद्दिष्टम्
 सदव्यक्तमुच्यते इत्यादि ३२ एवंविधमाहात्म्यस्य हरेः प्रसादः कस्य स्यादित्याशंक्य भक्तिनदीस्नानेन विधूतमनोमलस्य सदाभगवदेकविषयैर्द्रियव्यापारस्य स्यादिति भावेनाह नेति हृषीकाणीन्द्रियाणि अ
 नारायणे भगवति तदिदं विश्वमाहितम् ॥ गृहीतमायोरुत्पत्तौ सर्गादावगुणे स्वतः ३० मृजामितत्रियुक्तोऽहं हरो हरति तद्वशः ॥ विश्वपुरुषरूपेण परिपाति त्रिश
 क्तिधृक् ३१ इति तेभिहितं तातयथेदमनु पृच्छसि ॥ नान्यद्भगवतः किंचिद्भाव्यं सदसदात्मकम् ३२ नभारती मे गमृषोपलक्ष्यते न कर्हि चिन्मे मनसो मृषाग
 तिः ॥ न मे हृषीकाणि पतंत्य सत्पथे यन्मे हृदौ त्कं व्यवताधृतो हरिः ३३ सोऽहं समाप्रायमयस्तपोमयः प्रजापतीनामभिवंदितः पतिः ॥ आस्थाय योगं निपुणं
 समाहितस्तं नाध्यगच्छंयत आत्मसंभवः ३४ न तोऽस्म्यहं तच्चरणं समीयुषां भवच्छिदं स्वस्त्ययनं सुमंगलम् ॥ यः स्वात्ममायाविभवं स्वयंगतो नाहं न भस्वां
 स्तमथापरे कुतः ३५

त्रहेतुमाह यन्मइति औत्कंठ्यं प्रियवस्तु निमनोवृत्तिविशेषः स्नेहलक्षणभक्तिस्तद्वताह दामनसाधृत इति यत्तस्मादित्यर्थः अनेन भगवत्प्रसादसामग्रीसंपादने भक्तिरंगमित्युक्तं भवति ३३ इतोऽपि पुंसां भक्ति
 रेव साध्यातत्प्रसादजननी अन्यथा सौदुर्ज्ञेय इति भावेनाह सोऽहमिति मद्रक्तिविषयो यो विष्णुस्तस्यानुग्रहेण तमंतरेणाप्रायमयो वेदप्रतिपाद्येषु प्रधानः समीचीनज्ञानसंप्रदायप्राचुर्यो वा तपोमयस्तपस्विपुप्र
 धानः दक्षादिप्रजापतीनां पतिस्तैरभिवंदितश्च समाहित एकाग्रतया निश्चलमना भूत्वानिपुणं चतुरतमं योगध्यानलक्षणमुपायमास्थाय यत आत्मनो मम संभवस्तं भगवंतं नाध्यगच्छं । अधीतिविशेषणादनंत
 त्वेनाधिगतविशेषस्याधिक्यात् तन्नाज्ञासिषमित्यर्थः ३४ नारदायैवंविधं हरिर्महिमानं व्याचक्षाणः स्मारं स्मारं भक्तिप्रसारासिंधुनिमग्नः तत्रातिकरोति न तोऽस्मीति यो विष्णुः स्वात्ममायायाः स्वरूपभूतमहि
 म्ना विभवं विविधभवनमनंततां स्वयंगतः स्वयमेव जानाति विशेषोक्तौ निमित्तमाह नाहमिति नभस्वान्वायुः । अपरे वाणीशेषाद्याः अथ शब्दात्साकल्यज्ञानमेव निषिध्यते न तु तद्विषयज्ञानमात्रं सर्वजी
 वनिकायेषु ब्रह्मवायुहरोर्विदावित्यादिवाक्यसूचकादयं विशेषो बोद्धव्यः प्रेक्षावतेति । मंगलानंतरं तत्र भगवत्प्रकाशस्पर्शेऽथेत्यमरः अथातो नंतरं तत्राप्यर्थविकल्पाभंगले इति च । समीयुषां शरणं प्राप्तानां
 स्वस्त्ययनमलंबुद्धिगोचरस्वानंदानुभवप्रदं । सुमंगलं मंगलनामं मंगलं तच्चरणं तस्य हरेश्चरणं न तोऽस्मीत्येतावदेव सुशक्यमिति भावः मंगलानां च मंगलमिति च ३५

इदानीं स्वात्मानं निदर्शनीकृत्य कस्यापि साकल्यज्ञानं नास्तीत्याह नाहमिति लुप्तोपममिदं यथाहं साकल्येन तद्गतिं न वेत्ति तथायूयं भवंतोऽपि न विदुः अत्रापि व्यत्ययात् साकल्यज्ञानमेव निषिध्यते उत्तरसंदेहेन स्वयोग्यज्ञानस्योक्तत्वादिति ज्ञातव्यं त्रिपुरांतकः सर्वज्ञ इत्यज्ञाद्विरेव न विद्वद्बुद्धिरीतिभावेनाह न वामदेव इति वामो निदोषो देवो नारायणो यस्य मत्तस्योक्तः वामंतु शुभं पेशलमित्यभिधानं अनेनैवान्यस्यासद्भावं सिद्धमुद्गल्यति किमुतेति अत्र हेतुमाह यन्माययेति यस्य हरेर्मायया बंधकशक्त्या मोहितबुद्धित्वादित्यर्थः । तत्फलमाह इदमिति विनिर्मितमिदं जगत् स्वात्मसमं परमात्मसह शविचक्षते ननु भवंतोऽप्येष्वेके किमित्याशंक्य सत्यं विशेषोऽस्तीत्याह इदमिति वयंतु येनेदं निर्मितं तं स्वात्मसमं स्वयोग्यतानुसारं विचक्षमहे नातो धिकंतदपि तत्प्रसादाय तत्तमो न विदुरिति ब्रूम इत्ययं विशेषस्तु शब्दादवमंतव्यं इति तुः स्याद्देवधारण इति स्वाप्रसममिति पाठे स्वप्रपदार्थवदनित्यमस्वतंत्रमिदं मत एव तन्नियामकेन स्वतंत्रेण परमनित्येन भवितव्यमिति विचक्षमह इति भावः ३६ इतोऽपि तत्स्वरूपसाकल्यज्ञानमेव निषिध्यते ननु तद्विषयज्ञानमात्रमन्यथावार्गिन्द्रियप्रवृत्तिस्तद्विषयानोपपद्यते याचास्ति तस्मादुक्तं युक्तमिति भावेनाह यस्येति एकदेशज्ञानमपि स्वातंत्र्येणेत्याभिमानेतदपि न स्यादिति भावेन पौनःपुन्येन मनमिति भावः ३७ युक्तं चांतस्थरूपबाहुल्यं तन्नियमनलक्षणकर्मचांतरेणान्यावताराणां तत्कर्मणां च सद्भावोक्तं प्रमाणमित्याशंक्य संक्षिप्यतदाह स एष इति योमदादिभिः सर्वैः साकल्येनाविज्ञातः स एष पुरुषः श्रीनारायण आत्मा स्वयमेव कल्पे कल्पे आत्मना स्वेच्छयानियतमनसात्मानि स्वाधारतयात्मानं मत्स्यादिरूपेण सृजति दीपादीपांतांतरवद्व्यक्तं करोति देवदत्तवन्नजायत इत्यज इति आद्य उपजीव्य इति व्यक्तीकरणं । उपजीव्यत्वमेवाह स संयच्छतीति तैरवतारैः देवादिस्वजनं पाति हयग्रीवादिदैत्यान् संयच्छतीति च शब्द उक्तार्थं समुच्चये व्यासाद्यवतारांतरसूचने च वर्तते तथाच व्यासाद्य

नाहं न यूयं बत तद्गतिं विदुर्न वामदेवः किमुता परे सुराः ॥ यन्मायया मोहितबुद्धयस्त्वदं विनिर्मितं स्वात्मसमं विचक्षमहे ३६ यस्यावतारकर्माणि गायंति ह्यस्मदादयः ॥ नयं विदंति तत्त्वेन तस्मै भगवते नमः ३७ स एष आद्यः पुरुषः कल्पे कल्पे सृजत्यजः ॥ आत्मात्मन्यात्मनात्मानं संयच्छति च पाति च ३८ विशुद्धं केवलं ज्ञानं प्रत्यग्सम्यगवस्थितम् ॥ सत्यं पूर्णमनाद्यंतं निर्गुणं नित्यमद्वयम् ३९ ऋतं विदंति मुनयः प्रशातात्मेन्द्रियाशयाः ॥ यदा तदैवासत्तर्कैस्तिरोधीयेत विष्ठुतम् ४०

वतारैर्मणिमदादितामसजनवचनेन तिरोहितस्वरूपं शास्त्रप्रवर्तनेन प्रकाशयतीति ज्ञायते तथाचोक्तं स्वयमेव स्वरूपाणि मत्स्यकूर्मादिकान्यजः । स्वात्मन्येवेच्छया सृष्ट्वा तैर्देवादीन् प्रपात्य सावित्यादि ३८ शास्त्रतः कीदृशं प्रकाशितमत्राह विशुद्धमिति । विशुद्धं निदोषत्वात् केवलमाद्वितीयं । ज्ञानं विषयनिरपेक्षसंविद्रूपं । प्रत्यक्सर्वेषामंतरमभिमुखत्वेन स्थितं स्वतः शुद्धस्यापि परतो दोषित्वं स्यादित्यतः सम्यगवस्थितं दुष्टांशरहितत्वात् सत्यं निर्दुःखनित्यनिरतिशयानंदानुभवरूपं । पूर्णदेशतः कालतो गुणतश्चापारिच्छिन्नं अनाद्यंतमादिविनाशवर्जितं निर्गुणं सत्त्वादिगुणरहितं अतएव नित्यं परिणामस्वभाववर्जितं अद्वयस्वगतभेदवर्जितं ३९ स्वतो विकाराभावेऽपि निमित्तेन स्यादित्यतः ऋतं शब्दप्रकारं तदुक्तं ऋतं तदात्मना ज्ञप्तेः सत्त्वं साधुत्वतः परमित्यादि एतज्ज्ञानस्य मोक्षैकफलहेतुत्वादिदमेव शास्त्रेण प्रकाशितं नान्यदित्याशयेनाह विदंतीति प्रकर्षेण शांताः भंगलीभूता आत्मानः श्रोत्रादीन्द्रियाण्याशयो बुद्धिर्षेपांतेत्योक्ताः यदा भगवदेकनिष्ठयानिर्मलीभूतमन आदीन्द्रियप्रवृत्तयो मुनयः सर्वज्ञाब्रह्मादय एव विधुणोपेतं ब्रह्मापरोक्षीकृत्य विदंति स्वानंदं लभंते तदैवासत्तर्कैर्विमर्शं मथ्याह यत्त्वादिकैर्विष्ठुतमुपहतमन्यथाभूतबाह्यांतःकरणं संसारबीजभूतं तिरोधीयेत दग्धबीजवद्भवतीत्यन्वयः अनेनावतारकर्मकीर्तनश्रवणादिना कफलमिति चोद्यमोऽपि निरस्तं किंच मूलरूपस्य यादृशं रूपं यादृशं कर्म यादृशं गुणस्तत्सर्वमवताराणामस्तीति अतस्तत्स्वरूपस्वयं क्तमिति च ज्ञापितं यद्वा असत्तर्कैर्षेदिगुणवास्तवदोषवान्पदि कर्ता तर्हि श्रुतं स्यात् देवदत्तादौ दृष्टत्वात् इत्यादिरूपैस्तिरोहितं विरुद्धत्वादिलक्षणं रूपं व्यासादिप्रणीतशास्त्रनिशितयानुद्धया यदा सम्यग्विदंति मुनयस्तदैव दोषित्वादिरूपं तिरोधीयेत

तत्तद्विषयाबुद्धिर्निर्वर्तयति । कदावतारप्रसंग इत्यतोवाह स एष इति यदा बौद्धाद्यसत्तर्कैर्विदुर्धर्मशास्त्रं तिरोधीयेत । अवर्णशास्त्रमुज्जृम्भते च तदात्मानं सृजतीत्यन्वयः कीदृशमात्मानमित्यत उत्कं वि
 शुद्धमित्यादि तत्र किं प्रमाणमत्राह विदंतीति मत्स्याद्यवताराविष्णोः स्वरूपांशा इत्यत्र तेषां प्रत्यक्षं प्रमाणमवतारप्रसंगे वेत्यर्थः ४० तत्र प्रथमावतारः क इत्याशंक्यतमाह आद्य इति परस्य परा
 यणस्य हरेराद्योवतारः पुरुष इति वदंतीति शेषः प्रलयोदकेशयानो महाकृतिर्नारायणमाश्रयत्वेन नारायणः शून्यनामा भूत् सिसृक्षोस्तस्य दीपादीपांतरं यथा तया द्वितीयं रूपमभूत् तत्तत्त्वविदो जनास्तद्रूपं
 नाम्ना पुरुष इति संवदन्ते । स पुरुषः प्रकृतिना मन्यारमाया द्वितीये रूपे स्ववीर्यमाधत्त तस्माद्दीर्घाज्जाह्नमहानभूत् यंहिरण्यगर्भः पुरुष इति च संगिरन्ते तत्पत्नी श्रद्धेति । तौ प्रलये स्थूलशरीररहितत्वात्
 विश्लिष्टौ पुरुषा देहं प्राप्य संयोगं कृत्वा जगदं कुर्महत्तत्त्वं पुनरुदभावयतां स्वस्यैव पुत्रतां याताम् महत्त्वादहं तत्त्वमजीजनदिति तिहासमाचक्षते यः शेते प्रलये विष्णुः शून्यनामा महाकृतिरित्यादि वाक्यसिद्धं
 सन्निधानविशेषाधिष्ठानत्वादंशत्वं ब्रह्मादीनां न साक्षादिति मर्मार्थं स्पष्टमाह काल इत्यादिना यद्यत्कालाद्यदुत्तारणं । तत्परं विशिष्टं सर्वं नारायणस्य रूपवत्प्रतिमावदधिष्ठानं । तत्प्रीतिहेतुत्वात् स्वतोऽस्वरू
 पं प्राकृतत्वात् पुरुषाद्याहरेरूपं ब्रह्माद्यास्तत्प्रियाः स्मृताः । प्रधानत्वेन सर्वस्मान्मत्स्यकूर्मादयो हरेः । अवताराः श्रुतौ रूपाताः स एवैते ततः स्मृता इत्यादेः । कालः परमाण्वादिपरममहदंतः स्वभावो वस्तु स्वभा
 वः सत्प्राणः असत्सूक्ष्मत्वान्मूलप्रकृतिः मनोमनस्तत्त्वं कालो वस्तु स्वभावश्च प्रकृतिः प्राण एव चेत्यादेः सविति प्राण इति श्रुतेश्च द्रव्यं पंचभूतानि विकारोऽहं गुणः सत्त्वादिः विराट् गरुडः स्वरादिन्द्रः ।

आद्योवतारः पुरुषः परस्य कालः स्वभावः सदसन्मनश्च ॥ द्रव्यं विकारो गुण इन्द्रियाणि विराट् स्वराः स्थासु चरिष्णुभूम्नः ४१ अहं भवो यज्ञ इमे प्रजेशा दक्षा
 दयो ये भवदादयश्च ॥ स्वर्लोकपालाः स्वर्गलोकपाला नृलोकपालास्तल्लोकपालाः ४२ गंधर्वविद्याधरचारणेशा ये यक्षरक्षोरगनागनाथाः ॥ ये वा ऋषीणामृ
 षभाः पितृणां दैत्येन्द्रसिद्धेश्वरदानवेंद्राः ४३ अन्ये च ये प्रेतपिशाचभूतकूष्माण्डयादो मृगपश्वधीशाः ॥ यत्किंच लोके भगवन्महस्वदोजः सहस्वद्वलवत्क्ष
 मावत् ॥ ह्रीः श्रीर्विभूत्यात्मवदद्भुतार्णैस्तत्त्परं रूपवदस्वरूपम् ४४

द्रव्यं तु पंचभूतानि विकारोऽहमुदाहृतं । विराट् गरुडं प्राहुः स्वरादिन्द्र उदाहृत इति च । स्थासु चरिष्णु स्थावरं जंगमं च भूम्न इत्यनेन स्थावरादिष्वपि त्वं युक्तमित्याह ४१ अहमिति अहं चतुर्मुखः । भवः श
 र्वः । यज्ञो यज्ञाभिमानिरुद्रच्छिन्नः यज्ञशब्दोदितौ द्वौ तु देवौ लोकपुरस्कृतावित्यादेः भवदादयः परमहंसाः । स्वर्लोकपाला इन्द्रादयः । स्वर्गलोकपाला गरुडादयः । नृलोकपालाः प्रियव्रतादयः । तल्लो
 कपाला अनंतबलयादयः ४२ गंधर्वेशा विश्वावस्वादयः विद्याधरेशाश्चित्रकेत्वादयः । चारणेशाः पुष्पदंतादयः । यक्षनायकाः कुबेरादयः । रक्षोनाथानिर्ऋत्यादयः । उरगनाथा वासुकिादयः । नाग
 नाथा अनंतादयः । पूर्वोक्तो नंत एककुंडलः । ऋषीणामृषभावशिष्टादयः । पितृणामृषभोयमः । दैत्येन्द्राः मरुतादयः । सिद्धेशाः सनकादयः । दानवेंद्रा वृषपवादयः ४३ प्रेतेशोऽपियमः । रूपांतरविवक्षया
 पुनर्वचनं व्यासवासुदेववत् । पिशाचेशा यंटाकर्णादयः । भूतेशा भैरवादयः । कूष्माण्डेशा भृंगीरुक्मादयः । यादसा मीशास्तिमिगिलादयः । मृगाणामीशाः सिंहादयः । पशूनामशानंदि केशरादयः । भगवच्च
 शो ज्ञानादिभ्यः । महस्वत्स्वतः महत्त्ववत् । भोजस्वत्स्ववत् । सहस्वत्सहनगुणवत् । बलवत् इच्छाकरणशक्तिवत् । क्षमावत् क्रोधासमुत्थितवत् । ह्रीमत् योग्यलज्जावत् । श्रीमत् लक्षणो
 ऽविभूतिवत् विशेषप्राप्ति योग्यतावत् । स्वतो महत्त्वाच्च महो विशेषप्राप्तिशक्तिता विभूतिर्लक्षणोऽभाहालक्ष्मीशब्देन भण्यत इति आत्मवत् धृतिवत् मनोजयवद्वा । अद्भुतार्णमाश्रयं स मुद्रं । स्वेच्छपैषां विशि
 ष्टत्वं कुरुते तत्तथा स्मृतमित्यतो मिथ्याविभूतित्वं प्रत्युक्तम् ४४

पुरुषनामकएवस्वरूपांशावतारो नान्यइतिशंकापरिहरन्निवतदवतारानुक्रमणं प्रतिजानीते प्राधान्यतइति ऋषयो ब्रह्मादिज्ञानिनो भूम्न आनंदादिगुणपूर्णस्य पुरुषस्य यान् लीलावतारानामनंति पठंति अभ्यासेनोपासते च तांस्ते तव प्राधान्यतो नुक्रमिष्ये गणयिष्यामीत्यन्वयः भवता तदनुक्रमणरसः कर्णपुटे नापीयतां मभिगम्यतां यद्वापीयतां गापतां ध्यायतां पश्यतां पिबतां जनानां कर्मकषायो देहारं भेतुः कर्मखरसस्तस्य शोषो ये स्ते तथोक्तास्तान् पेयत्वे गुणमाह सुपेशलानिति मधुरेभ्योप्यतिमधुरानि मानिति स्वमनसि प्रकाशितत्वेन कालक्षेपं क्षिपति ४५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वितीयस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ अस्मिन्नध्याये प्रतिज्ञातान् परमपुरुषस्यावतारांस्तच्चारेतानि च वक्ति तत्र प्रथमतो वराहकल्पमनुसृत्य वराहावतारं तत्कर्मचाह यत्रेति अत्र दंष्ट्राशब्देन सुदर्शनं गदाचोपलक्ष्यते सकलयज्ञमयीं सुकृत्सुवादिसर्वयज्ञोपकरणजननीं तदाधारां कौर्डीं क्रोडं स्यवराहस्य विद्यमानां तनुं विभ्रत् ब्रह्मादिभिः स्तुतो नंतो यत्र यदाक्षितितलोद्धरणाय उद्यतः समुद्रे निमज्ज्य रसातलगतां महामिदृत्पदंष्ट्राग्रे निधायोर्ध्वगतो भवति तदा तर्महार्णवे तद्रोधापोपागतं तमादिदैत्यं हि रण्याक्षं वज्रधरं दंष्ट्रावज्रेणाद्रिपथा तथा दंष्ट्रादददार गदया विदिर्गे गात्रं मुष्टिभिः कर्ममूले हत्वा गता सुमकरोदित्यर्थः दृविदारण इति धातोः येनां तर्महार्णवे भूनीता तमिति वा १ सुपूज्यं यशो यस्य सुयशाः उत्तमश्लोकशिखामणिः स्वार्पणबुद्ध्या क्रियमाणः शोभमानो यज्ञो यस्य सुयज्ञः क्रियाभिमानो यज्ञनामैद्रसूनुः शोभनो यस्मात्स इति वा स नारायणो रुचेः प्रजापतेः सकाशात् यज्ञ इति नाम्नाऽऽकृत्या रुचिपत्न्यां जातो भूत् अथैन्द्रपदस्य आकूतिसूनु र्यज्ञो दक्षिणायामावतारायां स्वपत्न्यां स्वार्थं भुवन्वतरे तु पिता रूपान्तरान् जीजनत् यो राक्षसैस्तुं

प्राधान्यतो यानृषय आमनंति लीलावतारान् पुरुषस्य भूम्नः ॥ आपीयतां कर्मकषायशोषाननुक्रमिष्येत इमान् सुपेशलान् ४५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वितीयस्कंधे षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यत्रोद्यतः क्षितितलोद्धरणाय विभ्रत् कौर्डीं तनुं सकलयज्ञमयीमनंतः ॥ अंतर्महार्णवे उपागतमादिदैत्यं तं दंष्ट्रयाद्रिमिव वज्रधरो ददार १ जातो रुचे रजनयत्सुयशाः सुयज्ञ आकूतिसूनु रमरानथ दक्षिणायाम् ॥ लोकत्रयस्य महतीं महर्चदार्तिं स्वार्थं भुवेन मनुना हरिरित्यनूक्तः २ जज्ञे च कर्दमगृहे द्विजदेव हूत्यां स्त्रीभिः समं नवभिरात्मगतिं स्वमात्रे ॥ ऊचे य आत्मशमलं गुणसंगं पंकमस्मिन् विधूय कपिलः स्वगतिं प्रपेदे ३ अत्रैरपत्यमभिकांक्षत आहतुष्टो दत्तो मया ह मिति यद्गवान्सदतः ॥ यत्पादपंकजपरागपवित्रदेहायोगार्थिमापुर मयीं यदुहै हयाद्याः ४

प्राप्तेन स्वार्थं भुवेन मनुना संसारकेशसंहरणाद्धरिरिति ज्ञात्वा ईशावास्यामित्यादिनाऽनूक्तो देवचनेन स्तुतः त्रयीश्रुतिर्नित्यवाक्यवेदोनुवचनंत्येति ध्यानं किंच यथासुरजनादुत्पन्नां लोके त्रयस्य महतीमातीं महर्दितियस्मात्तस्माद्धरिरिति ज्ञात्वाऽनूक्त इति वा । क्रियाभिमानाद्यज्ञोसाविंद्रसूनुः प्रकीर्तितः । यज्ञोऽस्त्वात् स्वयं विष्णुर्यज्ञो रुचिसुतः स्मृत इत्यावेरयं यज्ञो हरिरेवेति २ च शब्दात् आनंत्यर्थे । हो द्विज । अथ सविष्णुः कर्दमप्रजापतिपत्न्यां नाम्ना देवहूत्यां नवभिर्मरिचिपादिपत्नीभिः समं सह कपिलनामा जज्ञ इत्यन्वयः तच्चरितमाह आत्मगतिमिति पः कपिलः स्वमात्रे आत्मगतिं तत्त्वसंख्यानरूपा मात्मा विद्यामूचे सकपिलोऽस्मिन् सात्विकप्रकृतिचेतनगणे विद्यमानं गुणसंगं पंकशब्दादिगुणानां संगं तानि रंतेरानिषेवणादुत्पन्नमविद्याकामकमार्त्यपंकमात्मशमलं मनः कल्पमंसां रूपशास्त्रश्रवणजातज्ञानवारीणां विधूय प्रक्षालय स्वगतिं दत्त्वा स्वलोकं प्रपेदे इत्यन्वयः ३ हरिणा सममपत्यमभिकांक्षत इच्छते त्रेभ्यो नस्तपसा तुष्टो भगवांस्तपसा मसभेन मया यंतवपुत्रत्वेन दत्त इत्याहेति यच्च स्मात्सहारिरेतरे नुसूपापामवतारिणो नाम्ना दत्त इति प्रसिद्धो भूत यस्य दत्तस्य पादपंकजपरागनिषेवयापवित्रदेहा यदुःकार्तवीर्यस्य पूर्वजः देहयः कार्तवीर्यार्जुनः तो आर्चयेतां तेषां अमर्यां विष्णुप्रधानां योगादिं अणिमादिपोगासिद्धिमापुरित्यन्वयः अइति ब्रह्मेति श्रुतेः । मयटोपि प्राधान्ये प्रयोगदर्शनात् । उभयीमिति पाठे इह लोकपरलोकविषयां सगुणनिर्गुणविषयां वेति व्याख्यानं च नाम्ना यज्ञानामेति ज्ञातव्यम् ४

आदावित्युभयत्र संबध्यते अत्रादौ मया विविधलोकसिद्धयुक्तपस्तंभकृतं । तदामेमतपतः तपः कुर्वतः सतः । सुतपसः सर्वपूज्यतपसः सनादादौ सनोत्पत्तेः पूर्वो नोस्माकमर्थे सविष्णुनामाभूदित्यन्वयः । अ
वतीर्य च यत्तत्त्वं मुनयः आत्मनात्मनि हृदयपद्मकर्णिकायामचक्षत प्राक्कल्पस्य संप्रवेन जलीभावेन प्रलयेन इह जगति विनष्टं तिरोहितमात्मतत्त्वं सम्यग्जगद्गममोपदिदेशेत्यन्वयः । ब्रह्मणस्तपतः पूर्वविष्णु
र्जातिरुत्क्रमइत्यादिवाक्यंचेममर्थमनुवदति । सनात्संभाजनात्समाराधनलक्षणात् सुतपसः साधनात् ज्ञानभक्तिद्वयात् करुणादितियावत्समाराधितो देवः चतुःसनोभूत् सनकः सनंदनः सनातनः सन
त्कुमार इति चतुर्भूतिरभवदिति पूर्वोक्ततुल्यमिति अस्याऽवतारस्य मुख्यप्रयोजनं जगद्रक्षणमात्मतत्त्ववचनं प्रासंगिकमिति ज्ञातव्यं तदभिप्रायेणोक्तमाचार्यैः सर्वज्ञैः यश्च पातिसदालोकानजितोजयतां
वरइत्यादेः ॥ ५ ॥ धर्मस्य सकाशात् दक्षदुहितरिदक्षपुत्र्यां स्वमूर्त्या सा चिदानंदलक्षणस्वदेहेन नारायणो नर इति नाम्नाऽजनि कीदृशः स्वतपसः स्वज्ञानस्य प्रभावो माहात्म्यं यास्मिन्सस्वतपः प्रभावः प्रताप
माहात्म्ययोः प्रभावः स्यादित्यतो लोकशिक्षार्थं स्वतपसः प्रभावः प्रतापवान्वा अत्रेदं तात्पर्यं नारायणो हरिः कृष्ण इति त्रयोविष्णोः साक्षादवतारानरनाम्न्यंतर्यामितयानरनामावतीर्ण इति तत्र लोकशिक्षा
र्थतपः कुर्वाणो बद्धावसंतौ सदैव तिष्ठत इति नारायणो नर इत्येतावेवोक्ताविति ज्ञातव्यं नरो नारायणश्चैव हरिः कृष्णस्तथैव चेत्यादिवचनात् । स्वतपः प्रभाव इत्युक्तं विवृणोति दृष्टात्मन इति दृष्टात्मनो नित्यम
परोक्षीभूत निजस्वरूपस्य नरनारायणात्मनो भगवतो नियमावलोपंतप आदर्भगं अनंगस्य पृतनाः सेनास्थानीया देवस्त्रियो घटितुं कर्तुं न शकुरित्यन्वयः किंच स्वतोऽप्यधिकसौंदर्यमंदिराणां भगवता तत्क्षण

तस्तं तपो विविधलोकसिद्धयाम आदौ सनात् सुतपसस्तपतः सनोभूत् ॥ प्राक्कल्पसंख्यविनष्टमिहात्मतत्त्वं सम्यग्जगद्गमुनयो यदचक्षतात्मन् ५ धर्मस्य द
क्षदुहितर्यजनिस्वमूर्त्या नारायणो नर इति स्वतपः प्रभावः ॥ दृष्टात्मनो भगवतो नियमावलोपंदेव्यस्त्वनंगपृतना घटितुं न शकुः ६ कामंदहंति कृतिनो न नुरो
षदृष्ट्यारोषं दहंत मुत तेन दहंत्यसह्यम् ॥ सोयं यदंतरमलं निविशन् बिभेति कामः कथं नु पुनरस्य मनः श्रयेत ७ विद्वः सपत्न्युदितपत्रिभिरंति राज्ञो बालोपि सद्गु
पगतस्तपसेवनाय ॥ तस्माददाद्भुवगतिं गृणते प्रसन्नो दिव्याः स्तुवंति मुनयो यदुपर्यधस्तात् ८ यद्वेन मुत्पथगतिं द्विजवाक्यवज्रनिष्पिष्टपौरुषभंगं निर
येपतंतम् ॥ ज्ञात्वाऽर्थितो जगति पुत्रपदं चले भेदुग्धावसूनि वसुधासकलानियेन ९

सृष्टानां स्त्रीणां दर्शनाल्लज्जितास्ततो न्वर्तते तपस्मिन्नर्थे तु शब्दः यद्यप्यनंगपृतनास्तथापीत्यास्मिन्नर्थे वा ६ क्रोधवत् एव मनसिकामः पदं लभते हरेस्तु स एव पदं प्राप्नोति नितरां कामो तस्तत्साधनं
कार्यक्षममभूदित्याह काममिति कृतिनो महात्मानः शंकारादयो रोषाविष्टदृष्ट्या कामंदहंति ननु प्रसिद्धोयमर्थः उत्तशब्दोऽप्यर्थे तेऽपि दहंतरोषं न दहंति तत्र हेतुर्गर्भविशेषणमाह असह्यमिति सोयं रो
षो मधुसूदने अंतः मनो निविशन् निवेष्टुमिच्छन् अलं बिभेति अत्र हेतुर्मलमिति वा क्रोधनिवेशनसहकारिणो गृहपलक्षणमलविधुरत्वादित्यर्थः कामोऽस्य हरेर्मनः कथं नु श्रयेत न कथमपि सहकारिणः क्रोध
स्य प्रवेशसंदेहादित्यर्थः किंच नावसरमासाद्यापीत्यास्मिन्नर्थे पुनरिति ७ यदुत्तानपादनाम्नो राज्ञो तिके सुनीत्या सपत्न्या उदितपत्रिभिर्वाग्बाणैर्विद्वः सन् बालोपि पुरादुपगतो निर्गतस्तपसेवनायाऽगमदिति शे
षः तत्र नारदोपदिष्टविधिना तपश्चरते प्रत्यक्षं दृष्ट्वा गृणते स्तुवते तस्मै धुवाय तपसा प्रसन्नो हरिर्वासुदेवनामविग्रहविशेषं गृहीत्वा ध्रुवगतिं नित्यस्थानमदादित्यन्वयः । वैकुण्ठाद्यन्यतममदात्किमित्याशङ्क्यता द्विशिन
ष्टिदिष्पा इति यदुपर्यधस्तात् यस्या ध्रुवगतेरुपर्यधस्तात् स्थिता अंबरचारिणो मुनयो यांस्तुवंति तामिति शेषः अवतारो महाविष्णोर्वासुदेव इतीरित इत्यादेः किं नामाय मवतार इति शंका निरस्तोति ८ अथो
त्पथगतिं मा भेदयजध्वं मत्तो न्यदैवनास्तीत्यद्वैतमार्गवर्तिनमत एव द्विजवाक्यवज्रेण निष्पिष्टपौरुषभंगं विनाशितपुरुषाकारभागे धर्ममृत्तानिरयेपतंतं वेन ज्ञात्वा परमार्थभिर्जगत्पालनायार्थितो जगति भूलोके पुत्र

पदमथितवेनदक्षिणभुजोत्पन्नपृथ्वारुणमहाराजस्थानंलेभइत्यन्वयः स्वयंचपृथुनामातत्रविष्णुरित्यर्थश्चशब्देनानुवदति । पृथुर्नाममहाराजस्तत्रविष्णुःस्वयंविभुरित्यादेः । तत्कर्माह । दुग्धेति येनपृ
थ्वाविष्टेनपृथुनाम्राहरीणावसुधाभूमिःसकलानिवसूनिअमृतादिद्रव्याणिचदुग्धेत्यन्वयः ९ असौनारायणोनाभेराज्ञःसकाशात्सुदेविसूनुरासेत्यन्वयः मेरुदेव्याःसुदेवीतिनामांतरंराजकृतं तदवता
रप्रयोजनमाह योवाइति ऋषभनामायोवैहरिःसमहृत्सर्वातर्हृदिस्थितंसमंत्रज्ञपश्यतीतिनित्यापरोक्षीकृतस्वरूपइत्यर्थः योगचर्यापरमहंसधर्मचचार ऋषयोयद्रूपंरामहंस्यंपरमहंसंप्राप्पमामनंति यश्च
स्वस्थःस्वाधारःप्रशांतकरणःप्रलुप्तसुखात्मकदेहेंद्रियः अतएवपरिमुक्तसंगोबाह्यसुखानपेक्षः । विधिनिषेधविमुक्तस्ययोगचर्याकरणं किमर्थमित्याशंकावाइत्यनेननिरस्ता लोकसंग्रहार्थत्वेनतदाचरण
प्रसिद्धेरिति स्वस्थइत्यादिविशेषणबाहुल्याच्च प्राप्पप्रयोजनांतरंनस्ति १० साक्षात्तुर्यः । एषयज्ञपुरुषोममसत्रेयज्ञेनाम्राहयशीर्षिआसेत्यन्वयः तिर्यग्योनिस्त्वेप्यैश्वर्यादिगुणसामग्रीमानित्याह भग
वानिति तपनीयंरूप्यहेमोरित्यभिधानान्मूलावताररूपापेक्षयोभयवर्णत्वंयुक्तं अनेनसाक्षान्नारायणएवेतिनिरणायि हिरण्यश्मश्रुरित्यादिश्रुतेः इतोप्यनारायणएवेत्याह छंदोमयइति छंदआदीनामा
धारत्वात्विषयत्वादुद्देश्यत्वादंतर्पामित्वाच्चन्मयत्वं तत्कर्माह वाचइति अस्यहयग्रीवस्यश्वसतःश्वासंकुर्वंतोनस्तःनासिकाया उशतीर्भगवद्गुणप्रातिपादकत्वेनशुद्धाः श्वासरूपावाचोवेदादिलक्षणावभू

नाभेरसावृषभआससुदेविसूनुर्योवैचचारसमदृग्दियोगचर्याम् ॥ यत्पारमहंस्यमृषयःपदमामनंतिस्वस्थःप्रशांतकरणःपरिमुक्तसंगः १० सत्रेममासभग
वान्हयशीर्षिणःसाक्षात्सयज्ञपुरुषस्तपनीयवर्णः ॥ छंदोमयोमस्वमयोऽखिलदेवतात्मावाचोबभूवुरुशतीःश्वसतोस्यनस्तः ११ मत्स्योयुगांतसमयेमनु
नोपलब्धःक्षोणीमयोनिखिलजीवनिकायकेतः ॥ विस्रंसितानुरुभयेसलिलेमुखान्मआदायतत्रविजहारहवेदमार्गान् १२ क्षीरोदधावमरदानवयूथपाना
मुन्मथनताममृतलब्धयआदिदेवः ॥ पृष्ठेनकच्छपवपुर्विदधारगोत्रंनिद्रेक्षणोऽद्रिपरिवर्तकषाणकंदूः १३ त्रैविष्टपोरुभयहारिन्निहिरूपंकृत्वाभ्रमद्वकुटि
दंष्ट्रकरालवक्त्रम् ॥ दैत्येद्रमाशुगदयाभिपतंतमारादूरौनिपात्यविददारनखैःस्फुरंतम् १४ अंतःसरस्युरुबलेनपदेष्टहीतोग्राहेणयूथपतिरंबुजहस्तार्तः ॥
आहेदमादिपुरुषाखिललोकनाथतीर्थश्रवःश्रवणमंगलनामधेय १५

वुरित्यन्वयः छंदांसिचमसाश्चैवदेवालोकाश्चसर्वशइत्यादीनामपटोविकारार्थत्वंप्रयुक्तं ११ मेमुखाद्विस्रंसितानिर्गतान्वेदमार्गान्हयग्रीवदैत्येनापहतान्हृष्टामत्स्योवतीर्वतंहत्वातान्समादायस्थितः
पुनर्युगांतसमयेमन्वंतरप्रलयेसप्तऋषिभिःसहस्तुवतवैवस्वतमनुनोपलब्धोदष्टः क्षोणीमयःक्षोणीमयनावाश्रयत्वादतएवनिखिलजीवनिकायानांकेतआश्रयः तन्नोरुभयेमहाभयंकरेसलिलेप्रलपसमुद्रजले
विजहारेत्यन्वयः १२ अमृतलब्धयेऽप्रदानवयूथपानांक्षीरसमुद्रमुन्मथनतांसतामतिभारेणक्षीरोदधौमज्जंतंगोत्रंपर्वतं सआदिदेवःकच्छपवपुर्भूत्वापृष्ठेनविदधारेत्यन्वयः उपर्यधोनेत्रगोत्रयोऽरित्यर्थोतको
वीत्पुपसर्गः तज्जातिस्वभावमाह निद्रेक्षणइति निद्रयेषन्मीलितनेत्रः निद्राहेतुमाह अद्रीति मंदराद्रेःपरिवर्तःपरिभ्रमणंतेनकषाणंविलेखनंतेनजातःकंदूःकंदूयनंर्यस्यसतथा १३ त्रिविष्टपानां
देवानांदैत्याद्यदुरुभयंतद्वारितद्धननशीलं भ्रमंत्यास्फुरंत्याभ्रकुट्यादंष्ट्राभ्यांचकरालंभयंकंचवक्त्रंयस्यतत्तथा नृसिंहयोर्नरस्यासिंहस्यचरूपमिवरूपंकृत्वासहरिरारात्दूराद्गदयाभिपतंतंस्फुरंतदैत्येद्रं
हिरण्यकशिपुवेगेनोरौनिपात्यनखैर्विददारेत्यन्वयः इविदारणइतिधातोः १४ यदायूथपतिर्गजेंद्रःसरस्युरुग्राहेणपदेष्टहीतार्तःसत्रंबुजहस्तः हेआदिपुरुष आखिललोकनाथ तीर्थश्रवःपावन
कीर्ति श्रवणमात्रेणमंगलप्रदानारायणाद्यभिधान त्वमस्माद्रक्षतीदमाह १५

तदातापसोनामभगवानरणार्थिनं शरणार्थिनं स्मृत्वा तत्रागत्य कृपया तं हस्ते प्रगृह्योज्जहार भगवच्छब्दवाच्यत्वमृष्यादीनामप्यस्तीति ततो व्यावर्तयति अप्रमेय इत्यादिना अप्रमेय इत्युत्तराहितः एतदाका-
शस्याप्यस्तीत्यतश्चक्रायुध इति नन्वेनेन योद्वाप्युच्यत इति तत्राह पतगेति पतगराजो गुरुदस्तस्य भुजमधिरूढः भुजस्कंधयोरतिसामीप्यादेव मुक्तं किं कृत्वा चक्रेण सुदर्शनेन न क्रस्यग्राहस्य वदनं विनिपा-
टयच्छित्त्वा हरिस्तापसनामासौ जातस्तपसि वै मनुरित्यादेः कोयमवतारो नामेति शंका निरस्ता १६ वामनत्रिविक्रमावतारौ तत्कर्मचाह ज्यायानेत्यादि श्लोकद्वयेन अत्र यत्तच्छब्दावध्याहार्यौ त-
थाहि योधियज्ञो भगवान्गुणैर्ज्यायानप्यदितेः सुतानां मवरजोऽभूत्तेन भगवता दैत्यानां गर्ववामयति उद्गारयतीति वामनः तेन वामनरूपेण त्रिपदच्छलेन क्षमां जगृहे इति यत्तदथो तस्मात्स एव वामन इमां स्त्रील्लो-
कां विभिः पदैर्विचक्रमे तस्मात्त्रिविक्रमश्चाभूदिति वाक्यशेष इत्यर्थः किमर्थमेवं हरिणा कृतमत्राह याच्यामिव मार्गवर्तापुमान् प्रभुभिरप्युपायैर्विनान् चाल्य इति न्यायदर्शनार्थमेवं कृतामिति भावः य-
द्वा अधियज्ञः क्षमाया मुह्यं वामनेन हस्वतरेण रूपेण जगृहे त्रिलोकीमिति शेषः कथं त्रिपदच्छलेन इमां ल्लोकान्विचक्रमे इति यत्तस्माददितेः सुतानां जन्मनाऽवरजोऽपि गुणैर्ज्यायान् । सममन्यत् १७ त्रिपद-
च्छलेन त्रैलोक्यं दत्तवतो बिलेर्दानफलमिन्द्रपदावाप्तिरितिसंगिरंते केचित्तत्र किंतु हरितोषणद्वारामुक्तावानंदोद्रेकता एव ऐंद्रपदं नांतरीयं फलं तु हरितोषणमित्यादेरित्याशयेनाह नार्थ इति अंगनारद । प्रति

स्मृत्वा हरिस्तमरणार्थिनमप्रमेयश्चक्रायुधः पतगराजभुजाधिरूढः ॥ चक्रेण न क्रवदनं विनिपात्य तस्माद्वस्ते प्रगृह्य भगवान्कृपयोज्जहार १६ ज्यायान्गु-
णैरवरजोऽप्यदितेः सुतानां लोकान्विचक्रमइमान् वदथो अधियज्ञः ॥ क्षमां वामनेन जगृहे त्रिपदच्छलेन याच्यामृते पथि चरन् प्रभुभिर्न चाल्यः १७ नार्थो बलेर-
यमुत्क्रमपादशौचमंभः शिवं धृतवतो विबुधाधिपत्यम् ॥ यो वै प्रतिश्रुतमृतेऽपि च शीर्षमाणमात्मन्यभंगमनसा हरयेऽभिमेने १८ तुभ्यं च नारद भृशं भगवा-
न्विवृद्धभावेन साधुपरितुष्ट उवाच योगम् ॥ ज्ञानं च भागवतमात्मसुतत्त्वदीपं यद्वासुदेवशरणा विदुरं जसैव १९ चक्रं च दिक्षु विहतं दशसुस्वतेजोमन्वंत-
रेषु मनुवंशधरो विभर्ति ॥ दुष्टे पुराजसुदमं विदधत्स्वकीर्तिसत्ये निविष्ट उशर्ती प्रथयंश्चरित्रैः २० धन्वंतारिश्च भगवान्स्वयमासे देवो नाम्ना नृणां पुरुजं रूजं जा-
शुहंति ॥ यज्ञे च भागममृतायुरवाप चाद्वा आयुश्च वेदमनुशास्त्य वतीर्य लोके २१

श्रुतं पदत्रयमृतेऽपि चात्मन्यं स्वसंबंधि शीर्षमाणं शीर्षारूपमानं मनसामनः पूर्वकं हरयेऽभिमेने समर्पयामास तस्यास्योत्क्रमपादशौचमंभः शिवं शिरसा धृतवतो बलेर्यद्विबुधाधिपत्यलक्षणं फलमयमर्थो न । साक्षा-
त्फलं न भवति तत्रांतरीयकमेवेत्यन्वयः वा इत्यनेनास्यार्थस्यानन्यथात्वं वाक्ते १८ महिदासनाम्नो हरेरवतारस्य चरित्रमाह तुभ्यमिति विवृद्धभावेन समुद्रिक्तभक्त्या साधुपरितुष्टो नाम्ना महिदासो भगवांस्तुभ्य-
मस्मदादिभ्यश्च भगवद्विषयं कर्मयोगं ज्ञानयोगं चोवाचेत्यन्वयः आत्मेत्यनेन भागवतत्वं स्पष्टयति अत्र प्रमाणमाह यदिति यत्ज्ञानं वासुदेवशरणा ब्रह्मादयः अवैष्णवनिषेधार्थ एव शब्दः तदुक्तं ऐतरेयो हरिः
प्राहनारदाय स्वकांतुं । यत्प्रापुर्वैष्णवानान्येतद्दत्तेन सुखं परमिति १९ राजराजेश्वरावतारं तच्चरित्रं चाह चक्रं चेति राजराजेश्वर इति नाम्नाऽवतीर्णो हरिः स्वायं भुवादिमनुवंशधरः सन् दुष्टे पुराजसुदमं विदधत्
सत्ये धर्मे सत्यसंधानेनानि विष्ट उशर्ती कर्मनीषां स्वकीर्तिं चरित्रैः प्रथयन् प्रख्यापयन् मन्वंतरेषु भगवान्प्रियव्रतादिचक्रवर्तिष्वप्यास्थितो दशसुदिक्षु विहतमपातिहतं तेजः स्वरूपभूतप्रभावं चक्रमाज्ञालक्षणं विभर्ती
त्यन्वयः मन्वंतरेषु भगवांश्चक्रवर्तिषु संस्थित इत्यादिकमत्र मानम् २० देवो भगवान्स्वयमेव विशेषावेशमंतरेण मन्वंतरेऽश्वासावतीर्णश्च पुरुजं बहुरोगाणां रूजो रोगान्नाम्नो चरितेन हंति स एवामृतायुर्नै-
त्यमुक्तः सन्नद्धा । यज्ञभागं चावाप आर्षुर्वैदं च बोहटं शास्त्रं चानुशास्ति कृत्वा लोके प्रवर्तयति २१

भार्गवराभावतारंतत्कर्मचसंक्षिप्पाह क्षत्रमिति उरुद्रंगसतीतिउग्रवीर्यस्यसउग्रवीर्यःआत्मभ्यःपुरुषेभ्योमहान्पुरुषोत्तमोऽसौ उर्वोधारानिशिताग्रंस्पतउरुधारःसचासौपरश्वधःपरशुःतेनावनिकंटक
मतएववरकार्तिलिप्सुनरकदुःखलघुकामं उद्दिशतपथंत्पक्तसन्मार्गं ब्रह्मधुक्ब्राह्मणद्रोहि अतएवविधिनादैवेनक्षयायोपहृतंसमापितं क्षत्रंक्षत्रियकुलं उद्दंत्युन्मूलयतीत्यन्वयः त्रिःसप्तकृत्वएकविंशद्वारं
२२ रामावतारंतद्विक्रमंलक्ष्मणोयस्मिन्विहृद्यतिमरणलक्षणामाच्छत्त्रमाप सःकलेशःप्राणःश्रद्धावायुरित्यादिश्रुत्युक्तानां कलानांस्वकार्यशक्तिप्रदः कृत्स्नःपूर्ण
प्रसादआनंदोयस्यसतथा कार्येणकारणोपलक्षणं सुसुंदरंमुखंयस्यसतथा कृत्स्नप्रसादश्चायंसुमुखश्चेतिसमासः इक्ष्वाकुवंशेकलयास्वरूपांशेनावतीर्थगुरोर्दशरथस्यानिदेशेनियोमेतिष्ठन्सदयितानुजःसीता
लक्ष्मणभ्यांसहितो रामोवनमाविवेशेत्यन्वयः २३ दूरेस्थितासुहृत्सीतायस्यसः तस्यरामस्योज्ज्वलितोरोषएवसुशोषोऽग्निःतेनयुक्तयादृष्ट्या अग्निःसुशोषःकक्षप्रस्तिमिरारिर्हिरण्यदशति मकराश्चउ
रगाश्चनकाश्चमकरोरगनक्राः तात्प्यमानानांपुनःपुनःपच्यमानानांमकरोरगनक्राणांचक्राणियस्मिन्सतथा ऊढंभयंयेनसतथा अंगेवैपःकंपोयस्यसतथाऊढंभयश्चांमवेपश्चएवंविधउदधिस्त्रिपुरंहरवदरिपु
रंलंकांदिधक्षोर्दग्धुकामायतस्मैरामायसपदिमार्गमदादित्यन्वयः २४ वक्षस्थलस्पर्शरुग्णमग्रमहेंद्रवाहस्यैरावतस्यदंतावक्षस्थलस्पर्शरुग्णमहेंद्रवाहदंतास्तैर्विलंबितःककुभांजयः विलंबितककुब्ज

क्षत्रंक्षयायविधिनोपहृतंमहात्माब्रह्मधुगुज्जितपथंनरकार्तिलिप्सु ॥ उद्दंत्यमाववमिकंटकमुग्रवीर्यस्त्रिःसप्तकृत्वरुधारपरश्वधेन २२ कृत्स्नप्रसादसुमुखः
कलयाकलेशइक्ष्वाकुवंशअवतीर्यगुरोर्निदेशे ॥ तिष्ठन्वनंसदयितानुजआविवेशयस्मिन्विहृद्यदशकंधरआर्तिमार्छत् २३ तस्माज्जदादुदधिरूढभयांगवे
पोमार्गसपद्यरिपुरंहरवदिधक्षोः ॥ दूरेसुहृन्मथितरोषसुशोषदृष्ट्यातात्प्यमानमकरोरगनक्रचक्रः २४ वक्षस्थलस्पर्शरुग्णमहेंद्रवाहदंतैर्विलंबितककुब्जयरू
ढहासः ॥ सद्योसुभिःसहविनेष्यतिदारहर्तुर्विस्फूर्जितैर्धनुषउच्चरितैःससैन्यः २५ भूमेःसुरेतरवरूथविमर्दितायाःक्लेशव्ययायकलयासितकृष्णकेशः ॥
जातःकरिष्यतिजनानुपलक्ष्यमार्गःकर्माणिचात्ममहिमोपनिबंधनानि २६

यस्तेनरूढ उत्पन्नोहासोऽदृहासोयस्यसतथा सैन्येनसहितोरावणस्तस्यदारहर्तुःदारान्सीतामाहर्तुकामस्यरामस्य धनुषउच्चरितैर्नियतैर्विस्फूर्जितैरसुभिःसहविनेष्यति विनयमदाविनाशमेप्स्यति पुनःस
द्यस्तत्क्षणएवराममुक्तैःशरैर्विनेष्यतिविनाशंप्राप्नोतीत्यन्वयः धनुर्विस्फूर्जितैर्नष्टोरावणःपूर्वमेवतु पुनःशरैराममुक्तैःसानुबंधोविनेष्यतीत्यनेनधनुर्विस्फूर्जितैर्विनाशःकथमभूदित्यमाशंकानिरस्तोति स
सैन्यइत्यस्यविवरणंसानुबंधइति २५ कृष्णावतारमन्यसाध्वंतत्कर्मधंसंश्लक्षयति भूमेरित्यादिश्लोकदशकेन सहरिभंसितकृष्णकेशइतिनामकलयाजातःकर्माणिकरिष्यतीत्यन्वयः कर्मणातत्त्वज्ञा
नंकस्मान्नोदेत्यतउक्तं जनोति प्राकृताज्ञेयमार्गत्वादित्यर्थः अवतारप्रयोजनमाह सुरेतरेषामसुराणांवरूथेनसमूहेनसेनयावाविमर्दितायाःपीडितायाभूमेःक्लेशव्ययायेति कीदृशानिकर्माणिआत्ममहिमो
पनिबंधनानिस्वमहिमनिमित्तानिपूतनावधादीनिहरेःकर्माणिपरकर्मानिबंधनानिभवंति अन्येषांकर्माणितन्महिमनिबंधनानीतिवार्थः तदुक्तं विष्णोर्नान्येनकर्माणिपरेषांतन्निबंधनमिति अत्रानंतंशे
रौहिणेयेरामेशुक्लकेशात्मकरामाभिधानेनहरिस्तिष्ठन्जगद्रक्षयतीत्येतद्रामएकोद्घनंतंशस्वन्नरामाभिधोहरिरित्यादिनोक्तं अतएवग्राह्यमितिभावः २६

तोकेनेत्यणुनाबालेनानिर्देशेनेत्यर्थः शरीरोत्थानादिप्रवृत्तिहेतुत्वादुवः प्राणास्तान्मुपतीत्युलूषिकात्स्याः स्तनपानेन जीवहरणं यत्कर्म । त्रैमासिकस्य त्रयोमासावयोलक्षणा निवृत्तायस्य सत्तथातस्य कृष्णस्योत्क्षिप्तेन पादेन शकटोपवृत्तः व्यत्यस्ताक्षेण शकटेन शकटाख्यो हत इति यच्च । उलूखलवद्वेन रिंगता क्रीडतांतरंगतेन मध्यगतेन बालेन दिविस्पृशोः सहस्रधनुर्मात्रोर्ध्वदेशं स्पृशतोः तावदुच्छ्रययोरित्यर्थः यमलार्जुनयोरुन्मूलनंच यत्तत्सर्वकर्म इतरथा विष्णुर्न चेत्स्वमाहिमोपनिबन्धनत्वेन न भाव्यं सहस्रधनुषस्तूर्ध्वानुशब्देनापि भण्यत इति च २७ विषतोयपीतान् विषमिश्रजलं पीतवतः जीवयत् अजीवयत् अनुग्रहलक्षणदृष्टिवृष्ट्या तच्छुद्धये यमुनाहदजलशुद्धये हृदि न्यायमुना नद्यां विहरन् कालीय नागमुच्चाटयिष्यन् उच्चाटितं करिष्यति च विषजले विहरणं दुर्गस्थानहृदादुच्चाटनं च नान्यसाध्यं तदनेन कृतमितरथान भाव्यमित्यर्थः २८ आशु आशुनाविष्वग्व्यापिनादावाग्निना विपिने दंदं ह्यमाने सति निशिसर्वात्मना ज्ञाने यत्तु सर्वात्मना ज्ञानं निशासापरिकीर्तितेति वचनात् निःशयानं नितरां शयानं कर्तव्यमूढं तर्हि अचेतनं किं नेत्याह अवसितांतकालं निश्चितमरणकालं व्रजं तेषां नेत्रे पिधाय पिहिते कारयित्वा इतो दावाग्नेरुन्नेष्यतीति यत्कर्म तदन्वेषां दिव्यमेव स्तुत्यमेव कुत इति तत्राह अनधिगम्येति नित्यसमाहितैर्ब्रह्मा

तोकेन जीवहरणं यदुलूषिकाया त्रैमासिकस्य च पदाशकटोपवृत्तः ॥ यद्विगतांतरंगतेन दिविस्पृशोर्वा उन्मूलनं त्वितरथार्जुनयोर्न भाव्यम् २७ यद्वैव्रजे व्रजपशून् विषतोयपीतान् गोपांस्तु जीवयदनुग्रहदृष्टिवृष्ट्या ॥ तच्छुद्धयेति विषवीर्यविलोलजिह्वमुच्चाटयिष्यदुर्गं विहरन् हृदि न्यायम् २८ तत्कर्म दिव्यमिव यन्निशि निःशयानं दावाग्निनाशुविपिने परिदहमाने ॥ उन्नेष्यति व्रजमितो वसितांतकालं नेत्रे पिधाय सबलो नधिगम्य वीर्यः २९ गृहीतयद्यदुपबद्धममुष्यमाताशुल्वंसुतस्य न तु तत्तदमुष्यमाति ॥ यजृभतोस्य वदने भुवनानि गोपीसंवीक्ष्य शंकितमनाः प्रतिबोधितस्य ३० नंदंच मोक्षयति भयाद्वरुणस्य पाशाद्रोपान्विलेषु पिहितान् मयसूनुना च ॥ जल्प्यावृतं निशि शयानमतिश्रमेण लोके विकुंठ उपधास्यति गोकुलं स्म ३१ गोपैर्मखे प्रतिहते व्रजविपुवाय देवेभिर्वर्षति पशून् कृपयारिरक्षुः ॥ धर्तोच्छिलीं धमिव सप्तदिनानि सप्तवर्षो महीध्रमनघैककरे सलीलम् ३२ क्रीडन् वने निशि निशाकररश्मिगौर्यां रासोन्मुखः कल्पदाय तमूर्च्छितेन ॥ उद्दीपितस्मररुजां व्रजसद्वधूनां हर्तुं हरिष्यति शिरोधनदानुगस्य ३३

दिभिरप्यविज्ञेयमाहात्म्यत्वादित्यर्थः सबल इत्यनेन बलस्याप्येतादृशी शक्तिर्नास्तीति लक्ष्यते २९ अमुष्य कृष्णस्य माता सुतमुपबद्धं यच्छुल्वं दामगृहीत गृह्णाति तत्तु दाया मुष्यसुतस्य न माति न पूर्यते इत्यमेयलक्षणं माहात्म्यं यद्वोपी प्रतिबोधितस्य निद्राया उत्थितस्य जृभतो मुखं व्यादाया लस्यं परिहरतोऽस्य कृष्णस्य वदने चतुर्दश भुवनानि सम्यग्वीक्ष्य शंकितमना भीतमना अभूदिति यच्च तदपि ३० पाशाद्रयाग्निशयिचायां शयानं जरुष्या अन्यथा ज्ञानहेतुवाचावृतं । अन्यथा ज्ञानहेतुर्यावाक्साजलिपः प्रकीर्तितेति च । अत एवातिश्रमेण संसारक्लेशेन पीडितं गोकुलं विकुंठलोके उपधास्यतीति यत्तदपि ३१ मखे आत्मोद्देशे यज्ञे देवेन्द्रे व्रजविपुवाय जलौघेन गोष्ठनाशाय । गोष्ठाध्वनिवहा व्रजा इति । रिरक्षुः रक्षितुकामः महीध्रं गोवर्धनगिरिं । सलीलं धर्ताधारयिष्यतीति उच्छिलीं धमिव सप्तदिनानि सप्तवर्षो महीध्रमनघैककरे सलीलम् ३२ निशाकररश्मिगौर्यां रासोन्मुखः कल्पदाय तमूर्च्छितेन ॥ उद्दीपितस्मररुजां व्रजसद्वधूनां हर्तुं हरिष्यति शिरोधनदानुगस्य ३३

येप्रलंबादयः कृष्णारुणेनहरिणाऽदर्शनमिताः येचान्येमैदादयस्तथाजरासंधादयः येचकुरुपांडवसेनागताःकांबोजादयःबलपार्थभीमद्रोणद्रौण्यादिव्याजाह्वयनहरिणामरणंप्रापितास्तेसर्वेतदीपानि
लथंयातीत्यन्वयः द्वेषिणउदासीनाभक्ताइतित्रिविधाजीवास्तत्रद्वेषिणोनितरांलीयतेसुखंयस्मिस्तदंधंतमोपांति उदासीनानिरयंनरकं भक्तानिष्कामस्याभीष्टानंदस्यप्राप्तिर्वास्मिस्तं वैकुण्ठादिकंपांतीत्य
र्थः सर्वचस्थानंहरेर्विद्यमानं तदुक्तं विद्वेषिणोप्युदासीनाभक्ताअपिनसंशयः । हरेर्हंसदनंयांतिव्यक्तंभक्तैस्तुगम्यते । आरभ्यतमभामुक्तःकृष्णस्यसदनंयतः । अव्यक्तहरिलोकत्वादन्वेषामन्यलोकते
ति रामभीमादिनामानिहरेरेवमुख्यानि रमणशक्त्यभयवर्णादीनांशक्तिवृत्तिहेतूनांहरेर्मुख्यत्वादन्वयत्रामुख्यत्वात् व्यवहारार्थसंकेतितत्वाद्वाजानि तदप्युक्तं रामभीमार्जुनादीनिविष्णोर्नामानिसर्व
शः । रमणाभयवर्णाद्याःशब्दवृत्तिहेतवइत्यादि । रयगतावितिधातोःरलयोरभेदः न्यक्भावंनिरयंनीचगार्तितमइतिवा निन्यग्भावनिकामयोरिति ३४ ३५ कालवलेनमीलितदृशामुत्सन्नज्ञानानांस्तो
कायुषांअल्पायुषानृणांस्वनिगमःस्वविषयोवेदोदूरपारइत्यवमृश्यसविष्णुर्बतकृपयासत्यवत्यामाविर्हितोऽवतीर्णोवेदहुमंविटपशःशाखोपशास्त्राभेदेनविभजिष्यतीत्यन्वयः कस्मिन्पुगेइत्यतुक्तं अनुपुग
मिति एतदुक्तंभवति तृतीयेसप्तमेषोडशेपंचविंशेअष्टाविंशेचद्वारेपूर्वेषुचान्यैर्व्यासनामभिर्विभजिष्यतीति अष्टाविंशेस्वयमेवविभजिष्यतीति । तृतीयेसप्तमेचैवषोडशेत्यादिवचनं च विशेषवाचिनातुशब्देनशु
हीतंकृष्णावतारादुपरिव्यासावतारकथनंतदुपरितनमन्वतरेष्वपिव्यासावतारसद्भावादविरुद्धमित्यस्मिन्नर्थेहिशब्दः पुराणप्रसिद्धेरिति ३६ देवद्विषांमतिविमोहं बुद्धिमोहनकमतिप्रलोभंमतिवंचकंबालवे

येचप्रलंबस्वरदुर्दुरकेशयरिष्टमल्लभकंसयवनाःकुजपौंड्रकाद्याः ॥ अन्येपिशाल्वकपिबल्वलदंतवक्रसप्तोक्षशंवरविदूरथरुक्मिमुख्याः ३४ येवामृषेसमि
तिशालिनआत्तचापाःकांबोजमत्स्यकुरुसृंजयकैकयाद्याः ॥ यास्यंत्यदर्शनमिताबलपार्थभीमव्याजाह्वयेनहरिणानिलयंतदीयम् ३५ कालेनमीलितदृ
शामवमृश्यनृणांस्तोकायुषांस्वनिगमोबतदूरपारः ॥ आविर्हितस्त्वनुयुगंसहिसयवत्यांवेदहुमंविटपशोविभजिष्यतिस्म ३६ देवद्विषांनिगमवर्त्मनिवि
ष्ठितानांपूर्भिर्मयेनविहिताभिरदृश्यमूर्तिः ॥ लोकान्घ्नतांमतिविमोहमतिप्रलोभंवेपविधाययदभाषतऔपधर्म्यम् ३७ यर्ह्यालयेष्वपिसतांनकथाहरेः
स्युःपाषंडिनोद्विजजनावृषलानृदेवाः ॥ स्वाहास्वधानषडितिस्मगिरोनयत्रशास्ताभविष्यतिकलेर्भगवान्युगांते ३८ सर्गतुयोहमृषयोनवेयप्रजेशःस्थाने
थधर्ममस्वमन्वमरावनीशाः ॥ अंतैत्वधर्महरमन्युवशाःसुराद्यामायाविभूतयइमाःपुरुशक्तिभाजः ३९

पंविधाययदौपधर्म्यमुपधर्माणांपाषंडधर्माणांप्रतिपादकंशास्त्रंतदभाषतेत्यन्वयः नारायणइतिशेषः । एतेऽसुराःकेइत्याशंक्यपूर्वजन्मकर्मपूर्वकंतान्विशिनष्टि निगमेत्यादिना प्राग्जन्मनिमयेनविहिताभि
स्तिसृभिःपूर्भिःपूरीभिः लोकान्घ्नतांनशयतांरुद्रेणहतानांपुनर्विप्रजन्मलब्धानिगमेनाविहिताभिःक्रियाभिःनिगमवर्त्मनिविष्ठितानांवेदमार्गेप्रतिष्ठाय यज्ञादिविशिष्टकर्मानुष्ठानोत्थिराणामदृश्यामूर्तिर्य
स्यसतथा दैत्यैरज्ञेयस्वरूपइत्यनेनततोवेदमार्गाच्चलनायदेवैःप्रत्यक्षीकृत्यप्रार्थितइतिज्ञातव्यं बुद्धोक्तशास्त्रस्यवेदबाह्यधर्मप्रतिपादकत्वमज्ञजनदृष्ट्यावेदोपमाणमित्यादिरूपस्यतस्यैवविष्णोःप्रमाण
मित्यादिवेदप्रतिपाद्यार्थत्वेनदेवेभ्यःप्रशांतसहितायांहरिणोक्तत्वादितिद्योतनायाभाषतेत्युक्तं स्वसूत्राणांभाष्यंचकृतवानित्यर्थः ३७ यर्ह्यस्मिन्पुगेसतामालयेष्वपिहरेःकथानस्युः द्विजजना
श्रपाषंडिनःपाषंडवर्तिनःस्युर्नृदेवावृषलाधर्मविनाशकाः । यत्रयस्मिन्पुगेस्वाहादिगिरोनसंतिसमवचनाभावेस्मरणमपिनास्ति इतिशब्दभाष्ये तदातस्यकलेर्युगस्यांतेऽवसानेभगवान्शास्ताभविष्यति
दुष्टानामितिशेषइत्यन्वयःइतिशब्दःस्वरूपावतारकथनसमाप्तिवचनोवेति ३८ मायाविभूतीराह सर्गइति योहंचतुर्मुखःयेचकर्दमाख्याकश्यः येचमरीचाद्यानवप्रजापतयः तेसर्वे । सर्गसृष्टिसमये
प्राप्ते । पुरुशक्तिभाजःपूर्णशक्तिभाजोहरेर्मायाविभूतयः । अथयोधर्मः येमत्वाः येचतुर्दशमनवोपेचाप्रेशाश्चतुर्दशैर्द्वैः येचावनीशाःप्रियव्रतादयःतेसर्वेस्थानेस्थितिकालेप्राप्तेपा लनायविष्णोर्माया

विभूतयः । योऽधर्मोयश्चहरोरुद्रोयेचमन्पुवशासुराद्याः क्रोधवशाः सुरपुरः सरास्ते सर्वे अन्ते तु संहारकाले च प्रभे संहाराय हरे र्माया विभूतय इत्यन्वयः । सृष्टिपालनसंहारकालेषु मायया स्वेच्छया विविधोभूत्वाऽऽस्मदादिषु स्थित्वा सृष्टिपालनसंहारान् करोति यद्वा मायया भगवदिच्छयाऽऽस्मदादीनां सदा विभूतयो भवन्तीत्यतोऽस्मदादयो हरे र्माया विभूतयो न तु स्वस्वरूपीव भूतय इत्यर्थे विशेषस्तु शब्दसूचितया हरी च्छया विभूतिर्यद्ब्रह्मादीनां सदा भवेत् । इच्छया वा बहुविधस्तेषु विष्णुः स्वयं स्थितः । अतो माया विभूति त्वन्तेषां मत्स्यादयः स्वयमिति स्मृत्या गृहीत इति ३९ ननु स्वरूपमायया विभूतीनामेतावच्च वेदिदं सर्वसुलभं ज्ञानमित्याशंक्या नन्तायुषापि विभूतीनां गणनेन सुशकमित्याह विष्णोर्निवाति यस्त्रिपृष्ठस्य सदनाद्विशरणा आशादुरुकंपमानं मां निशाम्य स्वरमसान्निविक्रमक्रमणवेगेन स्वलितं चलितमासन्नपतनं त्रिपृष्ठं सत्यलोकं च स्कंभस्तं भित्वांस्तस्य विष्णोर्वीर्यगणनां विभूतिलक्षणमाहात्म्यप्रसंख्यानं प्रतिकवीनां कतमोर्हति नकोपीत्यन्वयः आदिकविरपिनसमर्थ इत्याह पार्थिवानीति यः कविः प्रातिभाविशेष संपन्नोऽपि ब्रह्मापार्थिवानिरजांसि भूमिपरमाणून् विममेगमितवान् सोऽपि न शक्नोतीति शेषान्वयः यदिति हेत्वर्थे अनंतानियमस्मात्तस्मादिति ४० अनंतत्वमुपपादयति नांतमिति विदामीति विकरणव्यत्ययेन चतुर्मुखाद्ब्रह्मणः शेषस्य सहस्रमुखत्वकथनात् ज्ञानाधिक्यमस्तीत्यज्ञां निवारयति न समवस्यति न निश्चिनोति माल्याक्षतादिदामेक्षीशेष इति वैजयंतीकोशात् अक्षताचाशीर्वचनवान् शेषः

विष्णोर्नुवीर्यगणनां कतमोर्हतीह यः पार्थिवान्यपि कविर्विममेरेजांसि ॥ चस्कंभयः स्वरभसास्वलितं त्रिपृष्ठं यन्मां निशाम्य सदनादुरुकंपमानम् ४० नांतं विदाम्यहममीमुनयः प्रजेशा मायाबलस्य पुरुषस्य कुतोपरेये ॥ गायन्गुणान्दशशताननजादिदेवः शेषोऽधुनापि समवस्यति नास्य पारम् ४१ येषां स एव भगवान् दययेदन्तः सर्वात्मना श्रितपदो यदि निर्वर्ण्यलीकम् ॥ ते वै विदं त्यतिरन्ति च देवमायां नैषां ममाहमिति धीः श्वसृगालभक्ष्ये ४२ वेदाहमंगपरमस्य हि योगमायायूयं भवश्च भगवानथ दैत्यवर्यः ॥ पत्नीमनोः स च मनुस्तदपत्यभूताः प्राचीनबर्हिः क्रभुरंगउत ध्रुवश्च ४३ इक्ष्वाकुरैलमुचकुंदविदेहगाधिरध्वंबरीषसगरागयनाहुषाद्याः ॥ मां धात्रलर्कशतधन्वनरन्ति देवदेवव्रताबलिरमूर्तरयोदिलीपः ४४ सौभर्युदंकशिबिदेवलपिप्पलादाः सारस्वतोद्वपराशरभूरिषेणाः ॥ येन्ये विभीषणहनूमदुपेन्द्रदत्तपार्थाष्टिषेणविदुरश्रुतदेवमुख्याः ४५

कश्चित्पुमानिति संशयं निरस्यति दशशतानन इत्यनेन अयमपि नागेष्वन्यतमः कश्चिदित्यत आह आदिदेव इति अपरेऽर्वाचीनाः अनेन श्लोकद्वयेन विष्णोर्नुकंरीयाणि प्रवोचं न ते विष्णो जायमान इत्यृगर्थमुदाहरति ४१ नन्वेवं चेन्न कस्यापि ज्ञानाभावेन पुरुषार्थप्राप्तिरित्याशंक्य तत्प्रसादेन सर्वसुलभमित्याह येषां मिति सोऽन्तो भगवान् स्वयमेव येषां दययेत्तदपां करोति ते देवस्य मया स्वरूपशक्तिं विदंति संसारहेतुं शैवलीमायां तरन्ति तत्साधनमन्तरेण दययेत्तस्य वैषम्यनैघृण्ये च स्यातामित्यत्राह सर्वात्मनेति तत्रैव भावमाह नैषां मिति येषां सेवकानां श्वसृगालभक्षणयोग्ये देहे ममाहमिति धीर्नास्ति देहाद्यभिमानशून्यत्वेन भाव्यमिति भावः तच्च योग्यतानुसारेण तत्प्रसादोऽपि बहुविध इत्यस्मिन्नर्थे वैशब्दः ४२ ननु तर्हि तत्प्रसादयोग्याः के इति तानाह वेदाहमिति ऋतस्य तंतुं विततं निवृत्त्यतदपश्यत्तदभवत्प्रजासु इति श्रुतिद्योतको हि शब्दः । प्रथमप्रकांतत्वाच्चतुर्मुखः सर्वस्मादधिकं वेत्ति तदन्ये यथा योग्यतया वतार इत्यर्थे स्मारको वा भगवानिति विशेषणाद्भवस्य नारदादेर्ज्ञानातिशयोक्तीति सूचयति अथेत्वेनेन दैत्येषु प्रह्लादस्य ज्ञाननैर्मह्यं सूचयति अंगो वेन स्य पिता ४३ ऐल इलायाः पुत्रः पुरुवरिणाहुषो ययातिः ४४ हरेः स्वरूपांशानामुपेन्द्रदत्तादीनां नित्यबद्धगुणेषु सहयोगो दुष्टजनमोहनार्थः ४५

अत्रैकमुत्पन्नायमाह । तेइति येषां शीघ्रद्रुणशबराः पापजीवास्तेपि देवस्यामायां विदंति संसारमतितरंति च किमुतास्मदादय इत्यन्वयः तर्हि किमिति सर्वे निस्तीर्णाः संसारात्त्राभूवन्नितितत्राह यदीति अदुत
क्रमो विष्णुः स एव परायणतस्य शीलं तस्या शिक्षाचयेषां ते तथोक्ताः अदुतं जगत्क्रमतीत्यदुतक्रमः अत्रापि किमुत्पन्नायमाह तिर्यगिति वृंदावनगताः पशुपक्ष्यादयस्तिर्यग्जना अपि देवमायां विदंति तरंति
च ये श्रुतधारणास्ते विदंतीति किमुक्तव्यामिदं त्वन्वयः ४६ अदुतक्रमः किलक्षणक इति तत्राह शब्द इति यत् शब्दस्यैकप्रकारम् । प्रशांतं प्रकृष्टपूर्णसुखं अद्वितीयत्वादभयं द्वितीयाद्वैभवं भवतीति श्रुतेः
यच्च प्रतिबोधमात्रं निर्दोषज्ञानस्वरूपं मात्रशब्दो विधारणार्थः प्रतिशब्दो मुख्यार्थः अतएव शुद्धरागादिदोषरहितं यच्च समं परमात्मादिपरममहदंतेषु पदार्थेषु नातिरेकेण गुणविधुरं वैषम्यादिरहितं वा सद
सतः पदं व्यक्ताव्यक्तजगतो विलक्षणमात्मतत्त्वमव्यक्त्यदिसर्वप्रपंचाहं भावरहितं पुरुषि बहूनि कारकपदानि कर्तुं कर्मक्रियावाचीनि यस्मिन् संति स तथा अग्रिष्टो माचने का कियार्थः शब्दो वाक्यलक्षणानंतवे
दाख्यो यत्र यस्मिन् साकल्येन वाचकत्वेन न वर्तते तदुक्तं अव्यक्ताद्यनहं मानादात्मतत्त्वं हरिः स्मृतः । अशब्दश्चाप्रसिद्धत्वाच्छांतः पूर्णसुखत्वत इति हरिः स्वयं मायाधीनश्चेत्तदुपासकाः कथं तां तरंतीति तत्राह माये
ति माया संसारकारणं प्रकृतिर्यस्याभिमुखे स्थातुं विलज्जमाना यस्मादुपासकेभ्यश्च परैत्यपसरति दाष्टि मार्गं विहाय वर्तत इति ४७ यच्च सर्वगुणपूर्णत्वात् ब्रह्मेत्यजससुखं निरंतरसुखं भवति विदुरतीतानागतवर्तमा
नाः ब्रह्मादयः श्रवणादिभिर्धृतमानत्वाद्यतयः साधनपरिपाकेन यत्सम्यग्दिशाम्य इंद्रः सुधां प्राप्य निपानस्नित्रं कूपस्वननसाधनकुहालादीव यमेनाधिकृतो लोको नरकारुषस्वस्य हेतुं संसारं जगुस्त्यजं

ते वै विदंत्यति तरंति च देवमायां शीघ्रद्रुणशबरा अपि पापजीवाः ॥ यद्यदुतक्रमपरायणशीलशिक्षास्ति र्यग्जना अपि किमुत्पन्नायमाह ४६ शब्दप्रशांतमभ
यं प्रतिबोधमात्रं शुद्धं समं सदसतः परमात्मतत्त्वम् ॥ शब्दो न यत्र पुरुकारकवान् क्रियार्थो माया परैत्यभिमुखे च विलज्जमाना ४७ तद्वै पदं भगवतः परमस्य पुंसो ब्रह्मे
तियद्विदुरजससुखं विशोकम् ॥ सम्यग्दिशाम्य यत यो यमलोकहेतुं जगुः सुधामिव निपानस्नित्रमिन्द्रः ४८ स श्रेयसामपि विभुर्भगवान्यतोऽस्य भावस्वभाव
विहितस्य सतः प्रसिद्धः ॥ देहे स्वधातुविगमे तु विशीर्यमाणे व्योमे वतत्र पुरुषो न विशीर्यतेऽजः ४९ सोयं तेभिहितस्तात भगवान् विश्वभावनः ॥ समासेन
हरेर्नान्यदन्यस्मात्सदसच्चयत् ५०

ति परमस्य पुंसो नारायणस्य पदं स्वरूपं तद्वै तादृग्लक्षणं हीत्यन्वयः इंद्र ईश्वरो धनवान् सुधाममृतं जलं प्राप्येति वा ४८ इदानीं भिदं विधमगवज्ज्ञानाधिकारी सत्पुरुष इत्याह स इति न केवलं धर्मादिसर्वश्रेयसां
विभुः । अपितु फलदाता च अधर्मादिसर्वाश्रेयसामपीति वा भगवाननादिकालमारभ्य हरिप्रसादेन परिवृद्धेन भावस्वभावेन भक्तिस्वभावेन विहितस्य निमित्तस्यास्पसतो जीविराशेः प्रसिद्धः करतलामल
कवत्प्रत्यक्षः स्यादिति यतो तोत्रसात्त्विकप्रकृतिजीविराशिस्तादृशो ज्ञानाधिकारी एतेनोक्तार्थे ज्ञानिप्रत्यक्षं प्रमाणमुक्तं भवति । भावो भक्तिः प्रमाणश्च प्रावण्यमपि चादर इति । उत्पत्तिमतो स्यान्नित्यत्वेन कथं तस्य प
रमात्मा प्रसिध्येत इति तत्राह देह इति स्वारंभकाणां पृथिव्यादिधातूनां विगमे विनाशलक्षणविश्लेषे सति देहे तु विशीर्यमाणे स्वकारणेषु विलीयमाने सति तत्र देहस्थः पुरुषः स्वकर्मानुसारेण पुराणि सन्स्वतो जी
जननविधुरोपि केवलदेहाभिमानेन जायमानो यथा देहस्थितं व्योम न शीर्यते तथा जीवो न विशीर्यते अतो देहस्यैवोत्पत्तिमरणधर्मत्वाच्चेतनस्यानित्यत्वादुचितस्तस्य प्रसिद्धः परम इति । अनेन परमात्मा
पिव्याख्यातः तत्र जीववदभिमाननिमित्तजन्मादिमानपि न भवतीति विशेषः अतएव दृष्टांतेन हरेः शब्दप्रतिबोधादिरूपत्वं न विवर्तनीयमिति भावः ४९ देवदेवनमस्तुभ्यमित्यारभ्य प्रप्रतिवचनाभ्यामुक्त
मर्थमुपसंहरति सोयमिति समासेन संक्षेपेण एतावज्ज्ञानं सर्वथानविस्मर्तव्यमिति भावेनाह हरेरिति च शब्द एवार्थे यत्सदत्कार्यकारणात्मकं जगत् मादन्यस्माद्विलक्षणादहरेर्नान्यद्विभं एतदुक्तं भवति

स्वतोहरेभिन्नमपितदात्मत्वेन स्वातंत्र्याभावेनाभिन्नमिवोच्यते न स्वतोभेदाभावात्तस्मात्सहस्रिः स्वतंत्रो न्यदस्मदादिकं सर्वतदधीनमिति विजानीहीति । तदधीनसत्तादि मन्वात्तदित्युच्यते तत्र किं मानमित्येत
 चोच्यं सत्तादिर्यस्वतोविष्णोस्तस्मादन्यः स सर्वत इत्यादिना परिहर्तव्यम् ५० भगवद्विभूतिसंग्रहरूपमिदं भागवतपुराणं नृलोके प्रवर्तनाय त्वया व्यासाय विज्ञापनीयमित्यभिप्रायवानाह इदमिति सर्गादौ य
 द्रगवतामेममोदितं तदिदं भागवतं नाम प्रकाशयोपदिशेति शेषः कस्माद्भागवतमिति प्रकाशयामिति तत्राह संग्रह इति यत्रोच्यत इत्युक्तविभूतीनां संगेतुयोहमित्याद्युक्तमायाविभूतीनां च संग्रहः क्रोडीकार इति हे
 तुर्गर्भः संक्षिप्योक्तमिति न श्रद्धेयमिति तत्राह तदेतदिति तदेतन्नृलोके ज्ञानप्रदानायावतीर्णव्यासरूपनारायणाय विज्ञाप्य विपुलीकुरु एतदर्थं विस्ताररूपं भागवतं पुराणं कुर्वितिविज्ञापयेत्यर्थः । नाम प्रका
 श्यसंभाव्यक्रोधापगमकुत्सने इति ५१ एतदेव विशदयति यथेति यथा सात्त्विकप्रकृतीनां नृणां सर्वात्मनिसर्वस्यात्मनि अतएवाखिलाधारे भगवति सर्वोत्तमत्वज्ञानपूर्वकप्रेमलक्षणाभक्तिर्भविष्यति इत्ये
 व हेतुपूर्वकं संकल्प्य समर्थसमाधिभाषया सम्यक्कृत्वा शुकादिशिष्येभ्यो वर्णयेति विज्ञापयेत्यन्वयः ५२ इतोपि हरिभक्तिजनकपुराणरचनमेव तवावतारप्रयोजनं नान्यदित्यभिप्रेत्याह नृजन्मनीति भ
 क्तिविषयो न्यस्तफलदोन्य इत्यत उक्तम् । अपवर्गेशेति । कृष्णे पूर्णबलप्राणात्मनि हरौ यद्यनपायिनी नित्याभक्तिर्न चेन्न जायते चेन्नृजन्मा पुमान्यमनश्चरेयमादंतकाभाशंगच्छति नृजन्मनि न तुष्येत अलं
 पुरुषार्थसाधनां बुद्धिना मुपात्त धर्मादिफलमस्तीत्यत्राह किं फलमिति धर्मादेरनित्यस्वर्गादिफलीकनैव फलमल्पफलत्वादित्यर्थः तस्मात्कृष्णभक्तेरेव नृजन्मफलत्वात्तत्प्रतिपादकपुराणकरणे विज्ञापनं युक्तमि

इदं भागवतं नाम यन्मे भगवतोदितम् ॥ संग्रहोयं विभूतीनां तदेतद्विपुलीकुरु ५१ यथा हरौ भगवति नृणां भक्तिर्भविष्यति ॥ सर्वात्मन्यखिलाधार इति सं
 कल्प्य वर्णय ५२ नृजन्मनि न तुष्येत किं फलं यमनश्चरे ॥ कृष्णे यद्यपवर्गेशे भक्तिः स्याद न पायिनी ५३ किं स्याद्वर्णाश्रमाचारैः किं दानैः किं तपः श्रुतैः ॥ स
 र्वावघ्नोत्तमश्लोकेन चेद्भक्तिरधोक्षणे ५४ मायां वर्णय तोमुष्य ईश्वरस्यानुमोदतः ॥ शृण्वतः श्रद्धयानित्यं माययात्मानमुह्यति ५५ ॥ इति श्रीभागवते महा
 पुराणे द्वितीयस्कंधे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ राजोवाच ॥ ब्रह्मणा चोदितो ब्रह्मन् गुणारूपायानेऽगुणस्य च ॥ यस्मै यस्मै यथा प्राहनारदो देवदर्शनः १ एतद्वे
 दितुमिच्छामि तत्त्वं वेदविदां वर ॥ हरेरद्भुतवीर्यस्य कथालोकसुमंगलाः २

तिभावः ५३ किं फलमिदं युक्तं विवृणोति । किं स्यादिति किं स्यादित्याक्षेपः । तदुक्तं । आक्षिप्यते किमित्येतच्चाल्पफलता भवेदिति । प्रश्नेक्षेपे विकल्पे किमित्यादवः ५४ भागवतपुराणोक्तप्रकारेण
 भगवति भक्तिं कुर्वन् पुंसः पुत्रकलत्रादिलक्षणा माया संसारहेतुर्न स्यादत एतत्पुराणकरणं विज्ञापनीयमिति भावेनाह मायामिति अमुष्येश्वरस्य जगत्सृष्ट्वादिलक्षणं मायां माहात्म्यं सद्गुरुमुखाच्छ्रुत्वा मनन
 पूर्वकं संक्षिप्येभ्यो वर्णयतः तथा तां मायां श्रद्धयानुमोदतोऽनुमोदमानस्य तथा व्याख्यानाद्यशक्त्या शृण्वतो यावज्जीवं श्रवणैरुपरायणस्य पुंसः आत्मा मनो मायया बंधकशक्त्या न मुह्यति अहंकारममका
 राभ्यां न भ्रमतीत्यतः सर्वसज्जनपुरुषार्थकारणं भागवतकरणं विज्ञापनमिति भावः । अमुष्येश्वरस्येति संक्षेपकरणेनास्य भागवतस्य वेदसाम्भवं सूचयति यद्वा ईश्वरशब्देन शिवो नोच्यते तद्विलक्षणशील ईल
 क्ष्मीस्तस्या ईश्वरो नारायण इति द्योतयति अत्र सर्वर्णदीर्घत्वमनुसंधेयमिति ५५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वितीयस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ अस्मिन् अध्याये परीक्षितं भागवतपुराण
 मतिपाद्यं शुक्रं पृच्छति तत्र प्रथमं नारदेन विरिञ्चाज्ञापालनं कथमकारीति भावेन पृच्छति ब्रह्मणेति भगुणस्य नित्यनिर्भुक्तसत्त्वादिगुणस्य सर्वप्रधानस्येति वा गुणारूपान इति तादर्थ्ये सप्तमी व्यासादन्यस्मै यस्मै
 १ नारदव्याससंवादानंतरं व्यासमुखविगलितं भागवतोक्तं हरिकथाप्रथममेव मद्भीष्टमिति दमेव तत्त्वं वेदितुमिच्छामीत्युक्तमिति भावेनाह हरेरिति २

यथाप्रथितश्रुतगुणोपसंहारपूर्वकानिःसंगमनःरूपेणेनिवेश्याहमिदं कलेवरंत्यक्षयेतथाप्रथमस्वेत्यन्वयः ३ श्रवाणदिनेदंफलंस्यादित्याह शृण्वतइति ४ ततःकितत्राह प्रविष्टइति ५ तत्फलमाह
घोतात्मेति पाथःपथिकःस्वशरणंस्वगृहं । शरणंगृहरक्षित्रोरिसभिधानम् ६ इत्थंभागवतार्थकथनश्रवणादेःपुरुषार्थहेतुत्वमुक्त्वास्वतश्चिरूपस्यादेहस्यदेहसंबंधहेतुपृच्छति यदिति अधातुमतः
स्वतःप्रकृत्यादिधातुसंबंधरहितस्यनित्यस्यजीवस्यास्यधातुभिःप्रकृत्यादिभिरुपादानकारणैःदेहारंभोस्तीति यत्तत्किंयदृच्छयाकेवलेश्वरेच्छया निमित्तभूतयोतान्येनहेतुनाकर्मणात्रहरीच्छैवहेतुस्तांवि
नाहेत्वंतरमप्यस्तीतिप्रश्रुतात्पर्यं भवंतस्तदेतद्यथायथावज्जानतेतदस्माकंवदंत्वतिशेषः धातुभिर्नित्ययोगोनास्तीत्यधातुमतइत्युक्तं । धातुर्वातादिशब्दादिगैरिकवादित्वगादिषु । महामूतेर्ष्वद्विषेषुशब्द
योनिस्वभावयोरित्यभिधानम् ७ पुराणाधिकारिलब्धयेजीवानांबंधहेतुपृष्ठाश्रुतार्थमनुवदति आसीदिति आदौमहाप्रलयेश्रीसहायतयाशयानस्यतस्यनारायणस्यसिद्धोःपरमपुरुषतयावतीर्यतच्चस्रष्टिपू
कमंडस्रष्ट्यातैस्तत्त्वैःसहांडोदंप्रविश्यांडोदेषिशेषपर्यंकेशयानस्यतस्योदराच्छोकसंस्थानलक्षणंचतुर्देशभुवनसमिवेशरूपंपञ्चमासीत् सएवांडांतर्वैराजाख्योऽवतीर्णइतियावत् अयंपुरुषोऽंकोशःपुरुषाकारम
मवद्रूपेणअधिष्ठितत्वात्पुरुषइत्युच्यते पातालादिभिरित्येववैरित्येवविष्णवाख्यस्तावांस्तावत्परिमाणः असावपिवैराजोविष्णवाख्यस्तावांस्तावत्परिमाणइतिप्रोक्तस्तथावयवव्यामिवतदंतस्थितत्वा

प्रथमस्वमहाभागयथाहमसिद्धात्मनि ॥ कृष्णोनिवेश्यानिःसंगं मनस्यक्षयेकलेखम् ३ शृण्वतःश्रद्धयानित्यंगुणतैश्चस्वचेष्टितम् ॥ कालेनानतिदीर्घेण भ
गवान्विशतेहृदि ४ प्रविष्टःकर्णरन्ध्रेणस्वानांभावसरोरुहम् ॥ धुनोतिशमलंकृष्णःसलिलस्ययथाशरत् ५ धौतात्मापुरुषःकृष्णपादमूलंनमुंचति ॥ मु
क्तसर्वपरिच्छेदःपांथःस्वशरणंयथा ६ यदधातुमतोब्रह्मरदेहारंभोस्यधातुभिः ॥ यदृच्छयाहेतुनावाभवंतोजानतेयथा ७ आसीद्यदुदरात्पद्मंलोकसंस्थान
लक्षणम् ॥ यावानयंवैपुरुषइयत्तावयवैःपृथक् ॥ तावानसावितिप्रोक्तस्तथावयववानिव ८ अजःसृजतिभूतानिभूतात्मायदनुग्रहात् ॥ दृष्टशेयेनतद्
पंनाभिपद्मसमुद्भवः ९ सचापियत्रपुरुषोविश्वस्थित्युद्भवाप्ययः ॥ मुक्त्वात्ममायांमायेशःशेतेसर्वगुणाश्रयः १० पुरुषावयवैर्लोकाःसपालाःपूर्वकल्पि
ताः ॥ लोकैरमुष्यावयवाःसपालैरितिशुश्रुम ११

चद्भिन्नत्वेपितथातादृशावयवनिवर्तक इत्यन्वयः वा इत्यनेन प्रोक्तार्थस्य प्रमाणप्रसिद्धिर्भयमाध्यात्मिकः शिरःपाण्यादिमामस्मदादिदेहः पृथगित्येतावयवैर्यावत्परिमाणोऽसावधिदैवको विराट्देहोपि तावत्परिमाण इत्यपव्याख्यानस्य पाषहेतुत्वं सूचयति । समुच्चये वै च पापे वा कपारं भगवत्प्रसिद्धयोरिति ८ आसीच्च दुदरादित्युक्तभगवद्रूपदर्शनप्रकारं ददवस्थितिप्रदेशं च पृच्छति भजति भूतात्मा स्वसृष्टतत्तत्कार्यव्यापी सर्वविलक्षणाद्विष्णोर्जातत्वादजो ब्रह्मा भूतान्यहंकारादिर्जातिस्तदभिन्मन्वमानानि च तत्त्वानि सृजति सृष्टिरपि न स्वातंत्र्यादित्युक्तं यदनुग्रहादिति पात्रकल्पे च नाभिपन्नमवो विरिचः स्वकारणं पञ्चनाभं दिदृक्षुर्धेनप्रकारेण तद्रूपं ददृशे तस्यास्योत्तरत्रान्वयः ९ विश्वस्य स्थित्युद्वाप्ययाः यस्मात्स तथोक्तः लक्ष्म्या ईशः ज्ञानानंदादिसर्वगुणानामाश्रयः सृष्ट्या दौगुणभूतानां ब्रह्मादीनामाश्रयो वा पुरुषः पुरुषाकारवान्सपञ्चनाभ आत्मभार्या स्वेच्छाधीनां बंधकशक्तिमुक्त्वा तत्प्रवर्तकत्वं विरम्य मुक्तप्रवर्तकत्वेन यत्र यस्मिन्लोकेशेते १० अधुना पुनरपि श्रुतार्थं प्रनुवदति पुरुषेति भंडस्थितस्य वैराजारूपस्य पुरुषस्य हरेर्निजावयवैः सपाला इन्द्रादिलोकपालैः सहिताः पातालादिलोकाः पूर्वकल्पिताः प्रथमं सृष्टाः पातालादिलोकैरमुष्यैराजस्य हरेर्बाह्यावयवाः कल्पिताः प्रतिमात्मकप्रज्ञायावयवैः कृता इत्यन्वयः सपालैर्लोकैरमुष्यावयवाः प्रतिमावत्संकल्पिता इति वा ११

भुतार्थमनुचाधुनाप्रस्तुतपुराणार्थपृच्छति यावानित्यादिना कल्पोब्रह्मकल्पः द्विपरार्थारूपः ब्रह्मणोर्दिनवायावान् यावत्पारिमितः । विकल्पोमन्वादिकालोवाराहादिर्वा भूतोभव्योभवन्निति शब्दोपस्मि
न्सतयोक्तः अतीतानागतवर्तमानारूपइत्यर्थः यथायथार्थेतयानुमीयते ज्ञायते । कथं वाऽऽयुषोमानं प्रमाणं च येन कालेन कृतं सकालः १२ अण्वीपरमाणुलक्षणा । महतीपरममहत्परिमिताकालस्य ग
तिः सापिकथं लक्ष्यते कर्मगतयः कर्मफलानियावतीः कतिसंख्यानियादृशीः कीदृशानि १३ यस्मिन्कस्मिन्जीवे किं कर्मसमवायः यथा कथं येन केन स कर्मसमवाय उपगृह्यते कर्मसमवाय कर्ताकिः सत्त्वादिगु
णानां परिमाणं गुणिनां महदादिजीवानां सामर्थ्यपरिमाणं गुणानां शब्दादीनां गुणिनामाकाशादीनामिति व्याख्यानं न युक्तं परिमाणानुक्तेः देवासुरेभ्यो मघवानित्यादिनोक्तेश्चान्यत्र १४ भूपातालादीनां
च परिमाणं एतानि भूम्यादीनि ओकांसि येषां तैत्थ्यातेषां संभवमुत्पात्तं च १५ बाह्याभ्यंतरे च वर्तमानस्य वस्तुनो हरेः परमाण्वादिपरममहदंतानां रूपाणां च परिमाणं सतएवेत्यादिनावक्ष्यमाणत्वात् महतामरीचि
कर्दमादीनामनुचरितं वर्णानामाश्रमाणां विशेषतो निर्णयम् १६ यदाश्चर्यं तमन्येषामिति शेषः हरेरवतारानुचरितं तच्च कतिगुणानियुगमानं च धर्मैरियत्तया परिच्छेदः अनुगुणं यो धर्मस्तं च १७ साधारणो
धर्मो जातिमात्रप्रयुक्तः अहिंसादिलक्षणो धर्मो विशेषसाहितः यादृशः कीदृशः श्रेणीनामंगरक्षकाणां धर्मो युद्धेषूच्चते राजर्षीणां प्रियव्रतादीनां कृच्छ्रेष्वापत्सु जीवताम् १८ तत्त्वानां महदादीनां परिसं

यावान्कल्पो विकल्पो वा यथा कालो नुमीयते ॥ भूतभव्यभवच्छब्द आयुर्मानं च यत्कृतम् १२ कालस्यानुगतिर्या तुलक्ष्यते ण्वीमहत्त्यपि ॥ यावतीः कर्मगतयो
यादृशीर्द्विजसत्तम १३ यस्मिन्कर्मसमवायो यथा येनोपगृह्यते ॥ गुणानां गुणिनां चैव परिमाणं सुविस्तरम् १४ भूपातालकुब्रव्योमग्रहनक्षत्रभूभृताम् ॥
सरित्समुद्रद्वीपानां संभवं चैतदोकसाम् १५ प्रमाणमंडकोशस्य बाह्याभ्यंतरवस्तुनः ॥ महतां चानुचरितं वर्णाश्रमविनिर्णयम् १६ अवतारानुचरितं यदाश्च
र्यं तमहरेः ॥ गुणानियुगमानं च धर्मो यश्च युगे युगे १७ नृणां साधारणो धर्मः स विशेषश्च यादृशः ॥ श्रेणीनां राजर्षीणां च धर्मः कृच्छ्रेषु जीवताम् १८ तत्त्वानां परिसं
ख्यानं लक्षणं हेतुलक्षणम् ॥ पुरुषाराधनविधिर्योगस्याध्यात्मिकस्य च १९ योगेश्वरैश्चर्यगतिर्लिंगभंगं च योगिनाम् ॥ वेदोपवेदधर्माणामिति हासपुराण
योः २० संभवः सर्वभूतानां विक्रमः प्रतिसंक्रमः ॥ इष्टापूर्तस्य काम्यानां त्रिवर्गस्य च यो विधिः २१ योवानुशायिनां सर्गः पाखंडस्य च संभवः ॥ आत्मनो बंध
मोक्षौ च व्यवस्थानं स्वरूपतः २२ यथात्मतंत्रो भगवान्विक्रीडत्यात्ममायया ॥ विसृज्य च यथामाया मुदा स्तैसाक्षिवाद्भिः २३

ख्यानं सामान्यविशेषसंख्या तेषां लक्षणं व्यावर्तकधर्म हेतोः कारणस्य ब्रह्मणो लक्षणं स्वरूपं पुरुषस्य विष्णोः आध्यात्मिकस्य परमात्मसंबन्धिनो यमादियोगस्य भाक्तियोगस्य च विधिः तंच १९ योगे
श्वरैश्चर्यगतिर्योगेश्वराणामणिमाद्यैश्चर्यप्राप्तिषां स्वरूपं च योगिनां यमादियोगाभ्याससिद्धान्तविदां तादिशास्त्राभ्याससिद्धानां च योगतो लिंगभंगं सूक्ष्मशरीरनाशकप्रकारं । स्थिरं सुखं चेत्यादिनोक्तोप
पानेन ते देवकथासुधाया इत्यादिपञ्चाङ्ग । ऋगादिवेदानामागुर्वेदाद्युपवेदानां विदादिविहितवर्णाश्रमधर्माणां च यः संभव उद्धारादिस्तं च इति हासपुराणयोः संभव उत्पत्तिः २० विक्रमो विविधचरि
त्रलक्षणः प्रतिसंक्रमः संहारः इष्टस्य योगादेः पूर्तस्य वापीकूपादेः काम्यानां कारीयादीनां त्रिवर्गस्य धर्मार्थकामलक्षणस्य २१ प्रकृतावनुशयनादनुशायिनः संसारिणस्तेषां सर्गादेः परिभ्रष्टानां स्वभा
वं वा आत्मनो जीवस्य मोक्षं विशिनष्टि व्यवस्थानमिति यद्वा तारतम्येनावस्थानम् २२ आत्मतंत्रो भगवानात्ममायया स्वेच्छया चित्तप्रकृत्या च जगत्सृष्ट्या दिनायथा येन प्रकारेण विक्रीडति द्विविधा
त्ममायास्ति स्वरूपभूता तद्वाचोति तत्र तद्वाचो जीवं संसारयन् । स्वरूपभूता भक्त्यादि साधनसंपन्नसाधयन् संसाराद्बोचयन् सुखेन मय नृपुनस्तद्वाचं बंधकशक्तिविसृज्य साक्षिरूपपुरुषवर्चिर्लेपो

यथोदास्तेप्रकृतिमुक्त्वातिष्ठति । द्वेधाचात्ममायातद्रूपातद्रशाचेतितद्रशयासंसारयतिस्वरूपयाविमोचयत्युदास्तेइत्यादिभ्रुतेनीनिर्वोच्यमायात्रोच्यते २१ मश्वराशिमुपसंहरति सर्वमिति चशब्दादन्य
दपृष्ठंचयदनुपूर्वशःपूर्ववक्तव्यमितिप्रतीयतेतत्क्रमेणउदाहर्तुमर्हसीति प्रपन्नायेत्यनेन आनुकूल्यस्यसंकल्पःप्रातिकूल्यस्यवर्जनं । रक्षिष्यतीतिविश्वासोऽगोभृत्ववरणंतथा । आत्मतर्पणकार्पण्येषद्विधाशरणा
गतिरित्युक्तमर्थमात्मनःसूचयति । महामुनेइत्वेनेनशुकस्यस्वप्रतिवचनसामर्थ्यसद्भावंसूचयति २४ सर्वज्ञस्यापिकेनचिन्निमित्तेनान्यथावचनंसंभाव्यतइतिमंदमत्याशंकांपरिहरति अत्रेति यथात्मभूःपर
मात्मनउत्पन्नःपरमेष्ठीसर्वजीवोत्तमोब्रह्मासर्वजनानांसर्वशास्त्रेषुप्रमाणं सम्यक्वक्तव्यत्वेनाप्रतमस्तथाव्यासपुत्रोभवानप्यत्रास्मदर्थेप्रमाणं हियस्मात्तस्मादुक्तंपुक्तमिति एतदेवोपपादयति अपरइति अपरे
भ्येषुर्वेषांमरीच्यादीनामपिपूर्वजैर्ब्रह्मभवादिभिःकृतंशास्त्रार्थमनुतिष्ठंतिहिप्रसिद्धं यद्यदाचरतिश्रेष्ठइत्यादौ अनेनापरेऽनुतिष्ठंतीत्यस्मात्तस्मात्परमेष्ठीप्रमाणमतोभवानप्यत्रप्रमाणमितिवाक्यार्थउक्तोभव
तीति २५ अनश्वतस्तवमनआदौद्रियदौर्बल्यादस्मदुक्तावधारणाशक्तेररण्यरोदनवद्व्यर्थमापद्यतइतितत्राह नमइति नपरायंति नमृतप्रायाभवंति अशनादप्यतिबलहेतुरसायनपानादित्याह पिबत
इति अच्युतकथापीयूषं २६ सूतस्तावन्मुनिसंसदिराज्ञापृष्ठःशुकःकिंप्रावोचदितिशौनकादिमुनीनांमानसांशंकांपरिहरति सइति मुनिसंसदि विष्णुरातेनविष्णुदत्तेनपरीक्षितासतांब्रह्मादीनांपत्युहरेःकथा
यामित्युपामंत्रितःसत्कृत्यव्याख्यातुंव्यापारितोऽतएवभृशंप्रीवोब्रह्मरातःशुकोभागवतंनामपुराणंतत्प्रश्नोत्तरत्वेनाहेत्यन्वयः बालोपिसगुरुत्वेनमुनिभ्योब्रह्मणायतः । दत्तोतोब्रह्मरातेतिनामवैयासिके

सर्वमेतच्चभगवन्पृच्छतोमेनुपूर्वशः ॥ तत्त्वतोर्हस्युदाहर्तुंप्रपन्नायमहामुने २४ अत्रप्रमाणंहिभवान्परमेष्ठीयथात्मभूः ॥ अपरेह्यनुतिष्ठंतिपूर्वेषांपूर्वजैःक
तम् २५ नमेऽसवःपरायंतिब्रह्मन्ननशनादमी ॥ पिबतोच्युतपीयूषंत्वद्वाक्याद्विविनिःसृतम् २६ ॥ सूतउवाच ॥ सउपामंत्रितोराज्ञाकथायामितिस
त्पतेः ॥ ब्रह्मरातोभृशंप्रीतोविष्णुरातेनसंसदि २७ आहभागवतंनामपुराणंब्रह्मसंमितम् ॥ ब्रह्मणेभगवत्प्रोक्तंब्रह्मकल्पउपागते २८ यद्यत्परीक्षिदृषभः
पांडूनामनुपृच्छति ॥ आनुपूर्व्येणतत्सर्वमाख्यातुमुपचक्रमे २९ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेद्वितीयस्कंधेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ आ
त्ममायामृतेराजन्परस्यानुभवात्मनः ॥ नघटेतार्थसंबंधःस्वप्नेद्रष्टुरिवांजसा १

रभूत इतिवचनात्शुकस्यब्रह्मरातत्वंनान्यस्येति २७ भाषिमूलत्वमाह ब्रह्मणइति अतीतब्रह्मप्रलयानंतरंब्रह्मकल्पेब्रह्मातरोत्पत्तिनिमित्तेप्रोक्तसतिस्वपुत्रायब्रह्मणेभगवतानारायणेनप्रोक्तमाहेतिशेषः
२८ परीक्षितप्रश्नप्रतिवचनतयाशुकेनोक्तमुतान्यद्यत्किंचिदितिशंकांपरिहर्तुमाह यद्यदिति २९ ॥ इतिश्रीभागमहाद्वितीयस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ चतुर्मुखस्वभगवदनुग्रहेणत
ल्लोकदर्शनंतेनाविनाभूतंतत्स्वरूपदर्शनंप्रकृतिजीवयोस्तदधीनत्वमित्यादिमाहात्म्यस्यवर्णनेहरेर्हदयद्रवीभावहेतुर्भक्तिरेवेत्यतःसाहरोक्तव्येत्यस्मिन्नध्यायेप्रतिपाद्यते तत्रादौपदधातुमतइत्यस्योत्तरवांके
आत्ममायामिति परस्यधातुशब्दवाच्यार्थेभ्यःप्रकृत्यादिभ्योव्यतिरिक्तस्यानुभवात्मनोज्ञानात्मनोऽतएवस्वतोऽशरीरस्यजीवस्यात्ममायांहरेरिच्छांतदधीनांसत्त्वादिगुणरूपांप्रकृतंचक्रतेविनाअर्थसंब
धोदेहादिसंबंधेनघटेतयथास्वप्नेकरितुरगादिपदार्थानांद्रष्टुर्जीवस्वभगवादिच्छानियतैर्वासनोद्धेधकैरजस्तमोभावैर्भूतेस्वाप्नपदार्थसंबंधःकरितुरगादिदर्शनंनपुज्यते तस्माददेहस्यजीवस्यदेहसंबंधेनभवदि
च्छाभयमहेतुः द्वितीयास्वगुणैःसहप्रकृतिरित्युत्तरम् । अंजसेत्यनेनअशरीरस्यजीवस्यशरीरोत्पत्तिकारणम् । ईश्वरेच्छाप्रार्थमिकीताविनानहिक्चनेत्यादिप्रमाणंसूचयति । यद्वांजसेदमेवतत्त्वम् । स्व
प्रस्यार्थक्रियाकारित्वेनसत्यत्वादसत्यस्यतदयोगाभावाघटितघटनापटीयस्यनिर्वाच्यलक्षणामापोच्यते किंतीश्वरेच्छैवसूचकग्रहिभुतेराचक्षवेच तद्विदइतिसूत्राचेति अंजसात्स्वरितेतत्त्वइतियादवः १

नन्वशरीरस्य जीवस्य भगवदिच्छानियतैः प्रकृतेर्गुणैर्देहारंभः कथमत्राह बहुरूप इति ईशेच्छयानादित एवास्याः प्रकृतेर्गुणेषु मृद्वदृढतिवत् गुणकार्येषु देहेन्द्रियेषु च रममाणः सत्त्वादिगुणात्मकलिङ्गशरीरव
द्धतया वर्तमानः सृष्टिकाले यद्वहंकारादिपञ्चभूतोपादानकत्वेन मानुषदेवासुरशरीरादिबहुरूपत्वेन बहुरूपतया विकृतया प्रकृत्या सह स्वयमविकृतोऽपि तदभिमानाद्विकृतत्वेनात्मानं च मन्यमानो बहुरूप इव मा
नुषादिरूप इवाभाति अहंमनुष्यो हं देव इत्यात्मानं मन्यते देहे देहिकेषु त्रिगुणसंपातजयाहंमत्याहंममेति मन्यते चेत्पर्यः तदुक्तं तेषां संपातजोभावो ममाहमिति यामतिरिति तस्मात्प्रकृत्यैव पुमान्मानुषादि
विकारया मानुषादिरिवाभाति नित्यं चैतन्यरूपवानिति च तस्मादीशेच्छयानियतत्रिगुणात्मकलिङ्गशरीरेऽहंमानात्तन्मूलतया धातुभिर्देहारंभो युक्त इति भावः २ एवं बंधप्रकारमुक्त्वा ततोऽधुना जीवस्य
मुक्तिप्रकारमाह यहीति च शब्द एवार्थे यर्हि यदायं जीवो वैराग्यादिसाधनसामग्र्या समुत्पन्न भगवज्ज्ञानेनापरोक्षितनिजस्वरूपः कालमाययोः कालप्रकृत्योः परस्मिन्विलक्षणे तच्छक्तिसंसर्गरहिते स्वे महित्वे स
च्चिदानंदलक्षणस्वरूपे रमते चाव्यवधानेन रमत्येव स्वस्वरूपे तदागतसंमोहो निरस्ता विद्या तत्कार्ये । उभयवार्धक्याद्यापादकां मायां देहारंभहेतुभूतां च तन्मूलं संसारं त्यक्त्वेति यावत् उदास्ते उत्कृष्टो वर्तते
नीचत्वापादकात्संसारान्मुक्तो भवतीत्यर्थः तदुक्तं यदा स्वरूपं जानाति कालप्रकृतिवर्जितं । वासुदेवप्रसादेन तदा मुक्तो भवत्यसाविति अनेन सागुण्यं त्यक्त्वानैर्गुण्यमाप्नोतीत्यप्यारुख्यानमपास्तं तत्र प्र
माणाभावादिति ३ अत्रापि किंप्रमाणमित्याशंक्य भगवदुक्तं भागवतमेवैतादृशमोक्षप्रमाणमित्याह आत्मेति आत्मनः परमात्मनो जीवस्य वायत्तत्त्वमनारोपितसच्चिदानंदलक्षणरूपं तस्या विशुद्धार्थनिर्दोषत्वे

बहुरूप इवाभाति मायया बहुरूपया ॥ रममाणो गुणेष्वस्या ममाहमिति मन्यते २ यर्हि चायं महित्वे स्वे परस्मिन्कालमाययोः ॥ रमते गतसंमोहस्य कत्वो
दास्ते तदोभयम् ३ आत्मतत्त्वविशुद्धयर्थं यदाह भगवानृतम् ॥ ब्रह्मणे दर्शयद्रूपमव्यलीकव्रतादृतः ४ स आदिदेवो भजतां परो गुरुः स्वाधिष्ण्यमास्थाय सिं
क्षयैक्षत ॥ तां नाध्यगच्छद्दृशमत्र संमतां प्रपंचनिर्माणविधिर्यया भवेत् ५ संचितयन्ध्यक्षरमेकदांभस्युपाशृणोद्भिर्गदितं वचो विभुः ॥ स्पर्शेषु यत्षोडशमे
कविंशं निष्कचनानां नृपयद्धनं विदुः ६ निशम्य तद्वक्तृदिदृक्षयादिशो विलोक्य तत्रान्यदपश्यमानः ॥ स्वाधिष्ण्यमास्थाय विमृश्य तद्वितं तपस्युपादि
ष्टइवादधे मनः ७

न निश्चयार्थमनुभवार्थवा व्यासो भवान्पद्मागवतं पुराणमाह तद्वत्पथोक्तं मुक्तिसाधनं ज्ञानसाधनं शास्त्रं नव्यामोहकमतो भगवदुक्तत्वेनोक्तमुक्तौ प्रमाणत्वात् त्वत्प्रश्नानामुत्तरत्वेन वादिष्यामीति शेष इत्यर्थः
प्रथमतः तावत्पात्रकल्पं विवक्षुर्देहेऽप्येतद्रूपमिति प्रश्नं प्रतिवक्ति ब्रह्मण इति अव्यक्तीकेन प्रियत्वेन प्रसन्नताहेतुना ब्रह्मेन भाक्तिलक्षणेनाहतोऽर्चितः स हरिः स्वनाभिपद्मादुत्पन्नाय ब्रह्मणे चतुर्मुखाय रूपमदर्शयन्निज
मितिशेष इत्यन्वयः ४ एतदेव विवृणोति स इति भजतां सनकादीनां । स्वाधिष्ण्यं नाभिकर्णिकास्थानमैक्षतांचितयत् यदाह शास्त्रप्रपंचनिर्माणे ५ ततः किमत्राह संचितयन्त्यिति कथं नु सृष्टिविषयादृष्टिः
स्यादिति संचितयन्विभुर्ब्रह्मा द्वे अक्षरे यस्मिंस्तत्तद्वचक्षरं वचः अक्षरयोः स्वरूपं लक्षयति स्पर्शेष्विति ककारादिमकारांतेषु स्पर्शेषु यत्षोडशमक्षरं तकारः । एकाविंशं प्रकारस्तद्रूपं वच इति यावत् तद्वाच्यं स्पष्टं
लक्षयति निष्कचनानां परमहंसानां यद्धनं विदुस्तद्वाच्यं वचनं तपो लक्षणमित्यर्थः कादयो मावसानाः स्पर्शाः ६ किमनेन निरणायीति तत्राह निशम्येति ब्रह्मा तद्वचो निशम्य श्रुत्वा येनैतद्वच उक्तं तद्व
क्तृदिदृक्षयादिशो विलोक्य तत्रासु दिक्षु अन्यदपश्यमानः पञ्चनालनाडीभिराविश्यान्विष्याद्दृष्ट्वा स्वाधिष्ण्यं पञ्चमेवास्थाय ध्यास्य तद्वचस्तच्छ्रुतं वचः आत्मनो हितं हितसाधनं विमृश्याहं मज्जनकेन प्रपंच
निर्माणोपायेतवतपोनपूर्वते तस्मात्पुनस्त्वया तपःकर्तव्यं तपेति वा तपस्युपादिष्ट ब्राह्मणोस्मांतिवालोच्य तपसीव तपस्येव मनः आदध इत्यन्वयः ७

पाभिधेलोके मुक्तसभामध्ये मुक्तैः सेव्यमानमात्मनो बंधकशक्तिप्रवर्तनं विरम्य मुक्तप्रवर्तकत्वेन शयानं लक्ष्मीकांतं ददर्शेत्यन्वयः । अनेन मुक्त्वात्ममायामित्यस्य परिहारोऽप्युक्तो भवति । मुक्तश्च पार्षदैः पूर्वैर्ब्रह्माचैश्चैव संयुतं । ब्रह्माददर्शतपसा भगवन्तं हारिप्रभुमित्यनेन ब्रह्मासमुपब्रह्मददर्शेत्येतन्निरस्तं । सतः शोभनस्य भावः सत्त्वं तेन युक्ताः सात्त्वतास्तेषां सात्त्वतां पातितं दुक्तं सत्त्वं तु शोभनत्वं स्यात्तद्युक्ताः सात्त्वतामता इति १४ विभुं सर्वगतमिति । अनेन परिच्छिन्नरूपमत्रोच्यत इति निरस्तं । विभुः सर्वगते पत्यौ चंद्रेण विकुबेरयोरिति दृगासवैः नेत्राभ्यां पानिदर्शनानि तान्येवामृतानि तैः दृक्स्त्री स्यादर्शने बुद्धौ नेत्रे द्रष्टुरिच्छा त्रिष्विति । प्रसवेन हासेनारुणाभ्यां सहितमाननं यस्य स तथा तम् १५ किरीटिनं कुंडलिनमित्यस्य इन्प्रत्ययस्य मतुबादित्वादयमिन्नित्ययोगार्थः । भूमर्निदाप्रशंसासु नित्ययोगेति शायने । संसर्गैस्तिविवक्षायां भवंति मतुबादय इति वचनात् । वक्षसि स्थितया लक्षितमित्येतल्लक्षणं हरेरेवेत्याभिप्रायेणोक्तं नारायणत्वं निर्णयाय लक्षणांतरमाह वृतामिति । चतुःषोडशपंचशक्तिभिर्वृतं इच्छाज्ञानाक्रियाबलाख्याभिः प्रह्लासित्येशानानुग्रहाख्याभिः आत्मांतरात्मापरमात्माज्ञानात्माख्याभिरिति चतुःशक्तिभिर्वृतं । मोचिकासूक्ष्मासूक्ष्मामृताज्ञानामृताप्यायिनीव्योमरूपिण्यनंताणि मामहिमालघिमाप्राप्तिप्रकाशेशित्वप्राकाम्याख्याभिः षोडशशक्तिभिश्च वृतं । वासुदेवादिदामोदरांताभिः षोडशशक्तिभिश्च वृतं । तथा पंचांगाभिधाभिर्विमलोत्कर्षिणीज्ञानाक्रियायोगवशित्वाख्याभिः पंचशक्तिभिश्च परिवृतं । मोचिकाचैव सूक्ष्माच तथा सूक्ष्मापरामृता । ज्ञानामृताप्यायिनी च व्यापिनी व्योमरूपिणी । अनंताचैव संप्रोक्ता मोचिकाद्याश्च शक्तयः । इति वायुप्रोक्ते । इच्छाद्यामोचिकाद्याश्च आणिमाद्याश्च शक्तय इत्यादेः १६ युक्तमित्यनेन स्वरूपभूतान भवन्तीति नाशं

सुनंदनंदप्रबलार्हणादिभिः स्वपार्षदमुखैः परिसेवितं विभुम् ॥ भृत्यप्रसादाभिमुखं दृगासवैः प्रसन्नहासारुणलोचनाननम् १५ किरीटिनं कुंडलिनं चतुर्भुजं पीतांशुकं वक्षसिलक्षितं श्रिया ॥ अर्घ्यहर्णीयासनमास्थितं विभुं वृतं चतुःषोडशपंचशक्तिभिः १६ युक्तं भगैः स्वैरितरत्रचाध्रुवैः स्वएव धामनूरममाणमीश्वरम् ॥ तद्दर्शनाह्लादपरिभुतांतरो हृष्यतनुः प्रेमभराश्रुलोचनः १७ ननामपादांबुजमस्य विश्वमृक्यत्पारमहंस्येन पथाधिगम्यते १८ तं प्रीयमाणं समुपस्थितं कविप्रजाविसर्गे निजशासनार्हणम् ॥ बभाष ईषत्स्मितशोचिषा गिराप्रियः प्रियं प्रीतमनाः करे स्पृशन् ॥ १९ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ त्वया हंतोषितः सम्यग् वेदगर्भसि सृक्षया ॥ चिरं भृतेन तपसा दुस्तोषः कूटयोगिनाम् २० वरं वरय भद्रं ते वरं शं माभिवाञ्छितम् ॥ सर्वश्रेयः परिश्रामः पुंसां महर्शनावधिः ॥ २१ ॥

कनीयं योगशब्दस्य संनहने वृत्तेः तत्स्वरूपाश्च शक्तय इति च । इतरत्र पुरुषांतरेष्वध्रुवरित्यैः स्वैः स्वरूपैर्भगैरेश्वर्यादिभिश्च युक्तं । स्वएव धामनस्वरूपानंद एव परममाणं नान्यत्रेत्येव शब्दार्थः । ब्रह्मैव विधमीश्वरं ददर्शेति पूर्वत्रान्वयः । तस्य हरेर्दर्शनादुद्भूतेनाह्लादेन परिभुतं मार्द्राभूतमांतरं यस्य स तथा हृष्यंतीरोमांचं कुर्वतीतनुर्भस्य स तथा । प्रेमभरेणाश्रुपूर्णलोचने यस्य स तथा १७ यत्पादांबुजं पारमहंस्येन परमहंससंवाधिनापथाज्ञानमार्गेणाहिंसादिधर्मजन्येनाधिगम्यते ज्ञायते १८ प्रीयमाणं हृष्यंतं कविब्रह्माणं आदिकव्य इत्युक्तेः । कविर्यः पुत्रः स ईमाचिकेतेति श्रुतेश्च । ईषद्भाषेत्यनेन शब्दतो लपत्वमर्थतो गुरुत्वं चोत्पद्यते । प्रकृत्यामितभाषिण इति वचनात् । करे स्पृशन् इत्यनेन प्रीतमनस्कत्वं प्रकाशयति । मनसि प्रसन्नेतदितरेन्द्रियाणां प्रसन्नत्वं किंवक्तव्यमित्यर्थः १९ आतरींशंतः करणप्रीतिं वाचोद्वलयति त्वयेति किं धनादिनेत्यत उक्तं तपसेवि किमर्थेनेत्यत उक्तं सिद्धयेति । अनुपचितांगोपांगेन इत्यत उक्तं चिरमिति अहंनतपोमात्रेण तुष्यामि किंतु त्वाहं शानामाधिकारिणामेवेति भावेनाह दुस्तोष इति २० स्वतुष्टिफलमाह वरमिति पुंसां सर्वश्रेयः परिश्रामः तप आदिसर्वकल्याणानां परिश्रामः परिपाको महर्शनावधिर्माद्विषयावलोक एवावधिः पर्यवसानं यस्य स तथा महर्शनमेव सर्वश्रेयसां फलमिति यतोऽतो महर्शनाख्य सर्वश्रेयः फलवांस्त्वमिष्टं मामपादानीकृत्य वाञ्छितं वरं वरयेत्यन्वयः । ते तु भ्यं भद्रमस्ति वति वरेशमित्यनेन याचितं दातुं समर्थ इति चोत्पद्यति २१

तपसःकर्तव्यत्वं श्रद्धापयति मनीषितेति यत्तद्वचक्षरंतपइतिवचउपश्रुत्यरहासिमहुणालोचनरूपं परमंतपस्त्वं च कर्तव्यं कृतवान् यन्ममलोकावलोकनं ममावलोकनं चार्थमममनीषितस्याभिप्रेतस्य तपसोनु
मावोमहिमेत्यन्वयः २२ तपसःस्वमनीषितत्वं कथयति प्रत्यादिष्टमिति तत्र तदा त्वयि कर्मविमोहिते इदं कर्तव्यमित्यजानतिसति मया तपःकुर्वेति प्रत्यादिष्टत्वा मुदिश्योक्तं तस्मान्मनीषितंतप इत्यन्वयः
त्वत्प्रसादजनकंतप एवेति कुतोऽन्यत्किं न स्यादिति तत्राह तपइति हृदयं प्रियं प्रियं हृदयमुद्रिक्तं कांतमित्याभिधीयतइति । तदुपपादयति साक्षादिति अहंसाक्षात्तपस आत्माज्ञानात्मेतियस्मात् २३
तस्मादिदंतपसैव सृजामि । पदार्थविषयाशेषविशेषज्ञानाभावे तदनुपपत्तेः उपसंहरति वीर्यमिति वीर्यमाहात्म्यं । जडोपचितज्ञानत्वात्सुतरमितरेषां । इदं तु न तादृशमतो दुस्तरमित्यर्थः । कायकेशसा
ध्येन तपसा सृष्ट्यादिकं चेद्धरेरपि क्लेशित्वमापद्यतइत्याशंका तपःप्रियंसदाविष्णोस्तपसैवाप्यते हरिरित्यादिना परिहृतेति ज्ञातव्यं साक्षादात्मा वीर्यभितिकथनाच्च नाहि पूर्णानंदस्य हरेः क्लेशात्मकत्वं युज्यते
तस्मात्तपःशब्देन ज्ञानमेवोच्यतइत्यर्थः २४ वरमादास्य तो ब्रह्मणो हरिं प्रति विज्ञापनप्रकारमाह भगवन्निति भगवतावरं वरयेति मां प्रतियदादिष्टं तद्विहं वनं मन्ये तथाहि सर्वभूतानां हृदयगुहामध्यक्षोऽव
स्थितो भगवान् प्रतिरुद्धेनाप्रतिहतेन ज्ञानेन सर्वेषां चिकीर्षितं वेद हियस्मात्तस्मान्मच्चिकीर्षितमापिवेत्त्येव २५ तथापि वरं वरयेति त्वदाज्ञाकर्तव्यतया वरं याचइति विज्ञापयति अथापीति नाथमानाययाच

मनीषितानुभावोऽहंमलोकावलोकनम् ॥ यदुपश्रुत्यरहासिचकर्तपरमंतपः २२ प्रत्यादिष्टं मया तत्र त्वयि कर्मविमोहिते ॥ तपोमेहृदयं साक्षादात्माहं
तपसोनव २३ सृजामितपसैवेदं प्रसामितपसा पुनः ॥ विभर्मितपसा विश्वं वीर्यमेदुस्तरंतपः २४ ब्रह्मोवाच ॥ भगवन्सर्वभूतानामध्यक्षोऽवस्थितो गुहाम्
॥ वेदह्यप्रतिरुद्धेन प्रज्ञानेन चिकीर्षितम् २५ अथापि नाथमानायनाथनाथयनाथितम् ॥ परावरेयथारूपेजानीयांते त्वरूपिणः २६ यथात्ममायायोगे
न नानाशक्त्युपबृंहितः ॥ विलुंपन् विस्मृजन् गृह्णन् विभ्रन् दात्मानमात्मना २७ क्रीडस्य मोघसंकल्प ऊर्णनाभिर्यथोर्णुते ॥ तथा तद्विषयां धेहि मनीषां मायिमाधव
२८ भगवच्छिक्षितमहंकरवाणिह्यतंद्रितः ॥ नेह मानः प्रजासर्गं बध्येयं दनुग्रहात् २९ यावत्सखा सख्युरिवेशते कृतः प्रजाविसर्गं विभजामि भोजनम् ॥
अविक्रवस्तेपरिकर्मणि स्थितो मामेसमुन्नद्धमदोजमानिनः ३०

मानाय नाथितं याचितं त्वं नानाथसमर्थय नाथनाथयाश्चोपतापैश्चर्याशीः प्विति धातुः । कोसौ चिच्छिक्तो वरइति तत्राह परावरोति अरूपिणः प्राकृतरूपपरहितस्य तव चिदानंदाद्यात्मकवैराजाख्यं परं
रूपं सनवावरणांढारूपमवरमपरं रूपमिति द्वे परावरे रूपे यथायेन प्रकारेण जन्मनीयां तथा तद्विषयां मनीषां मायि धेहि आधेहीत्यन्वयः तु अन्वेन ते च रूपे सत्ये इत्यवधारयति द्वे वाव ब्रह्मणो रूपइति श्रुतिसिद्धत्वा
त् । अनेन कार्यकारणरूपे व्यावर्तयति २६ किंच यथोर्णनाभिलूबाकीट ऊर्णामूर्णुते सृजते विभर्ति च ऊर्णामंडलमध्ये क्रीडति अथवात्मन्येव लुंपते तथात्ममायायोगेन स्वरूपेच्छायोगेनाऽवियोगिन्या
श्रियाच जगत्सृजन्नात्मना स्वभावेनात्मानमवतारं गृह्णन् विभ्रन् पालयन् विलुंपन् क्रीडसिच यथा तथा च तद्विषयां मनीषां धेहीति नानाशक्त्युपबृंहितोऽमोघसंकल्प इत्याभ्यामूर्णनाभेर्हरेर्वींशेष्टचंदंशयति
२७ २८ तादृशमनीषाप्रयोजनमाह भगवच्छिक्षितमिति यदनुग्रहाद्यस्यामनीषाया आनुकूल्येन ग्रहणादतंद्रितोऽहं भगवता शिक्षितं करवाप्यथ यदनुग्रहाच्च प्रजासर्गमीहमानः कुर्वाणो न बध्येयं तादृशी
मनीषा यस्य भगवतोनुग्रहाच्च न बध्येयं तेन भगवता शिक्षितं भवकरवाणीति वरांतरप्रार्थनं वा २९ इदानीं बंधमूलाहंकारनाशं प्रार्थयते इत्याह यावदिति ईशपथासखाराजादिः स्वोक्तकारिणः सख्युर्ज
नपदाद्यधिकारंददाति तथाते त्वया प्रजाविसर्गं कृतोऽधिकृतोऽविक्रवस्त्वत्प्रसादादैन्यहीनस्तेतव परिकर्मणि जगत्सृष्ट्यादिशुश्रूषाकर्मणि स्थितोऽहं यावद्बुद्धादिप्रजानां त्वदाज्ञया तवेदं पदं तवाधं भोगइत्यादि

रूपं भोजनं विभजामि विभज्य विभज्य ददामि तावन्मच्छतायुः पर्यंतमजमानिनः आत्सर्वविलक्षणत्वात् ततोऽहमित्याभिमानवतो मे समुद्रमदः समुत्पन्नो हंकारो जगतः स्रष्टा हमित्यादिलक्षणो माभूदित्यन्वयः ।
 मोस्वामिन्यथा सरूपव्यापारेऽधिकृतः स स्वातात्पर्यात्तत्कार्यं करोति तथाहमपित्वत्प्राज्ञसर्गेऽधिकृतो यावज्जन्म्यत इति ज्ञानो ज्ञान्यपदार्थस्तं विभजामि सुरनरतिर्यगादिरूपेणोत्पादयामि तावत्समुद्रमदं
 माभूदिति वा ३० यत्किंचित्पृष्ठं कश्चित्परिहार इत्यतः परावरे इति प्रार्थितवरदानप्रकारं वक्ति ज्ञानमिति मियतमुक्तिप्रापकेण स्वविबविषयेण विज्ञानेन समन्वितं मे स्वरूपविषयं सरहस्यमुपनिषत्सं-
 वादसहितं यज्ज्ञानं तस्य ज्ञानस्य यदंगं च तन्मया गदितं गृहाणेत्यन्वयः उपनिषदोवाह्यार्थरूपं चेदिदमनुपादेयं स्यादित्यत उक्तं परमेति ज्ञानं शास्त्रार्थविषयम् विज्ञानं स्वानुभव इत्यप्यव्याख्यानं गदितमित्य-
 नेन सूचितया येन येन यथा ज्ञात्वानियतं मुक्तिराप्स्यते । तद्विज्ञानमिति प्रोक्तं ज्ञानं साधारणं स्मृतमिति स्मृत्या निरस्तम् ३१ यथात्ममायायोगेनेति पाचितवरदानप्रकारमाह यावानिति देशकालव्याप्याया-
 वाननंतपरिमाणोपेतोऽहं यथाभावो यादृशसत्त्वावान् निरुपाधिकस्तोपेतः यद्रूपगुणकर्मकः यादृशावतारः यादृशगुणः यादृशकर्मावाहं मदनुग्रहात्तेतव तथैव तत्त्वविज्ञानमस्त्वित्यन्वयः एवमवदेन सोपाधि-
 कं रूपं व्यावर्तयति ३२ ज्ञानोपदेशप्रकारमाह अहमिति अग्रे सृष्टेः प्रागहमेवासं च शब्दात्सदसदासीत्कालप्रकृत्यादिकमभूत्तथापि प्रलये तत्कालकर्मादिकमन्यत्तदहोर्भेदमभूत्तत्परं स्वतंत्रं नास किंच माया
 वृत्तत्वेन मदधीनमेवाभूत् पश्चात्सृष्ट्यनंतरं स्थितिकाले त्वमहमेतज्जगच्चासीरासमासीत् फलितमाह यइति स्थितिकाले भोक्ता हं कर्ता इति स्वातंत्र्यप्रतीतिः सृष्टेः प्राक्काल्यानंतरं चास्य जगतः स्वातं-
 न्यं स्यादिति चेन्न तत्प्रतीतिः बुद्धिमोहमूलत्वात् तदुक्तं विष्णोर्धीनं प्राक्सृष्टेस्तथैव प्रलयादनु । अस्य सत्त्वप्रवृत्त्यादिविशेषेणाधिगम्यते । स्वातंत्र्यं स्थितिकाले तु कथंचिद्बुद्धिमोहतः । प्रतीयमानमपि तु तस्मा

श्रीभगवानुवाच ॥ ज्ञानं परमगुह्यं मेयद्विज्ञानसमन्वितम् ॥ सरहस्यं तदंगं च गृहाण गदितं मया ३१ यावानहं यथाभावो यद्रूपगुणकर्मकः ॥ तथैव तत्त्वा वि-
 ज्ञानमस्तु ते मदनुग्रहात् ३२ अहमेवासमेवाग्रे नान्यद्यत्सदसत्परम् ॥ पश्चादहं त्वमेतच्च यो वशिष्येत सोऽस्म्यहम् ३३ ऋतेऽर्थेयत्प्रतीयेत न प्रतीयेत चा-
 त्मनि ॥ तद्विद्यादात्मनो मायां यथाभासो यथा तमः ३४ यथामहांति भूतानि भूतेषु द्वावचेषु च ॥ प्रविष्टान्यप्रविष्टानि तथा ते पुनर्न तेऽप्यहम् ३५ एतावदेव
 जिज्ञास्यं तत्त्वजिज्ञासुनात्मनः ॥ अन्वयव्यतिरेकाभ्यां यत्स्यात्सर्वत्र सर्वदा ३६

अवेति गम्यतामित्यादि । अनेन कालत्रयेऽपि स्वतंत्रो हंत्वदादिकं सर्वमधीनमेवेत्युक्तं भवति ३३ अस्वतंत्रस्य प्रकृत्यादेः स्वरूपमुपादिशतीत्याह ऋतेर्थांमिति यद्वस्तु आप्तकामस्य ममार्थप्रयोजनमृते सर्वत्र वेदादि-
 पुप्रतीयेत यच्चात्मनि मयि बाधकं न प्रतीयेत न हींश्वरस्य जीवप्रकृतिभ्यामर्थो बाधश्चस्तः तत्प्रकृत्यादिवस्तु आत्मनः परमात्मनो मायां विद्यादित्यन्वयः । मायेति नेद्रजालमुच्यते । किंतु जीवप्रकृती एवेत्याह
 यथेति यथायथार्थत्वेनैव सत्यत्वेनैव प्रतीयमान आभासो मम प्रतिबिम्बभूतो जीवो यथायथार्थत्वेनैव तमोग्लानि हेतुमूलप्रकृतिश्च मायेत्युच्यते । मुख्यतो विष्णुशक्तिर्हि माया शब्देन भण्यते उपचारतस्तु प्रकृतिर्जी-
 वश्चैव हि भण्यत इति वचनात् एतदुक्तं भवति यथा छत्रधराद्वारस्थ आभिरथिनो नोच्यंते तथा जीवप्रकृति कर्मकालाः सदा मायिवर्तमाना अपि जीवेन जीवनाभावात् प्रकृत्या बांधाभावात् कर्मणा फलाभावात् कालतः
 परिणामाभावाच्च मयि स्थिता इति नोच्यंते सर्वपरे स्थितमपि नैव तत्रेति भण्यत इत्यादेरिति ३४ भगवान्स्वव्याप्तिं सोदाहरणमुपादिशतीत्याह यथामहांतीति यथामहांति पंचभूतानि उच्चावचेषु भूतेषु स्वकार्य-
 शरीरेषु प्रविष्टा निवर्तते ततोऽप्यधिकरूपा मिसद्भावात् तेष्वप्रविष्टानि च तथाहमप्यनंतदेशकालव्यापी तेषु भूतेषु प्रविष्टस्तेभ्यो बहिरपि स्थितत्वात् तेषु प्रविष्टश्च यथामहांति भूतानि शरीरेषु बाहिस्तथेत्यादेः ३५
 उक्तव्याप्तिस्फुटीकरणपूर्वकमुपदेशमुपसंहरति एतावदिति यद्वस्तु सर्वत्र सर्वदेशे सर्वदा सर्वस्मिन्काले चान्वयव्यतिरेकाभ्यामन्यवस्त्वन्वितानि तद्वद्देशकालस्वरूपाभ्यां व्याप्तिं स्यादेतावदेव मत्स्वरूपमात्मनः
 परमात्मनस्तच्च जिज्ञासुना त्वया जिज्ञास्यं विचार्य स्यादित्यन्वयः अनेन वस्त्वंतरसद्भावात् सद्भावरूपाभ्यामन्यव्यतिरेकाभ्यां सर्वदेशकालयोरेकप्रकारेण गुणक्रियाभिन्नाभिपत्तिविचार्यमित्युक्तं भवति ३६

नेहमानइति प्रार्थितंवरंददानीत्याह एतन्मत्तमिति ३७ तिरोधानातिरोधानेअपिस्वेच्छाधीनेइतिज्ञापयन्हारिःस्वस्वरूपंतिरोधत्तइत्याशयेनाह संप्रहश्येति अजनोजननरहितोजनविरुद्धलक्षणो वा हरिर्जनानांरुद्रादीनांसकाशात्परमेष्ठिनउत्तमस्यहिरण्यगर्भस्ययद्रूपंप्रादृश्यदात्मनस्तद्रूपंतस्यविरिंचस्यपश्यतःसतोन्नयरुणदित्यन्वयः ३८ भगवतींद्रियाविषयादंतर्हितेसतिविरिंचेनकिंकृतमत्रा हांतर्हितइति इंद्रियार्थेइंद्रियविषयस्तस्मादंतर्हितायबाह्येइंद्रियग्राह्यरूपपरहितायेत्यर्थः सर्वभूतमयःसर्वभूतप्रधानः । सर्वस्यापिप्रधानत्वात्सर्वमयइत्येतइति ३९ सदास्वेष्टदेवतांसेवमानोऽपि पुमान्विशेषप्रयोजनप्राप्तौविशेषतस्तदुपास्तिकुर्यादितिन्यायंदर्शयितुंविरिंचस्यापिशेषोपास्तिमाह प्रजापतिरिति धर्मपतिः संयदिविषयिवात्तद्विशेषकार्यप्राप्तौतत्तद्योग्यानुष्ठानंकर्तव्यमितिधर्मस्यपाल कः प्रजानांभद्रान्वेषणंनस्वार्थइत्यतउक्तं स्वार्थेति तदपिस्वप्रयोजनमितिमनीषयामुक्तोसुखोद्वेकार्थत्वादित्यर्थः । अहिंसासत्यमस्तेयंब्रह्मचर्यंदयार्जवं । क्षमाधृतिर्मिताहारःशौचंचैतेयमादश । तपः संतोषआस्तिक्यंदानमीश्वरपूजनं । सिद्धांतश्रवणंचैवहीर्मतिश्चजपोव्रतं । एतेतुनियमाःप्रोक्तास्तान्सर्वाश्चपृथक्पृथक्पित्यादियोगशास्त्रे ४० रिक्थं पित्र्यंधनमाददतइतिरिक्थादाःपुत्रास्तेषांमध्येनारदोति

एतन्मतंममातिष्ठपरमेणसमाधिना ॥ भवान्कल्पविकल्पेषुनविमुह्यतिकर्हिचित् ३७ श्रीशुकउवाच ॥ संप्रहश्यैवमजनोजनानांपरमेष्ठिनः ॥ पश्यत स्तस्यतद्रूपमात्मनोन्यरुणद्वारिः ३८ अंतर्हितेन्द्रियार्थायहरयेविहितांजलिः ॥ सर्वभूतमयोविश्वंससर्जेंदसपूर्ववत् ३९ प्रजापतिर्धर्मपतिरेकदानियमा न्यमान् ॥ भद्रंप्रजानामन्विच्छन्नातिष्ठत्स्वार्थकाम्यया ४० तंनारदःप्रियतमोरिक्थादानामनुव्रतः ॥ शुश्रूषमाणःशीलेनप्रश्रयेणदमेनच ४१ मायांवि विदिषुर्विष्णोर्मयेशस्यमहामुनिः ॥ महाभागवतोराजन्पितरंपर्यतोषयत् ४२ तुष्टंनिशम्यपितरंलोकानांप्रापितामहम् ॥ देवर्षिःपरिपप्रच्छभवान्यन्मा नुपृच्छति ४३ तस्माददंभागवतंपुराणंदशलक्षणम् ॥ प्रोक्तंभगवताप्राहप्रीतःपुत्रायभूतकृत् ४४ नारदःप्राहमुनयेसरस्वत्यास्तटेनृप ॥ ध्यायतेब्रह्मपर मंव्यासायामिततेजसे ४५ यदुताहंत्वयापृथोवैराजात्पुरुषादिदम् ॥ यथासीत्तदुपाख्यास्येप्रश्नानन्यांश्चकृत्प्रशः ४६ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेद्विती यस्कंधेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥

शयेनप्रियः ४१ मायांजगत्त्वष्टृत्वादिमाहात्म्यंविविदिषुर्ज्ञातुकामः । मायेशयाऽन्येषांमाहात्म्यानांपतेः । मुख्यतोविष्णुमाहात्म्यंमायाशब्दोदितंभवेत् । प्रधानत्वाच्चमातृत्वान्मेयत्वंचैवतस्यहीति ४२ पितृतोषणप्रयोजनमाह तुष्टमिति ४३ भगवतास्वस्यप्रोक्तंभूतंसत्तावत्सत्यंजगत्करोतीतिभूतकृत् ४४ नारदस्येति संकल्पवर्णयेतिस्वपित्राज्ञापालनप्रकारमाह नारदइति मुनयइत्यादिविशेषणे भ्योव्यासस्यसार्वज्ञादिप्रतीतेनारदादिभ्यःश्रवणंमोहनार्थमितिज्ञातव्यम् तदुक्तं । हरिर्व्यासादिरूपेणसर्वज्ञोपिस्वयंप्रभुरित्यादि ४५ अधुनापरीक्षितप्रश्नपरिहारायश्रीभागवतव्याख्यानंपृथक्पृथक्प्र श्रुतिवचनंचप्रतिजानीति यदुतेति यत्पुराणपरीज्ञानंप्रत्यहत्वंयापृष्टस्तद्व्यासकृतंभागवतपुराणंतवोपाख्यास्येतत्पुराणंव्याकुर्वन्प्रथमतःसर्वेशत्वाद्विगढारूपविरिंचस्थितत्वात् वैराजपुरुषारूपहरोरि दंविश्वंयथासीत्तथोपाख्यास्येउताऽथान्यान्प्रश्नांश्चकृत्प्रशोव्याख्यास्येइत्यन्वयः श्रीभागवतप्रथमकथानारायणोद्भूतविराडभिधविरिंचस्थहरेराधिदेवादिसर्वजगत्सृष्टिरुतापीतिवा उताप्यर्थविकल्पयो रित्यभिधानम् ४६ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेद्वितीयस्कंधोवज्रपध्वजकृतटीकायानवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥

अस्मिन्व्यापेवैराज्यहरेः सकलजगत्सृष्टिः प्रपंच्यते तत्रादौ भागवतपुराणं दशलक्षणमित्युक्तं दशलक्षणानि कथयतीत्याह अत्रोति अत्र श्रीभागवते सर्गादिदशलक्षणानि प्रतिपाद्यत इति शेषः १ मुक्तमुक्तप्रपंचाधारस्य दशमस्य हरेर्माहात्म्यवर्णनस्यावश्यापेक्षितत्वात् सर्गादिनवानां वर्णनं कोपयुज्यत इति तत्राह दशमस्येति महात्मानो ब्रह्मादय इह पुराणे दशमस्याश्रयस्य विशुद्धार्थसर्गादिनवानां लक्षणं वर्णयंतीत्यन्वयः अनेनार्थात् ब्रह्मज्ञानलब्ध्यर्थत्वमुक्तं भवति अत्र किं प्रमाणमत्राह श्रुतेनेति अंजसामुख्यया वृत्त्यानंतवेदार्थसंवादेनेत्यर्थः ब्रह्मणः सर्वगुणपूर्णत्वसर्वोत्तमत्वादिविज्ञानार्थत्वेन तदुपयोगात् लक्षणकथनं युक्तमिति भावः २ तत्र प्रथमं सर्गं लक्षयति भूतेति सृष्टिकाले परब्रह्मणः सकाशाज्जाताहुणवैषम्यात् तन्नामकान्महत्तत्त्वादहंकारद्वारा भूतमात्रेन्द्रियधियां पंचमहाभूतानां शब्दादितन्मात्राणां श्रोत्रादिदर्शोद्रियाणां धियो बुद्धेश्चांढपर्यंतं पञ्जन्म सः सर्ग उदाहृत इत्यन्वयः । विसर्गं लक्षयति विसर्ग इति पौरुषो विसर्गः स्मृत इत्यन्वयः अंठांतर्गतपुरुषनाम्नो हरेर्भूतानां यद्विविधं जन्म स विसर्गः स्मृतः शास्त्रांतरोक्त इति शेषः तदुक्तं महदाद्यंढपर्यंतः सर्गो देवब्रह्मणस्तु यः । अनुसर्ग इति प्रोक्तः पौरुषश्चेति कथ्यते । किंच पंचभूतसमूहेन जातः पुरुषो जीवः तद्विषयसर्गः पौरुषः सर्ग इत्युच्यते अत्राप्युक्तैस्मृतिः प्रमाणं पंचभूतसमूहेन जातः पुरुष उच्यते । अंठांतर्हितजातानां नानाजीवानां सात्त्विकादिस्वभावानां व्यक्तिस्तेषु जीवेषु तैजसाप्यादिकार्षीपेक्षया भूतानां बहुत्वात् भूयस्त्वात् तथा च भूतानां काठिण्यादिस्वभावव्यंजकत्वेन कृतार्थत्वाज्जीवतत्त्वमेकस्माद्भूतसमूहाज्जातत्वादेकजमित्युच्यते । बहुत्वात् तत्र भूतानां तावत्त्वात् तत्त्वमेकजमिति च ३ स्थानं लक्षयति स्थितिरिति वैकुण्ठस्य हरेर्दुष्टशिष्टनिग्रहानुग्रहलक्षणो विज

श्रीशुक उवाच ॥ अत्र सर्गो विसर्गश्च स्थानं पोषणमूतयः ॥ मन्वंतरे शानुकथानि रोधो मुक्तिराश्रयः १ दशमस्य विशुद्धार्थेनवानां मिह लक्षणम् ॥ वर्णयंति महात्मानः श्रुतेनार्थेन चांजसां २ भूतमात्रेन्द्रियधियां जन्मसर्ग उदाहृतः ॥ ब्रह्मणो गुणवैषम्याद्विसर्गः पौरुषः स्मृतः ३ स्थितिर्वैकुण्ठविजयः पोषणं तदनुग्रहः ॥ मन्वंतराणि सद्दर्माकृतयः कर्मवासनाः ४ अवतारानुचरितं हरेश्चास्यानुवर्तिनाम् ॥ पुंसामीशकथाः प्रोक्तानां नाख्यानां पबृंहिताः ५ निरोधोऽस्यानुशयनमात्मनः सहशक्तिभिः ॥ मुक्तिर्हि त्वान्यथारूपं स्वरूपेण व्यवस्थितिः ६ आभासश्च निरोधश्च यतस्तत्र यमीयते ॥ स आश्रयः परंब्रह्म परमात्मेति शब्धते ॥ ७ ॥

यः स्थितिरित्युच्यत इत्यन्वयः तस्य वैकुण्ठस्यानुग्रहोऽनुकंपिता प्रसादविशेषः पोषणमित्युच्यते तत्तद्भूतैकविषयत्वात् पूर्वस्माद्विशेषः मन्वंतरं लक्षयति मन्वंतराणीति सद्दर्मा मन्वंतरेषु सत्ताधारका धर्माः मन्वंतराणीत्युच्यंते ऊतीराह ऊतपशति नानाजीवानामनादिकर्माणि तत्संस्कराश्च नानासृष्टिहेतुभूता ऊतपशत्युच्यंते ४ ईशानुकथामाह अवतारेति हरेर्मत्स्याद्यवताराणामनुचरितमस्य हरेरनुवर्तिनां ब्रह्मादीनां पुंसामनुचरितं च नानाख्यानां पबृंहिता विविधेति हासपूर्ण ईशकथेत्युच्यते ५ निरोधं लक्षयति निरोध इति आत्मन इति जातावेकवचनम् अस्यात्मनो जीवसमुदायस्यानभिव्यक्तस्वरूपेच्छादिशक्तिभिः सह श्रीविष्णुमनुप्रविश्यानुशयनं स्वापोनिरोध इत्युच्यते अनुप्रविश्य परमं जीवस्य शयनं तु यत् । सहैव शक्तिभिः स्वीयैरिच्छाचैरप्रकाशितैरित्यादेः मुक्तिं लक्षयति मुक्तिरिति अन्यथारूपं प्राकृतवैकृतसूक्ष्मस्थूलैन्द्रियादिकंहित्वा केवलचिदानंदात्मकेन स्वरूपेण व्यवस्थितिर्विशेषेणावस्थानं मुक्तिरित्युच्यते ६ आश्रयस्वरूपं लक्षयति आभास इति यतोऽयस्माज्जगत् आभासो मुख्यगौणवृत्त्यासृष्टिश्च शब्दात् स्थितिर्निरोधश्च भवति तत्र यमपि यदाधारतया ईयते वेदादिपुत्रापते स आश्रय इत्युच्यते किं नाम धेयोऽयमिति तत्राह परंब्रह्मेति मुक्तव्यावृत्त्यर्थपरमात्मेति सृष्टिस्थित्यप्यभासापद्रवाद्यत्र च स्थिता इत्यादिना लक्षयत इत्यर्थः ७

प्रकारांतरेणाश्रयंलक्षयिष्यन्नाध्यात्मिकादिभगवद्रूपैक्यकथनपूर्वकंजीवानामीशतंत्रतामाह आध्यात्मिकइति आध्यात्मिकःशरीरसंबंधिषुचक्षुरादिषुतत्प्रेरकत्वेनस्थितःपुरुषोविष्णुः सोऽसावेवाधिदैविकआधिदैवेष्वदित्यादिषुस्थितः यस्तत्राधिभूतेषुघटादिपदार्थेषुस्थित्वातपोरुभयोराध्यात्मिकाधिदैविकयोश्चक्षुःप्रकाशयोर्विच्छेदः सम्पक्निश्चायकोविष्णुराधिभौतिकोहिस्मृतइत्यन्वयः ८ हेत्वर्थवाचिनाहिशब्देनसूचितहेतुंन्यनक्ति एतादिति एतेषांत्रयाणांमध्येएकतमाभावे चक्षुराद्यभावे प्रकाशाभावेवा तद्विषयघटादिपदार्थाभावेवानोपलभामहेघटादिविषयामुपलब्धिज्ञानंनानामुमइतियदायस्मात्तस्मात्ज्ञानस्वातंत्र्याभावात् सर्वेवयमस्वतंत्रादित्यर्थः ननुकोऽसौज्ञानेस्वतंत्रइतितत्राह त्रितयमिति तत्रतेषामस्वतंत्राणांजीवानांमध्येयोऽध्यात्मादित्रितयंवेदस आत्माविष्णुराश्रयइत्यन्वयः नन्वन्यदैवंविधंज्ञानमस्तुनसुषुप्त्यादावित्यस्येदमेवोत्तरम् तत्रसुषुप्त्यादावर्षाद्विषयप्रकाशविषयाननपेक्ष्यैवयोजीवानां सर्वस्वरूपज्ञानेनैववेत्ति सआत्माश्रयइति ननुप्राणस्याप्येतन्प्राणपेक्षाभावेनज्ञानसंभवात् प्राणावाएवैतस्मिन्प्रेजाग्रतीतिश्रुतेः श्रियोपिनित्यमुक्तत्वान्मुक्तानांनिर्देहकत्वाच्चरुथमेतल्लक्षणंलक्ष्यंव्यावर्तयतीतितत्राह स्वाश्रयाश्रयइति मुक्ताश्रयाणांरमामुख्यप्राणादीनांस्वाश्रयाणामाश्रय आधारोऽनेनस्वातंत्र्येणप्रतीयमानं सर्वज्ञत्वंलक्षयन्लक्ष्यादिभ्योलक्ष्यंव्यावर्तयतीत्युक्तंभवति सुप्त्यादावीश्वरस्यसर्ववेत्तृत्वंच स्वप्नेनशरीरमभिग्रहत्यासुप्तःसुप्तानभिचाकशीतीतिश्रुतिसिद्धम् ९ एवंपुराणलक्षणमभिधायाधुनाविराडारुणविरिचोत्पत्तिवक्ष्यन्प्रथमतस्तत्त्वष्टुपुरुषारूपहरेरेवतारकथनपूर्वकमस्यसृष्टिमाह पुरुषइति यदासपुरुषःसृष्टैस्तत्त्वैःसहांडंप्रविश्याविनीर्भिद्याविभज्याविनिर्गतः

अध्यात्मिकोऽयंपुरुषःसोऽसावेवाधिदैविकः ॥ यस्तत्रोभयविच्छेदःसस्मृतोह्याधिभौतिकः ८ एतदेकतमाभावेयदानोपलभामहे ॥ त्रितयंतत्रयोवेदस आत्मास्वाश्रयाश्रयः ९ पुरुषोऽंविनिर्भिद्ययदासौसविनिर्गतः ॥ आत्मनोयनमन्विच्छन्नपोस्त्राक्षीच्छुचिःशुचीः १० तास्ववात्सीत्स्वसृष्टासुसहस्रपरित्सरान् ॥ तेननारायणोनामयदापःपुरुषोद्भवाः ११ द्रव्यंकर्मचकालश्चस्वभावोजीवएवच ॥ यदनुग्रहतःसंतिनसंतियदुपेक्षया १२ एकोना नात्वमन्विच्छन्नयोगतल्पात्समुत्थितः ॥ वीर्यंहिरण्यमयंदेवोमाययान्यसृजत्रिया १३ अधिदैवमथाध्यात्ममधिभूतमितिप्रभुः ॥ पुनस्तत्पौरुषं वीर्यंत्रिधाभिद्यततच्छृणु १४

प्रकाशितःपुरुषाभिधएवप्रादुर्भूतस्तदात्मनएवहीपादीपांतरवत्तत्त्वांतरेणशेषपर्यंकेशयनायायनमाश्रयमन्विच्छन्नित्यशुचिःसभगवानात्मनोऽयनभूताःशुचीःस्वपूजासाधनयोग्याअपोस्त्राक्षीदित्यन्वयः । अंंडंप्रविष्टोयोविष्णुःसोऽंभिच्चाप्रकाशितइत्यादेः १० ततःकिंतत्राह तास्विति स्वसृष्टासुतास्वप्नुसहस्रपरित्सरानवात्सीदित्यित् तेननारायणोनामभूदित्यन्वयः ननुअनेनायनमन्स्वासेतिअवयनइतिवाजलायनइतिचांतरेणनारायणइतिनामकथमत्राह यदिति अनाशात्पुरुषोनरस्तदुद्भवाआपोनाराइतिपक्षस्मात्तानाराअयनंयस्यसनारायणइति सोपोसृजत्तोनारानरोऽनाशात्परोयतइतिच ११ हरेरियंसृष्टिःस्वाधीनसाधनांतरसहकृतत्वाशयेनाह द्रव्यमिति द्रव्यंपृथिव्यादि १२ ब्रह्मांडस्यांतर्लैविध्यमपिश्रीनारायणेनैवकृतमित्याह एकइति जलेशेषपर्यंकेशयानएकोनाराणएवस्वसृष्टतत्त्वस्तु नियामकतयांतर्यामिरूपैर्नानात्वंबहुत्वसंख्यागोचरत्वमामुमन्विच्छन् योगतल्पात्समुत्थितोदेवोलीलालोलोहिरण्यमयंस्ववीर्यमंडंमाययास्वेच्छयांतस्त्रिधाव्यधात् तत्तन्निषामकत्वेनबहुत्वंप्राप्तुमीश्वर इत्यादेः किंच हिरण्यमयंपूर्णसुखंशतानंदवीर्यंस्वरेतोरूपंत्रिधाव्यसृजदित्यन्वयः अंतःस्थितहरेःकामादंभेज्जमतनोर्जनिरित्यादेः १३ अंंडांतर्लैविध्यप्रकारंकथयति अधिदैवमिति प्रभुरितित्रिधाव्यसृजदिविशेषः हरिवीर्यरूपस्यविराजोपित्रैविध्यमस्तीतिकथयति पुनरिति पुनर्यथातत्पौरुषंपुरुषारूपस्यहरेर्वीर्यविराजनामब्रह्मात्मकंजातंत्रिधाभिद्यतइतित्रिविधमभवत् तथाशुण्वित्यन्वयः १४

धैविर्ध्वविष्णोति अंतरिति विराहाख्यब्रह्मशरीरंतराकाशेविचेष्टतः पुरुषस्यहरेरौजः सहोबलं पराभिभवसहनस्वेच्छाकरणशक्तधोजाज्ञिरे ततस्तेभ्योजायादिभ्योमहान्प्राणोमुख्यप्राणोजज्ञइत्यन्व
यः ब्रह्मांतर्पामिहपौजः सहोबलानुविष्टहिरण्यगर्भौजः सहोबलेभ्यः सर्वेन्द्रियनायकः ओजः सहोबलात्मको मुख्यप्राणोजातइत्युक्तं भवति एतेनचपूर्वप्रकृताप्यात्माधिभूताधिदैवानांब्रह्मस्थनारायणब्रह्मप्राणे
भ्यः सृष्टिरितिज्ञातव्यं प्राणेनक्षिपतेत्यादिवक्ष्यमाणत्वात् १५ प्राणस्यसर्वेन्द्रियप्रभुत्वं स्पष्टयति अनुप्राणंतीति पिंगलयानाड्याअपानंतमधश्चेष्टमानम् १६ इडापिंगलयोः प्राणापानचेष्टाफ
लमाह प्राणेनेति प्राणेनापानेनच विभोर्विरेचस्य चतुर्मुखावयवोत्पत्तिकथनपूर्वकं तेभ्योऽध्यात्मादीनामुत्पत्तिप्रकारंप्रपंचयति पिपासतइति प्रागादौमुखंनिरभिद्यतव्यक्तमभवत् १७ मुखतो
मुखे तत्रतालुनिरभिनत् जिह्वयाजिह्वेन्द्रियेण १८ वाक्वागिन्द्रियं । तयोर्वह्निवाचोरनंतरं व्याहृतमाभिवादनं शरीरांतस्येनभस्वतिवायौदोधूयति पुनः पुनर्धुन्वतिकंपमानेसति जलेऽडोदकेवर्तमानस्यवायु
विरेचस्यनिर्गमद्वाराभावेननिरोधः क्लेशविशेषोभूत् १९ तदनंतरं नासिकेऽवासोऽच्छास्रपवायुनिर्गमगमद्वारेव्यक्ते वायुरित्यनेनाचापिनिरोधोनुभवसिद्धइत्याह जिघृक्षतोघ्रातुमिच्छतोघ्रातुस्तत्रनासिना
सिकायांयोनासिक्यः प्राणः सगंधग्राहीवायुर्ग्राणेन्द्रियंतद्विषयो गंधश्चजातइतिशेषः २० यदासर्विरेचआत्मानिनिरालोकोनिष्प्रकाशस्तदात्मानंस्वशरीरमन्यच्चदिदृक्षतस्तस्याऽक्षिणीगोलकेव्यक्तेततो

अंतःशरीरआकाशेपुरुषस्यविचेष्टतः ॥ ओजः सहोबलं जज्ञेततः प्राणो महानभूत् १५ अनुप्राणंति यं प्राणाः प्राणंतं सर्वजंतुषु ॥ अपानंतमपानंति नरदेवामि
वानुगाः १६ प्राणेनक्षिपताक्षुत्तृडंतराजायतेविभोः ॥ पिपासतोजक्षतश्चप्राड्मुखंनिरभिद्यत १७ मुखतस्तालुनिर्भिन्नं जिह्वातत्रोपजायते ॥ ततो नानार
सोजज्ञे जिह्वयायोधिगम्यते १८ विवक्षोर्मुखतोभूम्नोवह्निर्वाग्व्याहृतंतयोः ॥ जलेचैतस्यसुचिरंनिरोधः समजायत १९ नासिकेनिरभिद्येतांदोधूयतिनभ
स्वति ॥ तत्रवायुर्गंधवहोप्राणोनसिजिघृक्षतः २० यदात्मानिनिरालोकआत्मानंचदिदृक्षतः ॥ निर्भिन्नेअक्षिणीतस्यज्योतिश्चक्षुर्गुणग्रहः २१ बोध्यमान
स्यऋषिभिरात्मनस्ताजिघृक्षतः ॥ कर्णौचनिरभिद्येतांदिशः श्रोत्रं गुणग्रहः २२ वस्तुनोमृदुकाठिन्यंलघुगुर्वुष्णशीतताम् ॥ जिघृक्षतस्त्वक्निर्भिन्नात
स्यांरोममहीरुहाः ॥ तत्रचांतर्बहिर्व्याप्तिस्त्वचालब्धगुणावृतः २३ हस्तोरुरुहतुस्तस्यनानाकर्मचिकीर्षया ॥ तयोस्तुबलवानिद्रादानमुभयाश्रय
म् २४ गतिंचिकीर्षतः पादोरुरुहातेऽभिकामिनः ॥ पद्भ्यांहव्यंस्वयंयज्ञः कर्मयत्क्रियतेनृभिः २५

ज्योतिःसूर्योरुपगुणग्रहश्चक्षुर्ग्राणं तद्व्याप्तं चोत्पन्नमितिशेषः २१ ऋषिभिर्ज्ञानसाधनैर्वेदादिभिरग्न्यादिभिर्वाबोध्यमानस्यवेदाभिबोधेतिविज्ञाप्यमानस्यतस्यविरेचस्यात्मनस्ताद्विज्ञापनंजिघृक्ष
तःग्रहीतुकामस्यकर्णौजातौ तयोर्दिशोर्दिग्देवतागुणग्रहः श्रोत्रेन्द्रियंचतद्विषयश्चशब्दः २२ वस्तुनोघटादिपदार्थस्यमृदुत्वादिगुणानाजिघृक्षतोज्ञातुमिच्छतस्तस्यविधेस्त्वर्गिन्द्रियं तस्यांस्वचिरोममही
रुहास्तत्रत्वर्चांतर्बहिर्व्याप्तोऽपित्वचास्वर्गिन्द्रियेणस्पर्शलब्धेनज्ञानेन स्पर्शगुणेनावृतोवातः स्पर्शवायुः स्पर्शआभवदित्यन्वयः । गुर्वुष्णेतिछांदसः २३ उभौर्ग्राणौद्रियाभिमानिनावाश्रयौवस्यतपथोक्तं
आदानमुपादानादानादिकर्मच २४ गतिगमनलक्षणंकर्म यज्ञइन्द्रपुत्रःस्वयं तदभिमानी गतिअपद्रव्यामभूतां तथानृभिर्ध्वं हविःसंधिहवमादिकर्मक्रियते समुद्रिश्यसउपेंद्रोभगवानूप
ज्ञांतर्पामितयाभिव्यक्तइतिशेषः २५

प्रजासंततिस्तन्निमित्तापारतिस्तस्यां जात आनंदः स एवामृतं तदर्थं यितुं शीलमस्येति प्रजानं दामृता र्थिनस्तस्य विधेः शिश्रुमिन्द्रियस्थानं तस्मिन् शिश्रे कामानां प्रियं परतः प्राप्य सुखसाधनं तादृशमुपस्थेन्द्रियं तदुभयाश्रयं शिरोपस्थाश्रयं रतिः सुखं चासीत् कामानां भोगसाधनमिति वा २६ धातुमलं पुरीषसंज्ञमुत्सिद्धोऽस्त्यक्तुकामस्य गुदमपानद्वारं ततस्तस्मिन् गुदे पापुना मेन्द्रियं ततर्हन्द्रियानंतरं मित्रनामा देवः उभयाश्रयः पायुमित्राश्रयो वा इत्यनेन मलादिकं कदाचित्तु ब्रह्मालोकाभिपत्ये । आत्मनो निर्गमे कामात् सर्वेषामभवत्तत इत्यादिवाक्यं स्मारयति २७ परकायप्रवेशप्रकारमाह आसिद्धो र्तिरिति पुरः स्वाधिष्ठितादेहात् पुण्यामन्यास्मिन्देहे पुरितन्नामनाडीविशेषमासिद्धोः प्रवेष्टुकामस्य विरिचस्येत्युपलक्षणं योगिनां नाभिद्वारमपावृतं विवृतं ततो नाभिद्वारादपानवायुस्तस्मान्मृत्युस्तदुभयाश्रयं पृथक्त्वदेहांतरप्राप्तिलक्षणं चोत्पन्नं अत्र मृत्युर्मरणं तत्प्रापकश्चापानः इदं ब्रह्मणो न किंतु देहिनामिदं नुसंधियम् २८ अन्नपानानामन्नपानानि आदित्सोरादातुकामस्य विरिचस्य कुक्षिनाड्यावभूतां अमरुजोरुधिरस्य स्थानं कुक्षिरत्र स्थानं नाडीद्वारासप्तविभेदाभिन्ना । तयोः कुक्षिनाड्योः समुद्रानद्यश्चासन् तृप्तिः पुष्टिश्च तदाश्रये तृप्तिः कुक्ष्याः श्रया पुष्टिर्नाड्याश्रया २९ आत्ममायां विष्णुसृष्ट्यादिमहिमानां निदिध्यासोऽर्घ्या तु कामस्य हृदयं मनो निवासस्थानमभूत् ततो हृदयान् मनोमनसश्चंद्रोऽधिदेवता संकल्पः कामश्च मनोवृत्तिविशेषावभूता इति शब्दो निरुद्धग्रहणार्थः ३० त्वगाद्याः सप्तधातवः शरीरास्थितिहेतुभूता जाता इति शेषः तेषां निदानमाह भूमीति मुख्यप्राणाभिमुख्यमानजडरूपप्राणोपादानकारणमाह प्राण इति मुख्यप्राणेनाभिमुख्यमानजडप्राणोऽप्योमांबुवायुभिः सृष्ट इति शेषः ३१ इन्द्रियोपादानकारणमाह

निरभिद्यत शिश्रो वै प्रजानं दामृता र्थिनः ॥ उपस्थ आसीत् कामानां प्रियं तदुभयाश्रयम् २६ उत्सिद्धो र्धातुमलं निरभिद्यत वै गुदम् ॥ ततः पायुस्ततो मित्र उत्सर्ग उभयाश्रयः २७ आसिद्धोः पुरं पुण्यां नाभिद्वारमपावृतम् ॥ ततो पानः स्वतो मृत्युः पृथक्त्वमुभयाश्रयम् २८ आदित्सोरन्नपानानामसृक् कुक्ष्यं त्रनाडिकाः ॥ नद्यः समुद्राश्च तयोस्तृप्तिः पुष्टिस्तदाश्रये २९ निदिध्यासो रात्ममायां हृदयं निरभिद्यत ॥ ततो मनश्चंद्र इति संकल्पः काम एव च ३० त्वक्चर्ममां सरुधिरमेदोमज्जास्थिधातवः ॥ भूम्यप्तेजोमयाः सप्तप्राणोऽप्योमांबुवायुभिः ३१ गुणात्मकानीन्द्रियाणि भूतादिप्रभवा गुणाः ॥ मनः सर्वविकारात्मा बुद्धिर्विज्ञानरूपिणी ३२ एतद्भगवतोरूपं स्थूलं ते व्याहृतं मया ॥ मद्यादिभिश्चावरणैरष्टभिर्बाहिरावृतम् ३३ अतः परं सूक्ष्मतममव्यक्तं निर्विशेषणम् ॥ अनादिमध्यनिधनं नित्यं वाङ्मनसोः परम् ३४

गुणेति गुणाः सत्त्वादयः गुणकारणमाह बुद्धिरिति विज्ञानरूपिणी निश्चयज्ञानरूपिणी ३२ ब्रह्मशरीरस्य भगवत्प्रतिमात्वं स्पष्टयति एतदिति पंचभूताहंकारतत्त्वमहत्तत्त्वमकृत्याख्याष्टावरणावृतमेतत्स्थूलं विराडाख्यं ब्रह्मशरीरं भगवतो नारायणस्य प्रतिमा रूपं ते तव मया व्याहृतमित्यन्वयः तदुक्तं स्थूलं भगवतोरूपं ब्रह्मदेह उदाहृतम् । तत्तत्र त्वाच्चेति ३३ ननु तर्हि हरेर्निजरूपं कीदृशमत्राह अत इति अतो ब्रह्मणो देहाच्च परं विलक्षणमपि स्थूलं किं नेत्याह सूक्ष्मतममिति सूक्ष्माणामप्यतिशयेन सूक्ष्मं अणोरणीयानिति श्रुतेः महत्परिमाणभावेनाच्छाद्यत्वेन भक्तानां दिदृक्षोपासनाव्यर्थे त्यक्त उक्तम् अव्यक्तमिति महत्परिमाणवच्चेऽपि स्वप्नसादमंतरेण चाक्षुषं न स्यादित्यर्थः महतो महीयानिति श्रुतिः यमेवैष वृणुते तेन लभ्य इति श्रुतेः सूक्ष्मं शंस्य च क्रगदाधरमिति च अन्यस्य कस्याचिदतिशयलक्षणविशेषणसंभवे कथमेतदित्यत उक्तम् निर्विशेषणमिति निर्गतं विशेषणमतिशयलक्षणं यस्मात्तत्तथोक्तम् अस्य काव्यस्य कव्यो न स मर्था विशेषण इति दर्शनात् एवं विधस्यापि वस्तुत्वेन घटवदाद्यंतवत्संकेतस्यादिति संदाशं कापरिहारायोक्तम् अनादीति आदिमध्यांतशून्यमनैतदौपचारिकमत उक्तं नित्यमिति नित्यमविनाशि नित्यो नित्यानामिति श्रुतिः चाक्षुषस्वभावाभावेऽपि वागादिविषयत्वस्यादत्त उक्तं वाङ्मनसोऽपरमिति वाङ्मनस्यो रगोचरं । सरस्वतीरुद्रोत्तमं वा ३४

मेशावदृहीतत्वेन ते उभे अपि ग्राहे इत्याशयेनोपसंहरति अमुनी इति स्थूलसूक्ष्मे अमुनी भगवद्रूपे मया ते तवानुवर्णिते मायासृष्टे भगवादिच्छया प्रकृत्या च विरचिते जगति येऽविपश्चितः ज्ञानदुर्बलास्ते जना उभे अपि रूपेण गृह्णन्ति न जानन्तीत्यन्वयः ३५ मायामये जगति विपश्चित उभे कार्यकारणरूपेण गृह्णन्ति नाङ्गीकुर्वतीत्येतदप्यारूप्यान् प्रत्याह सवाच्येति नामैव वाचकत्वेन नामरूपक्रिया अपि । वाच्यत्वेन हरिर्देवो नियामयति चैकराट् । कर्तृत्वात्तु सकर्मासौ निष्फलत्वादकर्मक इत्यनेन व्याख्यातोऽयं श्लोकः निष्फलत्वात्कर्मफलानपेक्षत्वात् नन्वेकस्य नानानामरूपक्रियाकारकत्वं मायामन्तरेण कथं संजायतीत्यत उक्तं ब्रह्मेति अंतर्बहिर्व्याप्तं यद्ब्रह्मशब्दवाच्यं रूपं तस्य धारकत्वाद्वदत इत्यर्थः ब्रह्मवेदतस्तत्त्वमित्यतो वेदादिशब्दराशिधृतत्वाद्वा अनेन प्रपञ्चस्य वेदादिसिद्धत्वेन सत्यत्वात्तस्य मायामयत्वे वेदादेरप्रमाणत्वेन तदुक्ततदैक्यस्यापि तथात्वेन विश्वस्यैव सत्यत्वं न्यायप्राप्तमित्युक्तं भवति ३६ उक्तमेव विशदयति प्रजापतिरित्यादिना सर्वनामरूपक्रियायतः प्रजापत्यादिनामरूपक्रियाश्च तत्तदिति पूर्वेषां न्वयः ३७ मातरोऽदित्यादयो ब्राह्मणाद्याः पिशाचाद्यष्टाकर्णादयः भूताभृगिरुद्रानुगाः विनायका विघ्नादयः ३८ कूष्मांडा रुक्मांडादयः । उन्मादाः कालकर्णादयः । यातुधाना रक्षोविशेषाभृगुकुत्सादयः । ग्रहा अष्टादशनवग्रहावा हेतूपा नृपाः प्रियव्रतादयो वा सरीसृपाः सहस्रपादादयः ३९ संख्यातुमशक्यत्वात्सामान्यतो निर्दिशति द्विविधा इति व्योमक्षपथमाकशनभःशब्दगुणोत्तरं । पुष्करं गगनं विष्णोः पदं द्यौरात्रमुच्यत इत्यभिधानात्र भःशब्द उभयलिङ्गः । तेषामुत्तमादित्वे कारणमाह कुशलेति उक्ता इमांजातयः कुशलादिकर्मणां गतयः फलानि ४० उक्तजातीस्त्रिधा विभजति सत्त्वमि

अमुनी भगवद्रूपे मया ते ह्यनुवर्णिते ॥ उभे अपि न गृह्णन्ति मायासृष्टेऽविपश्चितः ३५ सवाच्यवाचकतया भगवान्ब्रह्मरूपधृक् ॥ नामरूपक्रियाधत्ते सकर्मा कर्मकः परः ३६ प्रजापतीन्मनून्देवानृषीन्पितृगणान्पृथक् ॥ सिद्धचारणगंधर्वान्विद्याध्रान्सुरगुह्यकान् ३७ किंनराप्सरसो नागान्सर्पान्किंपुरुषानपि ॥ मातृरक्षःपिशाचांश्च प्रेतभूतविनायकान् ३८ कूष्मांडोन्मादवेतालान्यातुधानान्गृहानपि ॥ खगान्मृगान्पशून्वृक्षान्गिरीचूपसरीसृपान् ३९ द्विविधाश्चतुर्विधाश्चान्ये जलस्थलनभौकसः ॥ कुशलाकुशलमिश्राणां कर्मणां गतयस्त्वमाः ४० सत्त्वं रजस्तम इति तिस्रः सुरचृत्नारकाः ॥ तत्राप्येकैकशो राजन्भिद्यन्ते गतयस्त्रिधा ४१ यदैवैकतमो न्याभ्यां स्वभाव उपहन्यते ॥ तदैवेदं जगद्वाता भगवान्धर्मरूपधृक् ॥ पुष्पातिस्थापयन् विश्वं तिर्यङ्नरसुरात्माभिः ४२

ति सत्त्वं रजस्तम इति गुणत्रयहेतुकाः सुरचृत्नारका इति तिस्रो ज्ञेया इत्यन्वयः सत्त्वहेतुकपुण्यफलासुरगतिः । रजोहेतुकपुण्यपापफलामनुष्यगतिः । तमोहेतुकपापफलानारकीगतिः । अनेन नरकयोग्याभसुरा इत्युक्तं भवति अर्वांतरभेदोपि त्रिधेत्याह तत्रापीति गुणत्रयमूलकर्मभ्यः प्राप्तसुरनरासुरगतयः प्रत्येकं सात्त्विकराजसतामसतया त्रिधा भवंति तथाहि कल्पादिप्रधाना असुरास्तामसतामसाः प्रधानासुरभृत्यास्तामसराजसाः अप्रसिद्धासुरास्तामससात्त्विकाः केवलपापचारिणो मनुष्याराजसतामसाः मिश्रकर्मकृतो मनुष्याराजसराजसाः मनुष्येषु पुण्यैककर्मकृत उत्तमामनुष्याराजससात्त्विकाः । पृथगप्रसिद्धा देवाः सात्त्विकतामसाः अतत्त्वाभिमानिनो लोके लयाताः सात्त्विकराजसाः तत्त्वभिमानिनो देवाः सात्त्विकसात्त्विकाः सात्त्विकेभ्योपि सात्त्विकाः गरुडादित्रिकतद्धार्याः तेभ्योपि सात्त्विकी ब्रह्मभार्यासिरस्वती ततोपि सात्त्विको ब्रह्मेति भेदः एकैकश इति श्रुत्येन ज्ञायते तदुक्तं तामसास्तामसा इत्याः प्रधाना देवशत्रव इत्यादिना ४१ एवं जगत्स्वरूपं निरूप्याधुना भगवदवतारावसरमाह पदेति यदैकतमस्वभावः सात्त्विको न्याभ्यां रजस्तमोभ्यामुपहन्यते तदैव तस्मिन् अवसर एव धातापोषणादिकर्ता वर्णाश्रमधर्मप्रवर्तक रूपधरो भगवान् तिर्यङ्नरसुरात्माभिः मत्स्यकूर्मवराहरामकृष्णोपेन्द्रादिरूपैरवतीर्थेदं जगत्सत्त्वेन स्थापयन् पुष्पाति संवर्धयति स्थितं रक्षतीत्यन्वयः तेषु त्रिष्वेकतमोभावः सात्त्विकतामसः सात्त्विकराजसः सात्त्विकसात्त्विको वा तामसराजसाभ्यामुपहन्यते तदेति वा यदैव तामसादिभीराजसतामसादिभिश्च दैत्यदानवराक्षसादिभिः ते त्रयः सात्त्विकभेदा बाध्यन्ते तदा वराहादिरूपैरिति वा तदुक्तं सात्त्विकेषु त्रिषु पदात्वेकस्य प्रतिबाधनमित्यादिना ४२

ननुसंहारोऽन्यनियतश्चेत्तदुपद्रवेणजगद्रक्षणं दुःशकमित्याशंक्य स्वनिष्ठरूपभेदेनसंहारस्याक्रियमाणत्वात् नतदुपरोधोजगद्रक्षणस्येतिध्वनयति तत इति ततःस्थित्यनंतरंप्रलयकालेप्राप्तिकालाग्निरुद्रा
 णामात्मांतर्यामीसभगवानात्मनोब्रह्मणोंतर्यामिणःस्वोदराद्यत्सृष्टजगत्तदिदं सर्वंनियच्छति कथमिव अनिलोघनानीकंमेघपटलमिवेत्यन्वयः तदुक्तं मत्स्यादिरूपीपोषयतिनृसिंहोरुद्रसंस्थित इत्या
 दिना । कालोयमः ४३ उक्तमर्थप्रमाणइति इत्थंभावेनेति भगवंतोब्रह्मादयस्तेभ्योतिशयेनोत्तमोभगवत्तमोभगवानैश्वर्यगुणोनासर्वजगन्नेतापरमपुरुषः । इत्थंभावेनसृष्टिस्थितिसंहारादिकर्तृत्वेन
 सर्वंस्माद्ब्रह्मत्वेनसर्वदोषविवर्जितत्वेनकथितःप्रतिपादितः श्रुत्यादावितिशेषः पतोवाइमानिभूतानिजायंतइत्यादि । तथाकथनेकारणमाह इत्थमिति सूरयःपरंपरमात्मानमि त्थंभावेनसर्ववलक्षण्येनद्र
 ष्टुमर्हतिहि नाभेदज्ञानेनातस्त्वकथनंयुक्तमितिभावः यद्वाभगवान्जगत्सृष्ट्वादिलक्षणविशिष्टत्वेनकथितइतिपद्यस्मात्तस्मात्सूरयःपरमार्थदर्शिनइत्थंभावेऽचेतसिपरंद्रष्टुनार्हतीतिन अर्हत्येवेति अ
 नेनज्ञानिप्रत्यक्षमपिप्रोक्तार्थेप्रमाणमिति सूचितम् ४४ अत्रोच्यमानंजन्मादिकर्तृत्वंमायामयंकिनस्यादत्राह नचेति अस्यपरस्यकर्तृत्वंजन्मकर्माणिपथाजीवानांबंधस्यप्रतिषेधार्थंभवन्ति तथानवीधीयतइ
 तिन वेदादौकर्तृत्वंजन्मकर्मचविधीयतएव अतोमाययास्वेच्छयारोपितंनित्यारूढम् । स्वरूपाविभिन्नत्वात् कर्तृत्वंनानिर्वाच्यम् । प्रतिषेधाय बंधस्यजीवानांपरमोक्षितुः । स्वेच्छयैवतुकर्तृत्वंनित्यारू
 ढंचिदात्मकमिति वचनात् रूपउपरिभावइतिधातोः सुभद्रारथमारोप्येतिप्रयोगाच्च स्वाभाविकीज्ञानबलक्रियाचेतिच अनेनमायाशब्दस्येच्छार्थत्वंनमि ध्यार्थत्वमित्युक्तंभवति हिशब्देननिरस्तकु

ततःकालाग्निरुद्रात्मायत्सृष्टमिदमात्मनः॥सन्नियच्छतितत्कालेघनानांकिमिवानिलः॥४३इत्थंभावेनकथितोभगवान्भगवत्तमः॥नेत्थंभावेनाहिपरंद्रष्टुमर्हति
 सूरयः॥४४नचास्यजन्मकर्माणिपरस्यनविधीयते॥कर्तृत्वंप्रतिषेधार्थंमाययारोपितंहितत् ४५अयंतुब्रह्मणःकल्पःसविकल्पउदाहृतः॥विधिःसाधारणो
 यत्रसर्गाःप्राकृतवैकृताः॥४६परिमाणंचकालस्यकल्पलक्षणविग्रहम्॥यथापरस्ताद्व्याख्यास्येपाञ्चकल्पमिमंशृणु॥४७शौनकउवाच॥यदाहनोभवा
 न्मृतक्षत्ताभागवतोत्तमः॥चचारतीर्थानिभुवस्यक्त्वाबंधूनसुदुस्यजान्॥४८कुत्रकौषारवेस्तस्यसंवादोध्यात्मसंभवः॥यद्वासमगवांस्तस्मैष्टुस्तत्त्वमु
 वाचह॥४९ब्रूहेनस्तदिदंसौम्यविदुरस्यविचेष्टितम्॥बंधुत्यागनिमित्तंचयथैवागतवान्पुनः॥५०सूतउवाच॥राज्ञापरीक्षिताष्टोयदवादीन्महामुनिः॥
 तद्वोऽभिधास्येशृणुतराज्ञःप्रश्नानुसारतः॥५१॥इतिश्रीमद्भागवतेमहापुराणेपारमहंस्यांसंहितायांद्वितीयस्कंधेदशमोऽध्यायः॥१०॥॥४९॥

हकमितिपूर्वोक्तंसूचयति ४५ संप्रत्युक्तब्रह्मकल्पेनान्यब्रह्मकल्पानांसाधारण्यमाह अयमिति अयंब्रह्मणःप्रथमःकल्पस्तवोदाहृतः मयेतिशेषइत्यन्वयःकीदृशः सविकल्पः मन्वंतरादिविविधकल्पे
 नसाहितः यत्रब्रह्मकल्पेऽन्यब्रह्मकल्पानामन्यकल्पानांचसाधारणःसमानोविधिः यत्रचप्राकृतवैकृताःसर्गाःसंतोत्यर्थः अनेनप्राकृतादिसर्गकथनंसाधारण्येकारणमित्युक्तंभवति ४६ श्रोतृप्रवृत्त्यर्थमुत्त
 रस्कंधार्थप्रतिजानीते परिमाणमिति कल्पानालक्षणानिविग्रहमियत्तांचकल्पलक्षणस्वरूपंवा परस्तात्पश्चाद्यथायथावद्व्याख्यास्ये प्रथमतइमंपाञ्चकल्पंशृण्वित्यवयः॥४७अस्यग्रंथस्यशुकशिष्यसूत
 शौनकसंवादत्वंस्पष्टयन् शौनकप्रश्नप्रकारमाह यदाहेति विदुरस्तीर्थयात्रायांमैत्रेयादात्मनोगतिमित्यादिना क्षत्ताबंधूंस्त्वक्त्वाभुवस्तीर्थानिचचार तत्रतीर्थसंचरणसमयेमैत्रेयादात्मज्ञानंचायेतिपद्
 वानाह ४८ ततर्गकितत्राह कुत्रइति तस्यविदुरस्याध्यात्मसंभवः आत्मनांपुरुषाणामधिकस्यहरेःकथायाःसंभवोपस्मात्ततथा यद्वात्मानंशरीरमधिकृत्यवर्तमानंदेहद्विधादि तद्विषयोविदुरेणपृष्ठःसभ
 गवांस्तस्मैविदुराय यद्वा तत्त्वमुक्त्वह हेत्यनेनग्रंथांतरमसिद्धिमाह प्रत्यारंभेप्रसिद्धौहेतिपादवः ४९ ५० तत्रसूतःशौनकप्रश्नपरिहारप्रकारंप्रतिजानीते राज्ञेति यत्समाधानं राज्ञःप्रश्नानुसारत
 इतिपुनरुक्त्याप्रश्नयोरेकविषयत्वेनपरिहारोपिदविनाभूतइतितत्प्रश्नप्रतिवचनमपियुग्मप्रश्नप्रतिवचनमेवेतिदर्शयति ५१ ॥ द्वितीयस्कंधगात्रेषापदरत्नावलीमया । स्वर्पिताचरणांभोजेपचनाभस्यभास
 ताम् ॥ १ ॥ इतिश्रीमन्महेंद्रतीर्थपूज्यपादशिष्यविजयध्वजतीर्थयतीन्द्रकृतायांश्रीमद्भागवतटीकायांपदरत्नावल्यांद्वितीयस्कंधेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ द्वितीयस्कंधःसमाप्तः ॥ ७ ॥ ७ ॥

॥ इति श्रीमद्भागवते द्वितीयः स्कंधः समाप्तः ॥